

ව්‍යුපත්ත

සසර සිපිර ගෙය ව්‍යුපත්ත පියමං කළ
21 වැනි සියවසේ
තෙරතුන් වහන්සේ නමක ගේ කතාවකි.

කතුවරයා ගේ අනෙක් කාකි

කම්පි	: අනේ මගේ නඩුව අසනු දැහැටී දඩු	-	1976
කෙටිකථා	: ආම්ති මූහුණ වෙරලු සහ තවත් කථා	-	1987
නවකථා	: අයෝමා එදිරිල්ලල් එක්තර පෙපලිස් නිලධාරියකු ගේ කතාවක් මකර කට	-	1997
යොමුවන් තවකථා	: මිතුලෝ (අන්තර් ජාතික යොවන සාහිත්‍ය සම්මානය) දුරු පැවුරු (රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානය) කතරක පිපුණු මල් දෙකක් ප්‍රංශි ගෙජල්ලා (රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානය) ගග ලග ලියදේද හින් ප්‍රකා (රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානය) වැකිවලාව (ගොඩිගේ සාහිත්‍ය සම්මානය) අඩින් තිරිට හඩනා දුරුවන් අමිමේ (ගොඩිගේ සාහිත්‍ය සම්මානය) අපට ඇපේ අත් එල්ලිටිර් ලමා සොල්යුදුවන් ගේ කතා පොන් 10 කි	-	1992
වරිත කථා	: එක්තර ආම්ලිකයකු ගේ කතාවක් (ලක්කුවා) පුහලයේ ටිනිසා (ම්‍යාවිරෝය උෂ්ණ බිඛල්ලේ) අඩි-සාමේ උල්පත (ආච්චරය රු. ඩින්. අදිකාරම්) කේදාගෙඩ නාහිමියේ පෙදු ජනතාව ගේ විද්‍යාඥයා (ම්‍යාවිරෝය මස්මන් ජයරත්නා) පිටිනුරු රණ කුසුම (ර්ලියන් නානායක්කාර) දැන නැණ දෙකන් පුතු පුතුමය ඉතා ගරු (සිරිසුමන ගොඩිගේ) කුඩානි සිරිත (අනදුමිය කුඩානි)	-	2009
ලමා කථා	: දිපානි ගේ උපන්දිනය සාමෝල් ගේ අපුන් ලෝකය වසන් ගේ ද්විසක් ඉතිහාසයට එක වූ ලමසි	-	2007
අධ්‍යාපන	: නිර්මාණ සාහිත්‍ය සඳහා අත්වැලක් පුවත්පත් විශේෂංග රවනය (විශේෂංග රවනය පිළිබඳ ප්‍රයෝගික විමර්ශනයක්)	-	2007
බොංද සාහිත්‍ය	: දැලෙන් මිදිම (භාවනා අත්දැකීම්) යලි ඉභාස්මක් මට නැත මුදුන් සමඟ ගිය ගමනක් දිනිදිව වන්දනාකරුවන් ගේ අන්පොත සැඩ පහරින් එතෙර විම් නුතු සරණා සියෙනෙකු සේ පුම්න් රෙදක් සේ හිම වැටෙන සිත රි පොඩි හැඹුරුවන් ගේ භාවනා සටහන් වෙනත්	-	2003
බොංද සාහිත්‍ය	: රාජක කතා ඇපුලෝන් දුරුවන් සඳහා ලියු පොන් 100 කි.	-	2011
වෙනත්	: රතු කැන්ස් මල	-	2013

ව්‍යුපත්ත

සසර සිපිර ගෙයි ව්‍යුපත්ත පියමං කළ
21 වැනි සියවසේ
තෙරතුණ් වහන්සේ නමක ගේ කතාවකි.

දෙනගම සිරවර්ධන

කර්තා ප්‍රකාශනයකි.

ප්‍රථම මූද්‍රණය- 2015

එලිපත්ත

© දෙනගම සිරිවර්ධන

ISBN 978-955-42830-0-8

කවරය නිමැවුම:
පාලිත සේනානායක

අක්ෂර සංයෝජනය:
නොල්කා ආබේවිකුම

කරුණ ප්‍රකාශනයකි.

මූද්‍රණය:

පිළුම

මා මෙන් දුක් විදින දනන් සසරෙන් එතෙරට යවමින්
දහම් දෙසු අති උත්තම බුද්ධ විරයන් වහන්ස,
මෙබේ දෙපා නැමැද බැතින් පවසම් මා ලැබූ සුවය

දුක පිරිසිද දැක ගත්තෙම්, තණ්ඩාව ද සිද දැමුවෙම්
අරිය අව්ග මග නිමකෙට, උතුම් නිවන් සුව ලැබූවෙම්.

ඡ්‍රීවිතයේ ඇත්ත තොදැක අසරණ වී සසර කතර
ඇවිද යද්ද කෙනකු ට මම ප්‍රතෙක් වීම්, මවක් වීම්
තවත් වරෙක ඔහුට පියෙක්, නැතිනම් සොහොයුරක් වීම්
මිත්තණීයක වී සිරියෙම්. දුක පිරි ගමනක යෝදුණෙම්

දහම තුළින් බුදුන් දිටීම්, මගේ අන්තිම සිරුර මෙය සි
යලි සසරේ ගමනක් නැත, යලි ඉපදීමක් මට නැත
පුතුව පටන් ගත් විරියෙන්, දිටි දෙවැනිව දහමට පත්
නිවන් පිණීස වෙහෙස දැරු ග්‍රාවක සංසයා දකිනු
ඒ දැක්ම ම බුදු වැදුම සි.

බොහෝ දෙනා ගේ යහපත උදෙසා මායා බිසවුන්
බුදු සම්දුන් බිහි කළ වග, පවසම් හද පිරුණු බැතින්
ඒ නිසාම, රෝග මරණ දුක් පිඩාවලින් පෙළෙන
ලෝ සතුන් ගේ දුක් දුරු විය, අමා නිවන් සුව හිමි විය

නිවන් සුවයේ ප්‍රිතිය විදුමින්
මෙසේ සිය උදාන ගිය ගැසු
මෙහෙති සසුන් නිර්මාතා වූ
මහා ප්‍රජාපති ගේත්ම්
මහ රහන් මෙහෙතින් වහන්ස,
මෙබේ දියතියක පිළිබඳව උයවුතු
මේ කතාව ඔබ වහන්සේට පුදුම්.

ප්‍රජා කොට්ඨාවත්තේ ගෝතම් තෙරණීන් වහන්සේ

පෙරවුන

සිත හිලැ කළ හැකි අසාමාන්‍ය වරින ලක්ෂණ ප්‍රමා වියේ සිට පල කළ පසුව සියල්ල අත්හැර පැවිදි බිමට පත් වූ උතුම් මෙහෙණින් වහන්සේ නමක ගේ කතාවකි මේ.

සහර ජය ගැනීම සඳහා ගොරවනීය ගුරු උපදෙස් සහිතව උන්වහන්සේ ගිය ගමන මේ කතාවෙන් හෙළි වෙයි.

මෙය නිවන් රිසි සඳැනීතියන් ගේ යහපත වෙනුවෙන් ලියා පළ කරන මෙන් උන්වහන්සේගෙන් එමිය ලැබූ මහ පිරිසක් කළ ඉල්ලීම අනුව මේ කතාව ලියැවීමි.

මේ සඳහා තොරතුරු සැපයු විශාල පිරිසකි. ඒ හැම දෙනා ම කෘතයෝතාවයෙන් යුතුව සිහිපත් කරමි.

මාධ්‍යවේදී පාලිත සේනානායක මහතා ගේ සහ ජායාරූප ශිල්පී සිරිසේන තුබුවගේ මහතා ගේ අනුග්‍රහය මේ සඳහා නොඅඩුව ලැබීණ. කොලිරි ප්‍රින්ටරස් ආයතනයේ අධිපති වන්දිසිරි ජයසේම මහතාත් ඒ ආයතනයේ කාර්ය මණ්ඩලයන් මෙය මැනැවින් මුද්‍රණය කොට දුන්හ.

ඒ සියලු දෙනාට ම වතුරාර්ය සත්‍ය අවබෝධය වහා ලැබේවායි පතමි.

දෙනගම සිරිවර්ධන

7-20 බ්, පළමුවෙනි පටුමග,

කොහිලකොටුව පාර,

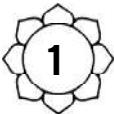
ගොඩිගමුව,

මහරගම.

2016 ජනවාරි 14

රමණී සිල් මාතාව
(පුරුෂ කොට්ඨාසිකාවන්තේ ගෝතම් තෙරණීන් වහන්සේ
පැවිචිවීමට පෙර)

සුළුග ගස් කොළන් දෙවනත් කරමින් මහ හඩක් නගමින් හමා ගියේය. ගෙතුලට ද සුළුගේ තරම පෙනිණ. බිත්තියේ වූ දින දරුණනය ද බිමට වැටිණ. සුළුග ආවේ සිතලත් ද සමග ය.

ගස් වැල් සුළං සමග එක්ව රගන රුගුම දැක්ම ඇගේ සතුව ය.

එහෙන් “පින්නට අසුවන්නට එපා. හෙම්බිරස්සාව හැදෙයි.” අම්මාගෙන් ආ අනතුරු ඇගෙවීම නිසා ඇය පැකිලෙයි.

අම්මා දැන් නිදිය. වැසි සිතල නිසා සවස් වන තුරු ම අම්මා නිදනු ඇති.

ඇය ඇදෙන් බැස පිළට ගියා ය.

ලැටිස් අතරින් ගහ කොළ රග දෙනු ද හින් පොද වැස්සක් ඇද වැමෙනු ද ඇයට පෙනිණ.

ඇය කුඩා බංකුවක් ඇදැගෙන ගොස් ලැටිස් ජන්ලය ලග හිද ගත්තා ය.

පොද වැස්ස මහ වැස්සකට හැරිණ.

අහසේ අදුරු වලාවල සිට පහළට දිව එන වැහි බිංදු මිදුලට වැට් බුඩු තනයි. මිදුල පුරා වතුර පිරෝසි. බුඩු බුඩු නැගෙයි - බිඳෙයි. වතුර කද පහළ වෙල් යායට ඇදී යයි.

ඇගේ ඇස වැස්සේ පැටුණිණ.

අැගේ සවන් වැස්සේ සොඳුරු ගිය සමග ය.

එකම හඩින් ඇසෙන වැස්ස එකම තාලයකට වැටෙන වැස්ස.

අැගේ ඇස් හෙමින් හෙමින් අඩවන් වී ගොස් වැසිණ.

එහෙත් සිත පුරා සවන් පුරා වැස්ස ය.

අම්මා පිබිදෙන තුරු ම ඇගේ දැස් පියවී තිබිණ.

“මග දුවේ”

අම්මා කතා කලේ ඇගේ කාමරයේ සිට ය. දුවට ඒ හඩ නැසිණ. අපුණ ද රේට වඩා සොඳුරු හඩක සිත පැටලි තිබිණ. ඒ වැස්සේ හඩය.

“දුවේ” කියමින් අම්මා ඇගේ අත දුවගේ කම්මුල් මත තැබුවාය.

“හොඳටම සිතල වෙලා. ඔහොම පින්නට අහුවුණාම දුව ලෙඛ වේවි” අම්මා කිවාය.

“මම ලෙඛ වෙන්නේ තැහැ අම්මේ. මට හරි සතුවුයි.”

දුව බංකුවෙන් නොනැගිට ම කිවා ය

“ගෙට යන් දුවේ - හරි සිතලයි - දුව වැසි පොදුට තෙමෙනවා ඇය අම්මාගේ අතේ එල්ලි කාමරයට ගියාය. ඇමෙහි වැටිරුණාය. දැස් පියා ගත්තා ය. යළි ඇගේ සිතට ආවේ වැස්ස ය. වැස්සේ හඩ ය. ඇය ලැටිස් ජන්ලය පැහැදිලි ලැබූ අත්දැකීම ඇද මත සිට ලබන්නට වූවාය.

අැගේ සිත ගාන්ත සොඳුරු බවේ ගිලි තිබිණ. ඒ මුහුණේ සිත ඇදී තිබිණ. සිතේ ගලන ප්‍රීතිය මුහුණෙන් පෙනිණ. අම්මා එය දුටුවාය. තවත් බොහෝ වෙලාවක් ඇය ඒ ප්‍රීතිය සමග සිටියා ය.

“මගේ දුවට සිදුවේ ඇත්තේ කුමක් ද? ඇගේ මට බියට පත් වූවා ය. මෙය දවසක් දෙකක් සිදු වූ දෙයක් නොවේ.

එදා ඇැ සිටියේ ගෙමිදුල කෙළවර කපා දැඹූ කොස් කදක් මත හිඳගෙනය. ඉර බැස යම්න් තිබිණ. වෙල් යායට ඉහළින් අහස රත් පැහැයෙන් දිලිණ. ඇතැම් තැනෙක වලා අතරින් හිති සිං මෙන්, රත් පැ හිරු රස් පෙනිණ. මේ දිස්තිමන් ස්වරුණ කාන්තිය ඇගේ ඇස් පුරා තැවැරිණ.

සුළග සිසිල්ය. හැමුවේ සංයමයෙනි. අහස් කුස නිවෙස් කරා ඉක්මන් ගමනින් යන කුරුලේන්ගෙන් පිරිණ. අහස සිත්තමක් මෙනි. ඇගේ සිත සතුටින් පිරිණ.

හිරු බැස ගියේ ය. එහෙත් හිරුගේ රස් දහරාවෝ තාමත් අහසේ ය.

ඇගේ දැස පියවිණ. සිත තුළ රන් එළියක් දැල්විණි. ඒ එළිය සිත පුරා පැතිරිණි. සිරුර සිසිල් විය. සිත ප්‍රිතියෙන් පිරිණ. ඒ ප්‍රිතිය ඇගේ මුහුණෙන් පිටතට ගලයි.

අම්මා එයි. ප්‍රිතියෙන් පිරුණු ඇගේ මුහුණ අම්මාට පෙනේ. ඇයට අම්මා නොපෙන්. දැස් පියවි ඇති හෙයිනි.

අම්මා තැති ගත්තා ය. ඇගේ සිත බියෙන් පිරිණ.

මගේ දුවට මේ සිදුවන්නේ කුමක් ද? භුත දෝශයක් ද?

ඇය දුව නැගිටුවාගෙන ගෙතුලට ගියාය.

“ඉර බහින වෙලාවට එළියට යන්න එපා දුවේ.”

ඒ අවවාදයට කන් දෙමින් ඇය ගෙතුලට ගොස් ඇදට වැටෙයි. දැස පියා ගන්නා ඇයට සිය සිත තුළ යළි අර රන් එළිය මතුවනු පෙනේ. ඇගේ සිතේ ප්‍රිතිය යළි මුහුණට එයි. අම්මා ඇය දැස බලා සිටි. සුසුමක් හෙළයි.

එදා පුර පසලාස්වක පෝය. කොපි ගස් යට මුලින් ම අදුර කැටිගැසේ. පින්න ගස්, පුවක් ගස් අතරින් ගෙමිදුලට සඳ රස් වැටේ. ඇය කොපි පදුරු අතරින් වත්තේ ඉහළට ගමන් කළාය. ගෙතුලින් ගුවන් විදුලි යන්තුයේ භඩ ඇසේ. තවත් ටික වේලාවකින් බණ පටන් ගති. එවිට අම්මාත්, තාත්තාත් එතැනු.

ගෝතම් මෙහෙණින් වහන්සේ ගේ මව සහ පියා

ඇය කොස් රසක් මුල, ලොකු ගලක් මත හිදු ගත්තාය. එතැනට පුර සඳ නොදු පෙනේ.

සිහිල් සුළගක් හැමුවේය. කෝපී මල් සුවදට, තවත් මල් වර්ග රසක සුවද මුසු විය. අහස නිලට නිලේ කදිම දිස්තයක් පළ කරයි. තරු කැට පූංචි මල් මෙන්, සමන් පිවිව මල් මෙන් ඉතා කුඩාවට පෙනේ.

සමන් පිවිව මල් ඉහිරැණු නිල් තණකොල පිටිවතියක් ඇයට සිහිවේ. ඒ තරු පසුගිය දා දැක්වූ හපන්කම් දැන් නැත. අහසේ රුපු දැන් සඳුය.

ಆಗें ಸಿರ್ವ ಸದ ರಸಿನ ತೆಮಿನ.

ಆಯ ಸದ ದೇಸ ಬಲಾ ಸಿರಿಯ ದೀ ವಲಾಕುಲಕ್ ಪ್ರಮಿನ ಶಯ ವಸಾ ಗತಿ. ಲೊವಿಲ ಅಡ್ರಾರ್ಡ ವಿಯ. ಯಲಿ ಸದ ಮತ್ತುವಿಯ. ವಲಾ ಪಲಾ ಹಿಯೆಯ. ವಲಾವೆನ್ ಮಿಡಿನ್ ಸದೆ ದೀಪ್ತಿಯ ತವಿನ್ ವೈದಿ ವಿಯ. ಆಗೆ ಆಗೆ ಸದೆ ತ್ವಾರೀನ. ಲೆ ಸ್ಟ್ರಾಷ್ಟ ಸ್ಟ್ರಾಷ್ಟ ಕಿರಣ ನಾಗನ ಪ್ರನ್ ಸದ ಆಗೆ ಸಿನೆ ಪಿರಿನ. ದ್ವಾಸ್ ಪಿಯವಿನ. ಸಿತ ಕಿರಿ ಸ್ಟ್ರೆನ್ ಸದ ಕಿರಣಹಿ ಪಿಹಿನ್ನಾವಾಯ.

ಗ್ರಾವಿ ವಿಡ್ಲಿ ಬಣಣನ ಸನ್ಸ್ತನವ ಪ್ರವೈತಿ ಮಾಪಿಯನೆಗ ಸಿನ್ ಸ್ಟ್ರೋನ್ ನೊಷನ್ಸ್ತನ ವಿಯ.

“ದ್ವಾ ನ್ಹೆ - ದ್ವಾವೆ - ದ್ವಾವೆ...” ಅಮಿಮಾ ಕ್ರಾಂತಿವಾಯ.
ಆಯ ಸಳರೆಸ್ ಗಾಗಲೆ ಯ. ಆಯಾ ಮಾವಣೆ ಹಬ ನೊ ಆಗೆಸ್. ಲನ್ ಟ್ರಾರ್ಮ ದ ಗಣ ಮಾತ್ರ, ಪಿಯಾತ್, ಗೆವಿನೆತೆ ಆಗೆದಿತ್ತಿನ್ ಆಯ ಚೆಬ್ಬಿಹ. ಕೊಸ್ ಗಜ ಯರ, ಕಲಿ ಗಲ ಮತ ಹಿಡಿಗಣ ದ್ವಾಸ್ ಪಿಯಾಗಣ ಸಿರಿನ ಆಯ ಮಾನ್ಯನ್ ಪೆನಿನ. ಪ್ರಿತಿಯನ್ ಪಿರಾನ ಮಾನ್ಯನ್ ಪೆನಿನ.

“ದ್ವಾವೆ, ದ್ವಾವೆ”

ಅಮಿಮಾಗ ಹಬಿತ ಕೆಪ್ಪಯ ದ ಮಿಸ್ತುವ ತಿವಿನ.

ತಾನ್ತ್ರಾ ದ್ವಾಗ ಪಿವಿತ ಅತ ತ್ವಾಯ.

“ಮೆ ಕಲಿವರೆ ಮೆತನ ದುನ್ನನ ಬಯ ನ್ಹೆಡ್?”

ತಾನ್ತ್ರಾಗ ಅತನ್ ಲಿಂಣಿಸುಮೆನ್ ಹಾ ಹಬಿನ್ ಆಗೆ ಆಗೆ ಆರೀನ. ಅರ ಈನ್ತ ಸೈನಾಸಿಲಿಡಾಯಕ ಸೊಡ್ರಾರ್ಡ ಲೊವೆನ್ ಆಯ ಸ್ಟ್ರಾರ್ಡ್ ಲೊವಿತ ಆಂವಾಯ.

“ಯಾ ಗೆಡರ್” ಅಮಿಮಾ ಆಗೆ ಅತ ಅಲ್ಲಾ ಗತ್ತಾಯ.

“ಅಪಿ ಮೊನಾವಾಹರಿ ಕರನ್ನನ ಚಿನ. ಮೆಕ ಹೃತ ದೆಂಫಯಕ್” ಅಮಿಮಾ ಗೆಡರ್ ದ ತಾನ್ತ್ರಾ ಸಂಗ ಕಿಯನ್ ಆಗಿನ.

“ಮಾ ಲಬನ ಸಾವ ಅಂಿಲಾವ ತೆರೆನೆನೆನ್ ನ್ಹೆ” ದ್ವಾವ ಸಿತಿನ. ಲಿಹೆನ್ ಲೆ ಸಿತಿವಿಲ್ಲ ದ್ವಾವ ನೊನ್ಹಾಗಿನ.

“දිවස් කිපයක් මෙයා අපි කාටත් කළින් අවධිවෙලා ලැටිස් ජන්ලේ පළගට වෙලා බලන්හිටිය. ඉර පායන්න කළින් අහස ලස්සන වෙලා - සිතල පුළගක් හමනවා. ඇ ඒ දිහා බලාගෙන ඇස් පියා ගන්නවා. මා පළගට තිහින් පිටට තටුවු කළාම තමයි ඇහැ අරින්නේ.”

අම්මා එදා රාත්‍රියේ දී කිවාය.

“ඒ පළයා වාචිවෙලා නිදා ගත්තා ද? ඇහැ පියාගෙන ඉන්නවද?” තාත්තා ඇසිය.

“මට ඒක කියන්න තේරෙන්නේ නැහැ. නිදි වගේ තමයි ඉන්නේ...”

“මෙක අපි කාටද කියන්නේ? අවුරුදු හතරේ පළයකට මේ වෙන්නේ මොකක්ද කියලා තේරෙන්නේ නැහැනේ. එයාගෙන් ඇහුවට කියන්න තේරෙන්නේ නැහැ.”

“දිවසක් දා බිත්ති ඔරලෝසුවේ රු දොළහ විදින කොට අවධිවෙලා මේ පළයා ජන්ලය පළගට යනවා මා බලාගෙන හිටියා. පුවුවක් ඇලු ජන්ලය එය වාචි වුණා. නොදට හඳ පායලා දවල් වගේ එළියයි. මේ පළයා මිදුල දිහා බලාගෙන හිටියා. ඔරලෝසුවේ එකත් වැදුණා. කිසිම සෙලවිල්ලක් නැතිව පුවුවේ එහෙම ම වාචිවෙලා හිටියා. මම පළගට හියා. ඇස් පියවිලා මූහුණට සඳ එළිය වැටිලා. මූහුණ බැබලෙනවා. එදා රු ඔරලෝසුවේ තුන විදිනකල් එයා පුවුවේ ඉදෙගෙන. හඳ බැහැල හියා. එත් එයා පුවුවෙන් බැහැල ආවෙ නැහැ. මම දුවේ කියල කතා කළා. වික වෙලාවකට පස්සේ එයා ඇහැ අරුල සිනාසුණා.

දුවට මොකක්ද වෙලා තියෙන්නේ කියල මං ඇහුවා. ඇ සිනාසෙමින් කිවා හරි සතුවුයි කියලා. මූහුණේ ප්‍රීතිය උතුරනවා. නිදාගන්න යනකාට උදේ හතරත් වැදුණා. පසුව දා උදේ ම එයා නැගිටිවා. කිසිම අමාරුවක්, නිදිමතක් නැහැ. මට නම් අමාරුයි. නිදිමතයි. මම ද්වාලේ නිදාගත්තා. දුව නිදා ගත්තේ

ನ್ಹೆಗೆ. ಲೀಯಾಡ ರೆ ಅರ ವಿದೀಯರ ಹಿರಿಯ ಕಿಯಲ ನಿಡಿಮಂತಕ್ ಆವೇ
ನ್ಹೆಗೆ. ಮೊಕ ಲೆಬಿಕ್ಯಾ ಕಿಯನ್ಹನಕ್ ಬ್ಹೆಗೆ. ಶೆ ವ್ರಿಣತ್ ಮೊಕಕ್
ಹರಿ ಅಮ್ಮಿತ್ ದೆಯಕ್ ತಿಯೆನಾವಾ. ಮೊ ಅಮ್ಯಾಗೆ ವಿಷೆಷಯಕ್
ತಿಯೆನಾವಾ. ಆಯೆತ್ ವರಕ್ ಅಪಿ ಮೊಗೆ ಕೆನ್ಹೆರೆ ಬಲಮ್ಮಿಡ್?”

ಅಮಿಮಾ ಯೆಚ್ಚನಾ ಕಲಾ ಯ.

“ಬಯವೆನ್ಹನ ಲೀಪಾ. ಮೊ ಅಮ್ಯಾ ಭೃತ ದ್ಯುತ್ ನ್ಹೆಗೆ. ಕರೀರಯೆ
ರೆಗೆಯಕ್ತೆ ನ್ಹೆಗೆ. ಮೊಕ ಹರಿಮ ಬಲವತ್ ಕೆನ್ಹೆರೆಯಕ್.”

ಶೆಪ್ಪಾತಿಷಣ್ಯಾ ಆಗೆ ಕೆನ್ಹೆರೆಯ ಬಲಾ ಕೀಯ.

ಆಯರ ಮಾನಸಿಕ ರೆಗೆಯಕ್ ನ್ಹೆತಿ ಬಲ ಮನೋವೆಲ್ದುವರ್ಗ
ಅಗ್ಯ ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೊಂತ ಬಲಾ ಕೀಹ. ಕಾಡಿಕ ವೆಲ್ದುವರ್ಗ ಅಗ್ಯ ಪರೀಕ್ಷಾ
ಕೊಂತ ಬಲಾ ಅಗ್ಯ ಯಹಪತ್ ಗಾರೀರಿಕ ಸಹಾಯ ತತ್ತ್ವವಯಕ ಸಿರಿನ
ಬಲ ಕೀಹ.

“ತ್ರಾತಿನ್ ಕಾಗೆನ್ ದ ಅಭನ್ಹನೆ. ಅಪಿ ಬಲಾಗೆನ ತ್ರಾತಿನ್.” ಅಮಿಮಾ
ಕೀವಾಯ.

ಅಷಲ್ವೈಸಿ ದರ್ಗವತ್ ಸಮಗ ಮಿಂಡಲೆ ಕೊಂತ ಪನಿತಿನ್ ಸಿರಿನ ದ್ವಿ
ದೆಸ ಬಲಮಿನ್ ಕಾತ್ತಾ ಸ್ಟ್ರಿಮಕ್ ಹೆಲುವೆ ಯ.

ಮೊ ದ್ಯೂರಿಯ ಪಷ್ಟ ಕಲೆಕ ಕ್ರಿ ಲಂಕಾವೆ ತೆರಣಿನ್ ವಹನ್ಹೆ
ನಮಕ್ ಖ್ವಿವಾಯ. ದೆಸ್ ವಿದೆಸ್ ದಂಸ್ ಗಣನ್ ಶಂತಾವಾತ ಕಾನ್ತಿಯ
ಸಪಯಮಿನ್ ಅನ್ತರ್ಪರ ಶಾತಿಕ ವಿಷಯೆನ್ ದ ಕೀರತಿಯರ ಅನ್ವಿವಾಯ.

ආරගේ නම රමණීය.

ධරමවති අල්විස් මහත්මය ඇගේ මවයි.

සයිමන් පැන්සිස් මහතා ඇගේ පියා හි.

වැල්ලමිටිය කොට්කාවත්තට තුදුරු ගොඩවෙල වත්තේ උස් බ්‍රිමක පිහිටි ඒ සුවිසල් නිවසේ ගෙමිදුලට ඇත වෙල්යාය පෙනේ. ඒ වෙල්යාය මැදින් වැටුණු පාර දිගේ එන සයිමන් පැන්සිස් මහතාගේ පියා කෝපි, පින්න, පුවක්, කොස්, පොල් ගස්වලින් පිරුණු වත්තේ දෙවැට දිගේ පැමිණ ඒ නිවසේ ගෙමිදුලට ගොඩවිය. විශාල ප්‍රචිපෙළකින් මහු නිවසේ ස්තෝර්ප්‍රවට ඇතුළු විය.

මහුට දරමවතිගේ කට හඩ ඇසිණු.

“අද දුරුතු පෝයදා මම කැලැණී පෙරහැර බලන්න යන්නට විනැළු.”

එ බසට එරෙහිව තවත් හඩක් තැගිණ. ඒ දරමවතිගේ අම්මාගෙනි.

“යන්න එපා. දරුවා ලැබෙන්නේ අද ද හෙට ද කියල ද්‍රන්න තැහැ. ඔය පෙරහැර බලන්න එන මිනිස්සු අතරේ මිරිකුණාම හොඳට හිටි. ලබන අවුරුද්දේද යන්න බැරියැ දරු පැටියත් එක්කම...”

පැන්සිස් මහතාගේ පියා ගෙතුලට ගොස් ඇයට පිළිතුරු දුන්නේය.

“මම ලමයාට කැලණී පෙරහැර බලන්න යන්න ඕන තම ඒකට ඉඩ දෙන්න ඕන. මේ කාලෙට ඇතිවෙන ආසාවල් ඉටුකරන්න ඕන. යන්න සූදානම් වෙන්න. මම බස් එක අරගෙන එන්නම්.”

එ අදහසට කිසිවෙක් එරහි වූයේ නැත.

ඔහු බස් රථ තීමියෙකි. පැයක් ගත්වීමට පෙර බස් රිය පැමිණියෙය. ධර්මවති සිය සුළු මවත්, සැමියාත්, මාමාත් සමග කැලණී වෙහෙරට ගියාය. පෙරහැර නැරඹු ඇය වෙහෙර මළුවේ හිඳගෙන වන්දනාවේ යෙදුණාය.

ඇය භූස්ම ඉහළ පහළ දැමීමේ අපහසුවෙනි.

“ඇයි අමාරු ද?” ඇගේ සැමියා ඇසුවේය.

“නැහැ කිසිම අමාරුවක් නැහැ. මට දැන් ආසාවක් ඇති වුණා. මේ වෙහෙරයි, අර බුදුගෙයයි අතර ඉදගෙන නැවුම් මුටියක දාපු අවවාරු කන්න.” ඇය කිවාය.

“මහාම ගෙන්නකා මම දැන්ම ගේන්නම්.”

සැමියා වහාම ඉවතට ගියේය. මද වේලාවකට පසු ඔහු නැවුම් මුටියක් ඇයට පිළිගැනීවිය. එහි වූ අවවාරු හැන්දකින් කටට හළාගත් ඇය එය ගිල දමා සිනාසුණාය.

“මය ඇති. හරි රසයි අවවාරු” ඇය සැමියාට ස්තුති කළාය.

“අම්මේ, අවවාරුත් කැවා. පෙරහැරත් බැලුවා” ඇය සතුටින් කිවාය.

වෙහෙර මළුවෙන් නැගිරින විට ඇගේ පයේ වේදනාවක් දැනිණ. උදරයේ ද වේදනාවක් දැනිණ. මේ ප්‍රසුතයට ආසන්න වේදනාවක් විය යුතුයි ඇය සිතුවාය. ඇය එය මටට කිවාය. මටට අවශ්‍යව තිබුණේ දරු උපත නිවසේ දී සිදුවනු දැකීමය.

“නැහැ දැන් ඉක්මනින් යා යුත්තේ බොරුල්ලේ කාසල් රෝහලටයි.” ධර්මවතිගේ මාමා කිය.

බසයෙන් ඇය රෝහලට ගෙන යනු ලැබේණ. රෝහලේ දී ඇය මොලියකට නාවාගනු ලැබේණ. වාචුවට ඇතුළුව්මට ඉඩ නොලැබේණ.

ධරමවති ඒ මොලියේ දී ම මවක් වූවාය.

එම් දුරකු පෝයදා 1957 ජනවාරි 14 වැනිදා ඇගේ උපත මොලියේ දී සිදුවාය. මොලිය වාචුවට ගියේය.

බොයල්ලේ කාසල් රෝහල එදා මගුල් ගෙයක් මෙන් සරසා තිබේණ. විතානා මහ රෑත්න - දෙවන එළිසබෙන් එදා රෝහල නැරඹීමට පැමිණී හෙයිනි ඒ.

එතුමිය එදා උපන් බිලිදුන් පරීක්ෂා කළාය.

ප්‍ර්‍ර්‍යෝගීමත්, පියකරු බිලිදුන් අතර ඇය කැපී පෙනිණ. රෑත්නගේ ඇසේ ඇයට ගොමු විය. ඇගේ මුහුණ සතුවින් පිරිණි.

“මෙම දුවට මගෙන් තැග්ගක්”

ඇය කැඟ මල්ලක් දරමවති මාතාවට පිදුවාය.

බිලිදුගේ පියාට අතට අත දී සුබ පැතු රෑත්න දරමවතිට විශේෂ තිළිණයක් පිදුවාය.

පියකරු මුහුණ, රන්වන් සිරුර, එක කෙසේ ගසක්වත් තැකිතවිය, තළල මැද කෙසේ ගස, රෑත්නගේ සිත තදින් ම පැහැරගත් බව එතුමිය වාචුවෙහි දාරකඩින් පිට වී ගොස් නැවත පැමිණ බිලිදු නැරඹීමෙන් පෙනිණ.

එංගලන්තයේ කිරී බෝතල්, ලදරු කිරීපිටි රින්, සබන්, පියර හා ඇදුම් ඒ කැඟ මල්ලේ විය.

පියා බිලිදු උපන් වේලාව සටහන් කැරෙගෙන නැකැත් ඇදුරකු හමු වූයේය.

“උපන් කුමරිය පින්වත්. ඉතා වාසනාවන්තයි. අසාමානා ගහ බලයක් ඇති කෙනෙක්. ඇදුරා කිවේය.

බිලිදු උපන් දා රයේ ඇගේ මවගේ කනට යම් කිසිවකු කොඳුරනු සිහිනයෙන් ඇසිණ.

“ಮೆ ದ್ವಿತೀಯ ರಮಣೆ ಯನ ನಮ ತಬನ್ನನ”

ಆಯ ರಮಣೆ ಖಿಂತಾಯ.

ರಮಣೆಗೆ ಪಿಯಾ ತೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕರಣೆ ವೆಲಿ ಪ್ರದಾನ ವೈದಿ ಪರೀಕ್ಷೆಕಾರ್ಯವೆಯಕ್ಕಿ. ಅಭ್ಯಾಸ ಉಪನಿಷತ್ತ ವೈದ್ಯಪಕ್ಷ ಲೈಭಾಣಿ. ರಮಣೆಗೆ ಪಾಠ್ಯಲ್ಯಾ ಅಯತ್ ಕುಬಿ ಗೆವಲ್ 25 ಕ್ಕೆ ಲೇ ವರ್ತನೆ ಪಿಹಿತಾ ತಿಬಿನಿ. ಲೇ ಗೆವಲ್ಲ್ಯಾ ಪಾಠ್ಯಲ್ 25 ಕ್ಕೆ ಪಡ್ಡಿಂಗಿಲ್ ಜಿರಿಯಹ. ತಿಬಿನೆಗನೆ ಲೈಭಾಣಿ ಕುಲೀ ಮ್ರ್ಯಾಲ್ ದ ಪಿಯಾಗೆ ವೈದ್ಯಪ ದ ರಮಣೆಗೆ ಪಾಠ್ಯಲ್ಯಾ ಸೈಪ ಪಹಣ್ಪುಕಾರಿ ಪಿರಿ ಶೀಲಿತ ಲಾಂ ದ್ವಾನಿ.

ಆಯ ಸ್ವಾಸ್ಥೆ ವೈದ್ಯಿಂತಾಯ.

ಕುಲೀ ನಿವೈಸಿಯೆ ಕುಬಿ ರಮಣೆ ಆಧರಯ ದ್ವಾಕ್ವಿಂಹ. ಅವುಳು ನಾತಿಬೌರಿಕಾರಿ ಮ್ರ್ಯಾ ವ್ಯಾಪಕ ಸಿಹಾಸನ, ವಿಹಿಲಿ ತಬಲಿ ಕರ ಸತ್ಯಾರ್ಥಿನೆ ಶೀವನು ವನ ಪಿರಿಸಕ್ಕ ಬಿಂ ಪೆನ್ನಿಂಹ. ದರ್ಶಾವಿತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೆವಲ್ ಕುಲೀ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಲಾಯ. ಪೊಲಿಯಾ ಮ್ರ್ಯಾಲ್ ದ್ವಾನೆನಾಯ. ಆಗೇ ಆತೆ ಯಹಾರಿನೆ ಮ್ರ್ಯಾಲ್ ಗೈಸಿನಿ.

ಆಯ ಗೆವಲ್ ಕುಲೀ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಿರಿಮಾತ ತಿಯ ದಿನವಲ ಗೆದರ ಶಿನೆನೆ ತರಹನೆ ಪ್ರಪ್ರರಮಿನಿ.

“ಆಯ ಅಂತಿಮೆ?” ರಮಣೆ ಅಸದಿ.

“ಡೋಳಹೆ ಗೆದರ ಅಯ ಸಲ್ಲೆಲ್ ದ್ವಾನೆನೆ ಹಾಗಯಡಿ. ಅಂತಿಮಾ ಕಿಯಡಿ.

“ಡೋಳಹೆ ಗೆದರ ನೌನೆದಿ ಮಾತ ಆಧಿರೇಡಿ” ರಮಣೆ ಕೀರಿಯ. ದರ್ಶಾವಿತಿಗೆ ಮ್ರುಭುಣೆ ಕರ್ಮಣಾವ ನೋಪನಿಣಿ. ಗೆವಲ್ ಕುಲೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಿರಿಮಾತ ಪೊಲೆ ಮ್ರ್ಯಾಲ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಿರಿಮಾತ, ಕರ್ಮಣಾವ ಬಾಧಾವಕ್ಕ ಬಿಂ ದರ್ಶಾವಿತಿ ಸಿತ್ವಾಯ.

ಶಿಹಣೆ ಕರ್ಮಣಾವ ಲೇ ಕುಲೀ ನಿವೈಸಿಯನೆ ತುಲ ತಿಬಿನಿ. ಶಿಯ ನೋ ಅಷ್ಟಿ ರಮಣೆ ಲೈಭಾಣಿ.

ತೆಣೈವೆರೆದಿ ರಮಣೆ

වයස අවුරුදු තුන ඉක්මවීමට පෙර ද රමණී කතාවේ භුරුබුහුරි වූවාය. ඇගේ පවුලේ නැ මිතුරන් අතර මෙන් ම වත්තේ කුලී ගෙවල් විසිපහේ ලොකු කුඩා සැම කෙනෙක් සමග ම ඇය කතා කළාය. ඒ සියලු දෙනාටම ඇය ඇමතුවේ නැකමක් කියමිනි. දහ අමේ මාමා, විස්සේ නැත්දා, විසිපහේ අයියා ඇයට ගෙවල් විසිපහේම නැයේ සිටියන.

නියම වේලාවට ගෙවල් කුලී නොගෙවන අයට බැණ වදින අම්මාට රමණී සිය අපසාදය පළ කළාය.

“බණීන්න එපා අම්මේ - දාහනේ නැත්දා අඩනවා.”

අම්මාගේ කෝපය වැඩි වෙයි.

“කට වහගෙන ඉන්නවා. මේ ලමයා අරුත්ට යවතිලා.”
ඇය රමණීට තරවු කරයි.

“ර්යේ මොකක්ද කළේ? අපේ කුස්සියෙන් පොල් ගෙඩියක් ගෙනිහින් දුන්නා නේද දොළහෙ ගෙදරට?”

දිනක් අම්මා රමණීගෙන් ඇසුවාය.

“මව අම්මේ, ර්යේ දවල් බත් කන්න පොල් සම්බලයක් හදන්න විධියක් නැහැ කියල ඒ ගෙදර නැත්ද කියනව මට අහුණු. අපේ ගෙදර ඕන තරම් පොල් තියෙනවතේ. මම ගෙඩියක් ගිහින් දුන්නා.”

රමණී කිවාය.

එය අම්මා දැනගත්තේ දොළහෙ ගෙදර කාන්තිගෙනි. ඇය රමණී කළ දේ අම්මාට කිවාය. ඇය ආපසු පොල් ගෙඩිය ගෙනැවීත් දුන්නාය. අම්මා එය ගත්තේ නැත.

“මහොම වැඩ තවත් කරන්න එපා.”

රමණී නිහඩව සිටියාය.

කුලී ගෙවල කුස්සිවල සිනි බෝතල්වල සිනි තිබෙන්නේ අඩියේය. හාල් මුට්ටිය ද එහෙමය. කොස්, දෙල් මිස දවාලට බත් කන ගෙවල් නැත.

ඒ ගෙවල කැම මේස නැත. පිරිමි බත් කන්නේ එහිපත්තේ හෝ වංගේචිය මත හිදුගෙනය. ගැහැනු හිරමනය මත ය. අපේ ගෙදර කොහොම ද? කැම මේසයේ කැම පිරිලා. අමුත්තන් භතර පස්දෙනෙක් ආවත් මේසේ කැම තියෙනවා. කුලී ගෙවල් සමහර වේල්වල බඩින්නේ ලු. ස්කෝලේ යන සමහර ප්‍රමයින්ට උදේශ තේ කහට වතුර විතර ලු.

“ඉතින් අම්මේ අපි ස්කෝලේ යන ප්‍රමයින්ට මොනවා හරි කැමට දෙමු.” ඇගේ හිතට ආ යෝජනාට ඇය අම්මාට ඉදිරිපත් කලේ නැත. එයින් සිදුවන්නේ ඇය කෝපයට පත්වීම බව ඇය දනී.

අම්මාට කොහිල කොටුවක් තිබේ. සතියට වරක් කොහිල දුළු කැපීම සිදුවේ. දුළු කැඩීමට සහ මිටි බැඳීමට ප්‍රමයෙක් එයි. අම්මා නැති දිනවල රමණී කොහිල මිටි කීපයක් කුලී නිවැසියන්ට දෙයි. මිටි බදින ප්‍රමයාට ද කොහිල මිටි දෙයි. ඔහුට කැම ද දෙයි.

ඔහු වට්පිට බලමින් කැම කයි. කොහිල මිටි සගවාගෙන “රමණී නොනට පින් සිද්ද වෙන්න ඕන” කියමින් ඔහු පාරට බසී.

දිනක් ඇය අලුයම පිබිද ඇදෙන් නොබැස ඇදේ ම හිදුගෙන දැස පියා ගත්තා ය. අනුරාධපුරේ පදිංචිව සිටින සේම්වීර මාමා ඇයට පෙනිණ. බොහෝ කලෙකින් ඔහු ගමට ආවේ නැත. ඔහු ගැන අම්මා කතා කරන්නේ ආචම්බරයෙනි. පහේ ශිෂ්තත්වය සමත් වී ලොකු පාසලකට ගිය ඔහු උසස් අධ්‍යාපනයක් ලැබූවේය. දැන් අනුරාධපුරේ සංචාරක මණ්ඩලයේ නිලධාරියෙකි. ඒ මාමා තැගි බෝග ද ගෙන මේ ගෙදරට එන අයට පෙනිණ. ඇය ඇස් ඇරියාය.

අම්මා තාමත් ඇදේය. රමණී ඇයට කතා කළාය.

“අම්මේ අද සේම්වීර මාමා එතවා.”

අම්මා බිත්තිය පැත්තට හැරුණාය. පොරෝණයෙන් මූහුණ වසා ගනිමින් “තාම කුකුල ඇඟුවෙත් නැහැ. තව රිකක් වෙලා නිදාගන්නවා” සි කිවාය.

“අම්මේ අද සේවීර මාමා එනවා” රමණී නැවත කිවාය.

“බොරු නොකියා නිදා ගන්නවා. වඩ නොදී.”

රමණී තැගිට ලැටිස් ජනේලය ප්‍රගට ගියාය. කළු කපා එළිය. කුකුලෙක් හැඩිල්වෙය. කුලී ගෙවල සිටි කුකුලේ එකවරටම හඩුන්නට වුහ. ඉර පායන පැත්තෙන් රන් එළියක් මතුවිය. ඒ දෙස බලා සිටි ඇගේ දැස පියවිණ. ඇගේ මූහුණේ සතුට ඇදිණ.

අම්මා තේ සාදා කතා කරන තුරු ම ඇය ඒ සතුවේ ගැලී සිටියා ය.

“තාත්තේ, අද සේවීර මාමා එනවා.”

ඇය කාර්යාලයට යාමට සැරසෙමින් සිටි තාත්තාට කිවාය. මූහු සිනාසුණෙය.

“කෙල්ලට හිනයක් පෙනිලා. මාමාට මේ ද්‍රවස්වල හරියට වැඩ. අපුත් ගෙයක වැඩ පටන් අරගෙන නේ. මාමා කොහො එන්නද?” සි කියාගෙන මූහු බැංග අතට ගෙන මිදුලට බැස්සේය.

ඉර මුදුනට තැගෙන්නට ලංච තිබියදී වෙල මැද පාර දිගේ කවුදේ එනු රමණීට පෙනිණ. එක අතක කාර්යාල බැංගයක්, අනෙක් අත් ලොකු මල්ලක්.

“හරි. අන්න මාමා එනවා අම්මේ” කියමින් ඇය කැ ගසාගෙන පඩිපෙළ බැස මාමා පිළිගැනීමට දිව ගියාය.

“අපේ දුව කියපු එක හරි ගියා. කොහොම කිවිවද මන්දා.”

අම්මා මාමා පිළිගනිමින් කිවාය.

උමණී සිටි ඒ සුවිසල් නිවසේ ඇගේ ආච්චි ආච්චි අම්මාත්, සියාත්, ප්‍රංශි අම්මාත් විසුහ.

ආච්චි අම්මාත්, අම්මාත් අතර ඒ තරම් සුහදනාවයක් ඇති බව රමණීට නොපෙනිණ. එහෙත් ආච්චි අම්මා, මේ මිනිපිරියට මහත් සෙනෙහසක් දැක්වුවාය.

දිනක් ආච්චි අම්මා කහ පැහැති ලොකු පිගානක දම් පාට අල, පුණු මිරිස් සහ පොල් සමග කමින් සිටියාය. රමණී ඇය ලැගට ගියාය.

“දුවත් කනව ද අල කැල්ලක්?” ඇය ඇසුවාය.

දම් අල ඇය මින් පෙර කැවේ තැන.

“දෙන්නකෝ ආච්චි අම්මේ” කියමින් ඇය ආච්චි ප්‍රගතියෙන්තා ය.

පුණුමිරිස් සහ පොල් සමග ඇතු දම් අල රසය. ඇය බඩු පිරෙන්නට කැවාය.

“හැබැයි දුවේ, අල කැවා කියල අම්මට කියන්න එපා.”

ආච්චි අම්මා පිගාන හිස් වූ පසු කිවාය.

“තැ මං කියන්තෙන තැනැ. ආච්චි අම්මා මට රස කැමක් නේ දුන්තෙන.”

රමණී පිරි ඇති කුස පෙන්නමින් කිවාය.

දෙපැයකට පමණ පසු රමණී “බඩ රිදෙනවා” යි කියමින් අම්මා ප්‍රගතියෙන් ගියාය.

ඇය දැස විගාල කොට දුව දැස බැලුවාය.

“බඩ ගොඳට ම පිරිල. මොනවද කැවෙ?”

අය ඇසුවාය.

“අම්ම උදේ මට බත් කැවිව නො” රමණී කිවාය. ඇගේ බැඩි රිදීම වැඩි විය.

“අම්මේ මගේ බඩ රිදෙනවා. දොස්තර මහත්තය පළගට යන්නේ නැද්ද?” අය හඩුමින් ඇසුවාය.

තාත්තාට ද එය ඇසිණ.

“දුවට අමාරු වගෙයි ස්පිරිතාලට යමු.” ඔහු ද කිවේය.

අම්මාත්, තාත්තාත්, රමණී සමග රෝහලට ගියහ.

“දුව කාපු දේවල් ඔක්කොම කියන්න.” දොස්තර මහතා කිය.

“උදේ බත් කැවා.” අය අල ගැන කිවේ නැත. දොස්තර මහතා බේත් වතුරක් දුන්නේ හැන්දැවන විට බැඩි රිදීම නැති විය.

රමණී තනිව සිටින විටෙක ඇය පළගට ආ ආවිච් අම්මා ඇගේ හිස සිං මෙසේ කිවාය.

“මගේ රත්තරන් දුව, මා බෙරුවා. මට පුදුමයි අම්ම අභද්ධිත් දුව නොකිවි එක. කිවිව නම් එහෙම මම ඉවරයි. අවුරුදු හතරක දරුවෙක් ඔහාම පොරොන්ද රක්ක කිවිවම පුදුමයි.”

ආවිච් අම්මාගේ ඇස්වල කදුල් පිරි තිබූණ.

“අම්ම විතරක් නොවෙයි කැවෙ මොනවද කියල දොස්තර මහත්තයන් ඇහුව. මං කිවිවෙ නැහැ. මම දම් පාට අල කැවෙ හරි සතුටින්. ඒවා රසයි. ඒ වුණාට මම ආයෙන් නම් ඒවා කන්නේ නැහැ.”

ආවිච් අම්මා ඇය සිංගෙන සිංගෙන ගියාය.

රමණී ඇගේ කදුල් පිස “අඩන්න එපා. අම්මා දැක්කොත් අහයි මොකද කියල” යි කිවාය.

මෙතිපිරියගේ රුමන් මුහුණ රන්වන් සිරුර යළි සිපගන් ඇය සිය කුටියට ගියේ “මගේ දුවට බුදුසරණයි” කියමිනි.

රමණිගේ වයස එකොලොස් මාසයක් වන විට ඇගේ මවට තවත් දියණීයක ලැබිණ. අජන්තා ඇගේ නමය. සිවි හැවිරදි රමණි සිය නැගණීය සමග මිදුලේ වත්තේ, වෙළුයායේ දිව පැන ඇවිදිමින් කෙකි සෙල්ලම් කළාය. වත්තේ කුලී ගෙවල සිටි දරු දැරියන් සමග ඒ දෙදෙනා මිතුරු වූහ.

“මය කුලී ගෙවල්වල ඉන්න ලමයින්ගේ ආස්සරේට හෙම යනවා නොවෙයි” අම්මා කරන තරවුව ඔවුන් ගණන් ගත්තේ ඒ වෙළාවට පමණි.

“ඒ ලමයි කොච්චර හොඳ ද නේද නංගි,” රමණි අජන්තාගෙන් ඇසුවාය.

“මව්, අක්කේ, ඔවුනු දුවනකාට ඒ ගොල්ලො අපට දිනන්න ඉඩ දෙනවා” නංගි කියයි.

“මම ඒකට නම් කැමති තැහැ. ඇයි අපට නිකම්ම දිනුම දෙන්නේ” රමණි කියයි.

* * *

දිනක් ඇය ගෙයින් මිදුලට බසින පඩි පෙලේ හිඳගෙන වෙල් යාය දෙස බලා සිටියා ය. වගුරේ ඕලු, නෙඹුම්, මානෙල් මල් පිළි මද පවතේ තැලවෙයි. ගහ කොළ ද ඒ නැලවීම හා එක්වේ. ඇගේ නැහැපුවලට සුවදක් දැනිණ. ඒ මානෙල් මල් සුවද විය යුතුයි. ඇයට සිතිණ.

ඇගේ දැස පියවිණ. මද පවන ඇයට සුව බර බව දැනීය. මද වේලාවකට පසු ඇස් හැර බැඳු ඇයට පෙනුනේ කුලී නිවැසියකු වන රත්නපුරේ නිලමේ මාමා සහ සුදු රෝදකින් හිස වසාගත් සියාය. ඔවුහු පඩිපෙළ බසිති.

ර්යේත් සියා සිටියේ අසනීපයෙනි.

“නිලමේ මාමේ, සියා ආයත් එන්නේ තැහැනේ” රමණි ඇසුවාය. එය සියාට ඇසිණ.

“මං එනවා දුවේ, ස්ථිරතාලදී මට සනීප වේවි.”

පඩි පෙළෙන් බැස්ස සියා ආපසු හැරී රමණිට කිවේ ය.

එදා සවස ආරංචියක් ලැබේණ.

“සියා මැරිලා.”

නිලමේ මාමා අම්මා සමග මෙසේ කිය.

“මැරෙන්න කළුන් ලෙඩා දුවට කියන්න කිවිවා සියාට ගෙදර එන්න ලැබෙන්නේ නැහැ කියල”

අම්මා විලාප දෙමින් හැඳුවාය. හඩන අතර රමණීගෙන් මෙසේ ඇසුවාය.

“මගේ දුවේ, උඩ කොහොමද දැනගත්තේ සියා ආයෝත් ගෙදර නොලින බව.”

රමණී කදුල් පිස ගත්තා මිස ර්ට පිළිතුරක් දුන්නේ නැත.

දිනක් රමණීට තැදැයකුගෙන් ටික් බෝල පෙවිටියක් ලැබේණි.

අපතන්තා නංගී “මට ඕක ඕනෑ”යි කිවාය.

රමණී එය ඇයට දුන්නේ නැත.

නංගී හඩන්නට වූවාය.

“මය ටික් බෝල පෙවිටියෙන් භාගයක් නංගීට දෙනවා.”

තාත්තා රමණීට තරවට කෙලෙළේ.

රමණී නංගී දෙස මද වේලාවක් බලා සිටියාය.

“තාත්තේ නංගී ටික් බෝල උගුරේ හිරකර ගන්නවා.”

තාත්තාට පමණක් ඇසෙන සේ රමණී කිවාය.

“මිකෙන් භාගයක් දෙන්න කියලයි කිවිවේ.”

මහුගේ හඩ රජ විය.

අය නංගීට ටික් බෝල කිපයක් දුන්නාය.

බෝල බිම පෙරලමින්, උඩ දමමින් සිටි නංගී එක ටික් බෝලයක් කටට දමා ගත්තාය. එය උගුරේ සිරවිය.

“මෙන්න නංගී ටික් බෝලයක් ගිල්ලා.”

රමණී ගැ ගැසුවාය.

තාත්තාත් අම්මාත් කුලි ගෙයක නැත්දා කෙනකුත් දිව ආහ. නංගිගේ පිටට තටුව කරමින් බෝලය එලියට ගැනීමට ගත් වැයමෙන් පලක් තොවිණ.

“ස්ථිරිතාලේ එක්ක යමු. අම්මා කිවාය.

එතැනට තවත් කිප දෙනෙක් ආහ.

“ඉක්මන් කරමු. භූස්ම හිරවුණෙනාත්”

අනතුරු ඇගෙවිණ.

මධුඹ නංගි ඔසවාගෙන පඩි පෙළ බැස ගුරු පාර දිගේ මහ පාරට දිවුහ. ඒ අතරින් ඔවුන් පසු පසින් ගිය බල්ලා නංගිගේ කකුලක් ඇල්පුවේය.

නංගි “වුඩා බල්ලා” කියා කැ ගැසුවාය.

එවිට වික් බෝලය කටින් එලියට පැන්නේය.

සියලු දෙනා බල්ලාට ස්තුති කළහ.

“ලොකු දුවටත් ස්තුති කරන්න ඔහැ මෙහෙම දෙයක් වෙයි කියල එයා කළින්ම කිවිවා. වික් බෝල නංගිට දෙන්න කියල මම කිවේ. දෙන්න එපා නංගි වික් බෝල ගිලිනවා කියලා දුව කිවා. මම ඒක ඇහුවට නැහැ.”

තාත්තා කිය.

* * *

රමණී නිය සැපීමට පුරුදුව සිටියාය. එය නරක පුරුද්දක් බව අම්මා කිවා ය. රමණීට ද එය වැටහිණ. එහෙත් පුරුද්ද අත්හැරීම ඇයට අපහසු විය.

ඇගිල්ල කටට ලංචින විට ම ඇය එය නරක පුරුද්දක් බව මෙනෙහි කළා ය. ඒ මෙනෙහි කිරීම මගින් නිය සැපීමේ ආසාව යටපත් කිරීමට ඇයට හැකි විය.

“ඇ අපුරුවට ඇගේ හිත පාලනය කර ගත්තා.”

අම්මා දුවගේ හිතේ ගක්තිය ගැන අසල්වැසියකුට කිවාය.

අම්මාත් නංගිත් සමග ගමේ පන්සලට යන රමණී වඩාත් කැමති වූයේ බෝ මළවේ රදි සිටීමටය.

අම්මා උස් හඩින් ගාරා කියයි. රමණීට අවශ්‍ය වූයේ තිහබව බෝ මළවේ රැඳීමින් බෝපත්වල සිලි සිලියට සවන් දී සිටීමටය.

වැළි පොලවේ සුදු ලේන්සුව අතුරා ඒ මත හිඳ ගන්නා ඇය ඒ සිලි සිලියට සවන් දෙමින් පත් ලෙලෙන ලතාවට නෙත් දෙමින් මද වේලාවක් සිටින විට ඇගේ දැස පියවී යයි. සිත ගාන්ත සුවයට පත් වෙයි. අම්මා විහාරයේ සිට බෝ මළවට එනතුරු ඇය ඒ ගාන්ත සුවයේ රදි සිටී.

අම්මා දුර සිට ඇය දෙස බලයි. ඇගේ මුහුණ ප්‍රිතියෙනි.

“මොකක්ද මේ? මේක මානසික රෝගයක් නොවේලු. කායික රෝගයකත් නොවේලු. මේක කාටවත් තේරෙන්නේ නැහැ. දුවට අසනීපයක්! මවගේ සිත ගෝකයෙන් පිරේ.

“දුවේ, දුව විහාරයට ගිහින් ඉක්මනට ආවානේ. නංගි එක්ක ගිහින් බුදුන් වැදලා එන්න.”

ඇගේ කාරුණික බසට රමණී අවනත වූවාය.

නංගි සමග විහාරයට යන ඇය උස බුදු රුව දෙස බලා සිටී. කරුණාව උතුරන මුහුණ, දිගටි ඇස්, හින් සිනාව රදි දෙතොල ඒ බුදු රුව ඇගේ නෙත් පියවා සිතට වඩී. ඇය යළිත් අර ගාන්ත සුවයේ.

“යමු අක්කේ, අක්කා ගාරා දන්නෙත් නැහැ. අම්මා නම ගොඩික් ගාරා කියලා වැන්දා...”

නංගි ඇගේ පිටට අත තබා කියයි.

නිහඟ බුදු කුටියට ,බෝ පත් සිලි සිලිය පමණක් ඇති බෝ මැවට ඇය ප්‍රිය කළාය.

“හැමදාම මට මෙතනට එන්න ඇත්නම්” ඇයට සිතිණ.

“දුට පන්සල් නොගියට කමක් නැහැ. ගෙදරත් බුදුන් ඉන්නවනේ” දිනක් තාත්තා රජ හඩින් කිය.

තාත්තා මෙන් ම අම්මා ද රමණීට තනිවම පන්සලට යාමට ඉඩ දුන්නේ නැත.

ඇතැම් පුර පසලාස්වක පෝයදාක ඇයට නංගින්, අම්මාත් සමග කැලණී විහාරයට යාමට ඉඩ ලැබේ. කැලණී ගෙත් පාරුවක නැගී සාදුකාර දෙමින් යන ඒ ගෙතනට ඇය කැමතිය.

විහාරගේ තුළ ඇති ලොකු බුදුපිළිමයට ඇගේ සිත ඇදිණ.

සුවිසල් වෙහෙර අසල හිඳගෙන අම්මා කි කතාවක් ඇයට මතකය.

“බුදු හාමුදුරුවෝ මේ කැලණී වෙහෙර පිහිටි තැන පැය ගණනක් සමාපත්ති සුවයෙන් වැඩිසිටියා. මේ බිම උන්වහන්සේගේ පාද ස්ථරුයෙන් පිරිසිදු වූ තැනක්. මෙතන ඉදු තමයි බුදුහාමුදුරුවෝ සමනාල කන්දට වැඩියේ. ඒ කන්ද මුදුනේ ගලක බුදුහාමුදුරුවෝ ශ්‍රීපාද ලාංඡනය පිහිටෙවිවා”

විහාරයේ වැඩ සිටින ලොකු බුදුපිළිමය ඇගේ දැස ඉදිරියේ මැවෙයි. දැස පියවෙයි. මේ වෙහෙර පිහිටි තැන බුදුහාමුදුරුවන් වැඩ සිටිනු, හාවනා කරනු ඇයට පෙනෙයි. සිත පුරා බුදුරුව. ඇගේ මූහුණ පුරා ගාන්ත සුන්දර පෙනුම එයි. එහි සතුට උතුරයි.

අම්මා පිටට තවිටු කරයි. ඇය ඇස අරි. වෙහෙර මැවේ වන්දනාවේ යෙදෙන පිරිස ඇයට පෙනේ.

“යමු ගෙදර” අම්මා කියයි.

ගෙදර දී ද ඇයට කැලණී විහාරය සිතිවෙයි.

“අම්මේ හෙට පෝරුය. අපි කැලණී විභාරයට යුතු”
රමණී කියයි.

“මින නැහැ. ගෙදර බුදුන් වැන්දම ඇති.”

අම්මා ඇයට එරෙහි වෙයි.

ඇය පෝරුය දා රයේ ලැබිස් කවුලුව ප්‍රගත යයි. ගෙවත්ත සඳ රසින් පිරි ඇති සැටි ඇයට පෙනේ.

ඇගේ සිතට කැලණී විභාරේ බුදුරුව ව්‍යු. ඇය ඒ දෙස බලා හිදී. වදී. ගාන්ත ප්‍රීතිය සිත තුළ පිරේ. අම්මා කැදවන තුරු ඒ ප්‍රීතිය පවතී.

* * *

කලක් පැවිදී බිමේ සිට පසුව උපැවිදී වූ පොඩි අප්පුහාම් මහතා රමණීගේ මවගේ මාමා කෙනෙකි. බුදු දහමත්, ජේත්තිපයත් පිළිබඳ දැනුමෙන් පිරැණු මහුගේ ඇසුර රමණීට සතුවක් ගෙනාවේය. බෙහෙවින් කාරුණික ප්‍රීයමනාප වැඩිහිටියකු වූ මහු රමණීට දැක්වූයේ මහත් සෙනෙහසකි.

ඇයට නැකතට අකුරු කියවූයේ මහුය. එදා මහු ඇගේ කරට රන් පවුම් මාලයක් දැමීය.

ඇගේ කේත්තුය බැඳු මහු “කෙල්ල එළිපත්තේ” සි ඇගේ මවට කිය. මහු ඒ කියමන විස්තර කළේ නැත.

අම්මාගේ සිතට ගැටුවක් මතුවිය. කෙල්ල එළිපත්තේ යනු ඇය කවදා හෝ පලායාම විය යුතුය. ඇය සතු රුව, ඇගේ සිරුරේ රන් පැහැය අනාගතයේ තරුණ සිත් ආකර්ෂණයට පත් කරනු ඇති. ඇයට වැඩි වන අයකු සමග ඇය පලා යනු ඇති. එකසි එළිපත්තේ කිමේ තේරුම්. ඇය සිතුවාය.

රමණී වැළැලම්පිටියේ ජාහේන විදුහලට (අද විද්‍යාවර්ධන විද්‍යාලය) ඇතුළු වූවාය.

වොතික් බෝතල් දෙකක කිරී පුරවා ගත් අම්මා ඒවා ගෙන පාසලට එයි. රමණීගේත්, අපත්ත්තා නංගීගේත් කටවලට තබා බෝතල් ඇල කරන අම්මා ඒවා හිස්වන තුරු බලා සිරී.

“ಲೋಕು ದ್ವಿತೀಯ ವರೆಗೆ ಯಾವ ಗನ್ಹಿನ ಚಿನ್ಹ.”

ಆಯಿತ ಆಗೈ ಗಣಗಣನಾ ಸಿರಿನ ಅಂತಿಮ ಸಿತ್ಯಾಯ.

“ಕೆಲ್ಲಲ್ಲ ಶಿಲ್ಪತ್ವದೇ” ಕಿರಿದಿನ ಆಗೆ ಸಿತೆನ್ ನಿತರ ದೇಹಕಾರ ದ್ವನಿ.

ಪನ್ಹಿದೆಯೇ ಧ್ಯಾನ ಉತ್ಸಾಹದ ಹತರ ದೇಹಾಗಣ ಕೆನಹಕ್ಕ ವಿ ರಮಣೀಯ ಆಜ್ಞೆ ಸ್ವಾಷಿತ ಮ ಕವಿ - ಗಾಲ್ಯಾ ಕಡ ಆಖಿಮಿ ವಿಯ. ಶಿಂಹನ್ ಆಗೈ ಶಿಲ್ಪತ್ವದೇ ಸಿತ್ಯಾಯ. ಶೇ ಕುಂಕ್ರಿ ನಿಸಾ ದ್ವಿತೀಯ ಆಯಿತ ವರಣಾಗಣ ನೊಂದಿನ ವಿಯ. ಶೇ ನಿಸಾ ಅಂತಿಮ ಆಯಿತ ಪಾಸಲ್ ಶಿಪಾ ವ್ರಿ ಅವಿಸೆಪ್ಪಾ ದ ವಿಯ.

ರಮಣಿಗೆ ಅಂತಿಮ ಪ್ರಾತಿಕ್ರಿಯ. ಮಿಭ್ರಾಗೆ ನಾ ವಿಶೇಷ ಲಾಲ್ಯ. ಅಶನ್ಹಿತ ನಂತಿನ್ ವಿಶೇಷ ಲಾಲ್ ಮಲ್ಲೆತ್ ನಿಸಾ ಆಯಿತ ಗೆಡರ ತಿಹಿರಿ ವಿಯ. ‘ನಂತಿಗೆತ್ ಮಲ್ಲೆತ್ ಲೋಕು ಅಕ್ಕಾ ಮಂ’ ಶಿಂಹ ಸಿತೆನ್ ಆಯ ಶೇ ದೇದೆಹಾ ಯಾಗೈನಿಮಿ ವರಹಿಮ ಸಿತರ ಗನ್ಹಿಯ. ಅಂತಿಮ ನಾತಿ ವಿರು ಮಲ್ಲೆತ್ ಬಂತ ಕೈವಿವೆ ಆಯ ಯ.

ಪೊಲೆ ನೊಗೆವನ ಅಯಕಾರಯನ್ ನಿಸಾ ಅಂತಿಮ ಕೋಪಯಾ ಪತ್ ವ ಸಿರಿನ ದಿನವಲ ಮಲ್ಲೆತ್ ಅಕ್ಕಾ ಪ್ರತಿ ವ್ರಾಲ್ ವಿ ಸಿತೆನ್ ಯ. ಆಧರಯ ಕರ್ಣಾವ ಅಂತಿಮ ಗೆ ಸಿತೆನ್ ಪಲಾಗೊಸೆ ತಿಬ್ರಾಳ್ ಹೆಡಿನಿ.

ದಿನಕ್ ಅಂತಿಮ ನಂತಿನ್ ಮಲ್ಲೆತ್ ಸಮಗ ಗಮಿ ಪನ್ಹಾಸಲ್ ತಿಯ ರಮಣಿ ವೆಂಬೆರ ಮಲ್ಲೆತ್ ತನಿಖ್ವಿಲಾಯ. ನಿಮ ಹಿಡಗತ್ಹಿತ ಯ. ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯಾ ಗನ್ಹಿಯ. ಮಂಡ ವೆಲ್ಲಾವಕಡ ಪಜ್ಜ ಆಗೆ ಸಿತೆನ್ ರ್ವಿಕ್ ಮೈವಿ. ಶೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಿ ರ್ವಿಯ. ವಿಖಾರಯೆ ವ್ರಾಚಿ ಸಿರಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಿ ಪಿಲಿಮಯೆ ಮಿಭ್ರಾಣಂ ವಿಧಾ ವೆನಹಾ ಮಿಭ್ರಾಣಕಿ. ದ್ವಿತೀಯ ವಿಂತ ದ್ವಾರಾ ತಿನಿಣಿ. ಹೆತಿನ್ ಹೆತಿನ್ ಸಹಂತ ಕಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಾಂದ್ರಾವನೆಗೆ ಪಜ್ಜಪಸಿನ್ ತವತ್ ಹಾಂದ್ರಾಹನಂಕಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಾಂದ್ರಾವನೆ ವಿಧಾ ಮಂಡಕ್ ಲಿಸಿನ್ ಅಖಿ ಶೇ ಹಾಂದ್ರಾಹನ್ ದ ಪಿಯಕರ್ಣಾಯ. ಮಿಭ್ರಾಳ್ ದೆಕೆತ ಮಂಡ ಸಿನಾವಿಕಿ. ಕರ್ಣಾವ ಲತ್ತರಾದಿ. ಆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಾ ಹಿಮಿಯನ್ ಶಿಲ್ಪತ್ವದ ದ್ವಿತೀಯ ತಿಯಾ ಯ. ನಿಮ ವ್ರಾರೆ ವೈನ್ದಾಯ. ಸಹಂತ ನಹರ ಕಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಾ ಹಿಮಿಯೆ “ಕೊಂಬಾಮಂಡ ದ್ವಿತೀಯ?” ಡಿ ಆಜ್ಞಾಹ.

“ಮಾತ್ ಕೈಮತಿಯ ಮಹಣ ವೆನ್ಹಿನ” ಆಯ ತೀವಾಯ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಾ ಹಿಮಿಯೆ ಮಂಡ ಸಿನಾವಿಕ್ ಪಲ ಕಲಹ. ಪಿಲಿತ್ವರಕ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಾನ್ ದ “ಮಾತ್ ಮಹಣ ಕರ ಗನ್ಹಿವಾದ?” ಆಯ ನಾತಿ ಆಜ್ಞಾವಿಯ.

ඒ සමග ම ඇගේ පිටත යමකු තව්වූ කරනු ඇයට දැනීණ.

ඇය ඇස් ඇර බැලුවාය. ඒ අම්මාය.

දුවගේ ඇස් කඹුලත් මුහුණේ සතුවත් අම්මාට පෙනීණ.

එහෙත් අම්මාගේ මුහුණේන් පලවුයේ සතුවක් නොවේ.

වෙහෙර මැවට වැඩිම කළ හික්ෂුවක රමණීට පෙනීණ.

ඇය මවගෙන් මිදි ඒ හික්ෂුව ලගට දිව ගියාය.

“හාමුදුරුවනේ බුදු හාමුදුරුවන්ගේ පස්සෙන් යන ලස්සන හාමුදුරුවේ කවුද?” ඇය ඇසුවාය.

උන්වහන්සේ විස්මයෙන් යුතුව දැරිය දෙසට හැරුණාය.

“බුදුහාමුදුරුවේ එත තිතරම හිටියෙ ආනන්ද හාමුදුරුවා. ආනන්ද හාමුදුරුවේ ලස්සනයි. මහණ වෙන්න ඉස්සෙල්ල ඒ හාමුදුරුවේ රාජ කුමාරයෙක්. ඇයි දුට එහෙම ඇහුවේ?”

“මං දැක්ක ආනන්ද හාමුදුරුවා”යි කියමින් ඇය මව එගට දිව ගියාය.

“හාමුදුරුවනේ මංදැක්ක ආනන්ද හාමුදුරුවා බුදුහාමුදුරුවා එක්ක කොහොද වඩිනවා.”

ඇය උස් හඩින් අර හික්ෂුවට කිවාය.

අම්මා ලේඛා මුසු සිනාවක් පැවාය.

පන්සලේ සිට ගෙදර එන අතර අම්මා ඇයට අවවාද කළා ය.

“මය හිතට පේන දේවල් ගැන පිට අයට කියන්න යන්න එපා.”

එවිට අජන්තා නංගී මෙස් කිවා ය.

“අක්කා ඇස් වහගෙන ගොඩක් වෙලා ඉදිල මට කියනව හරි ලස්සනයි - හරි ලස්සනයි කියල. මම අහනව මොනවද කියල. අක්කා සිනාසියි ඉන්නව. මුකුත් කියන්නෙන නැහැ. මාත් ඇහැ පියාගන්නව. එතකොට මට පේන්නෙන කළ පාට විතරයි.”

අම්මාගේ මුහුණ අඳුරු විය.

“මේ ලමයට මොනව වේවිද? මොලය නරක් වේගෙන එනවා.” ඇයට සිතිණ.

දිනක් රමණී පාසලේ විවෙක කාලයේ දී පන්තියේ පුටුවක හිඳගෙන සිටියාය. ඇය අසලට පැමිණී ඇගේ මිතුරියක වූ වසන්තා

“මය පුටුව මට ඕනෑ”යි උස් හඩින් කැ ගැසුවාය.

රමණී සන්සුන්ව ඇයට මෙසේ කීවාය.

“වසන්තා, ඔය තව පුටු තියෙන්නේ එයින් එකක් ගන්න. එක්කොම එක වගේනේ.”

වසන්තාට අවශ්‍ය වූයේ ඇය නැගිටුවා ඒ පුටුව ම ගැනීමටය.

“මට ඕනෑ ඔය පුටුවමයි.”

“නැහැ මේක දෙන්නේ නැහැ. ඔයාට පේන්නෙන නැදේ මම මේ කඩාසි මලක් හදන බව.” රමණී කීවාය.

“මට ඕනෑ.”

“නැහැ. දෙන්නෙම නැහැ.”

වසන්තා රමණීට සාප කළා ය.

“පාරෙ යනකොට ලොරියකට යටවෙලා උම මැරෙන්න ඔහු

රමණීට දුකක් ඇති විය. වසන්තාගේ සිත කොපයෙන් රත් වී ඇති හෙයිනි.

“අනේ වසන්තා” කියමින් රමණී කඩාසි මල සැදීමේ තෙයුණාය.

පාසල ඇරී යන විට පාරේ දී වසන්තා රමණීට පැපොල් ගෙවියකින් පහර දුන්නාය. ඇය වේදිනාව ඉවසාගෙන නිවසට ගියා ය.

සවස ඇයට දුක්මුසු පුවතක් අසන්නට ලැබිණ.

“වසන්තා පාර හරහා යන විට බසයකට යට වී මැරිලා”

එදා රාත්‍රිය ම රමණී ගෙවුයේ කඳු සමග ය.

“අැයි අක්කා අඩන්නේ. වසන්තා ඔයාට සාප කළේ ලොරියකට අහුවෙලා මැරෙන්න කියලා. එයා බසයකට අහුවෙලා මැරුණා. සාපය එයාට ම වැදුණා.”

අජන්තා නංගී රමණීට කිවා ය.

“නංගී, එහෙම හිතල සතුටු වෙන්න එපා. ඒ ලුමයා මැරුණේ තරහ සිතින්. තරහෙන් මැරුණාම අපායේ යනවා කියලා පසුගිය පෝයදා පොඩි හාමුදුරුවේ බණට කිවා. දැන් වසන්තා ඉන්නේ අපායේ. මට දුක ඒකයි. එයා මට සාප කරන වෙලාවෙන් මට තරහක් ආවෙත තැහැ. මට ඇති වුණෙන් දුකක්.

රමණී නංගීට පිළිතුරු දුන්නා ය.

මියගිය වසන්තාගේ අක්කලා රමණීගේ ඇසුරෙන් ඉවත් විහ. ඇය හමු වූ විට ඒ අක්කලා ඇයට විරිත්තුහ. රවා බැඳුහ.

“අපේ නංගී නැතිවුණේ රමණී නිසා.” ඔවුන් කි බව රමණීට අසන්නට ලැබිණ.

ඉහළ පන්තිවල ලමයින් කිපදෙනකු රමණීට අවමන් කළ පුවතක් ඇසු අම්මා “අපි අපේ ලමයා ඔය ස්කේලෙන් අස්කර ගනිමු” සි කිවාය.

ඉන්පසු ඇය කොලොන්නාවේ වෙරන්ස් ද සිල්වා විදුහලේ හයවන පන්තියට ඇතුළු කරනු ලැබිණ.

“කවදාහර් මම දොස්තර කෙනකු වී ලෙඩ්ඩු සනීප කරනවා” රමණී වෙරන්ස් ද සිල්වා විදුහලේ දී පැවැත් වූ මුල් ම වාර පරීක්ෂණයෙන් ඉංග්‍රීසි විෂයට වැඩිම ලකුණු ගත් දා කිවාය.

එහෙත් අම්මාට අවකාෂ වූයේ එය නොවේ.

“කෙල්ල දැන් එන්න එන්නම ලස්සන වෙනවා. වයසට වැඩිය ඇගත් වැඩිලා. මට බයයි.”

දිනක් අම්මා තාත්තා සමග කියනු රමණීට ද ඇසිණ.

“කේන්දරේ බලල කියපු කතාව නිසා තේදී ඔය බය. කෙල්ල එළිපත්තේ කිවිවනේ.” තාත්තා කිය.

“ඒ කතාව තමයි මට නිතරම මතක් වෙන්නේ. හයේ පන්තියේ ලමයෙක් වූණාට දහයේ පන්තියේ ලමයකුට වඩා පෙනුමයි. පාරෙ යනකාට කුවරුත් හැරි හැරි බලනව.”

“මිවිවර බය වෙන්න එපා. වෙලාවට හැම දේම සිදුවෙයි. අනෙක් කාරණේ ඉතින් කෙල්ලට තරකක් වෙන්නේ නැහැ කියල කේන්දරේ තියෙනවනේ.”

* * *

නා කපන වැස්ස. පාසල් නිවාඩු දච්චක්. රමණී ලැබිස් ජන්ලයෙන් වැස්ස දෙස බලා සිටියා ය. මහ වැස්සේ තෙත බරිව පලා පෙවිටියක් සහිත බසිසිකලයක් පැද එන මිනිහෙක් ඇයට පෙනිණ.

දරු මල්ලන් ජ්වත් කුරුවීමට ගන්නා වෙහෙස! ඇගේ සිත දුකෙන්, අනුකම්පාවෙන් පිරිණ. මහු නොපෙනී ගිය පසු ගෙයි පිටුපස ලැබිස් ජන්ලය ලගට ඇය දිව ගියාය. එතැන දී ද අර මිනිහා දැකිය හැකිය. ඇය ජන්ලය ලග හිඳ ගත්තාය. ලොක බැහි බිංදු අතරින් මහු යම්තමට පෙනේ.

දුවගේ මේ හැසිරීම එදා තිවසේ සිට පියා දුටුවේය. මහු ඒ ජන්ලය ලගට ගොස් ඇත නොපෙනී යන පාපැදිය දෙස බැලුවේය.

“මොනවද දුවේ බලන්නේ? පාරෙ යන මිනිස්සු දිහා බලන් ඉන්නවා. මේක හොඳ පුරුද්දක් නොවේයි. මගේ දුව ජන්ලය ලගට වෙලා පාරෙ යන මිනිස්සු දිහා බලන් ඉන්න කෙල්ලක් වේවි කියල මං හිතුවට නැහැ. යනවා යන්න අම්මා ලගට.”

ತಾತ್ತವ ಕಥಾ ಕಲೆ ಉಸೆ ಹಬಿನಿ.

ಶೇ ಹಬಿ ಅಮಿಮಾರ್ತ ದ ಆಕೆಂ.

“ಇಯ ಶರ್ವನೆಲ ಉಗ ಹುನ್ನನ ಶಿಪಾ ಕಿಯಲ ಮಂ ಕಿಯಲ ತಿಯೆನವು”

ಅಮಿಮಾ ದ ಕೀವಾಯ.

ಹಂಗಿ ದ ಅಮಿಮಾರ್ತ ಹವ್ವಿಲ್ ವ್ರಿವಾಯ.

“ಅಕ್ಕಾ ಹರಿ ಅಮ್ಮಾನ್ನಿ ಅಮಿಮೆ, ವೈಸೆಸೆಟ, ಹಡ್ಡಪಾನಾರ, ಪಾಯಾಗೆನ ಹುರವ, ಐಸೆ ಯನ ಹುರವ, ಗಸೆ ವೈಲ್‌ವಲ ಹಿನ್ ಸೆಲವಿಲ್‌ಲರ, ಅಕ್ಕಾ ವಡಿ ವೆನಾವ. ಪಾರೆ ಯನ ತಿನಿಸೆಸ್ಸು ದಿಹಾ ಬಲಾ ಹುನ್ನನವ ಕಿಯನ ಶಿಕ ನಮಿ ಬೋರ್ಡೆ.”

ಹಂಗಿ ಕಥಾ ಕಲೆ ಮಾ ವೆನ್ನಾವೆನ್, ಹರಿ ಪ್ರಣಿತದಿ ಶಿಯಾ ಭ್ರಾಹಕ್ ದುವಸೆವಲರ ಮರ ವಿರ್ಜೆದವಡಿ ಕಥಾ ಕರನ್ನನೆನ್. ಆಯೆ ಪಿಲಿಬಾ ಆಧರ ಹೈಗಿಮಿ ರಮಣೆ ತುಲ ಆತ್ಮಿ ವಿಯ.

“ದುವಸಕ್ ವಹಿನ ವೆಲಾವೆ ಮಂ ಅಕ್ಕಾತ ಶಿಕ್ಕ ಸೆತ್ತೊಪ್ಪೆಪ್ಪಿವ ವೆಲಾ ಹಿರಿಯಾ. ಮಿಡ್ಲರ ವತ್ತರ ವೈವೆನವು. ಹಿನ್ ಕೆಪ್ಪು ವಗೆ ವೈಹಿ ವೆಂಡ್ ಅಹಸಿನ್ ಮಿಡ್ಲರ ವೈವೆನವು. ಮಿಡ್ಲಲ ವತ್ತರ ಪಿರಿಲ್‌ ವತ್ತರ ವೈಹಿ ವೆಂಡ್ ವೈವೆನಮ ಖ್ರಿಖಲ ಮತ್ತಾವೆನವಾ. ಲಸೆಸನ ಖ್ರಿಖಲ. ಮೊಹೊಹಡಿ. ಖ್ರಿಖಲ ವೆದ್ದಿ ಯನವಾ. ಅಕ್ಕಾ ಶೇ ದಿಹಾ ಬಲಾ ಹುನ್ನನವ. ಆಸೆ ಪಿಯವೆನವಾ. ಮ್ಹಾಣಾ ಗಾನ್ತ ಪೆನ್ನಾಂಕು ಆವಾ. ವಿಕ ವೆಲಾವಕವ ಪಸೆಸ ಆಸೆ ಆರ್ಗೆಣ್ಣಾ. ಅಕ್ಕಾ ಮಗೆ ಅತ ಅಲ್ಲಾಗೆನ ಹಿನಾವೆಲಾ ನೈಗಿವಿವಾ. ಮೊಹ್ದ ವ್ರಿಷೆ ಕಿಯಲ ಮಂ ಆಘ್ರಾವ.

ಖ್ರಿಖಲ ಖ್ರಿಖಲ ಆತ್ಮಿವೆನವಾ. ನೈಗಿವೆನವಾ. ಆತ್ಮಿವೆನವಾ. ನೈಗಿವೆನವಾ. ಆತ್ಮಿವೆನವಾ. ನೈಗಿವೆನವಾ. ಆತ್ಮಿವೆನ ಹ್ಯಾಮ ದೇಮ ನೈಗಿವೆನವಾ. ಕಿಸಿಮ ದೆಯಕ್ ಸೆಲೆರ ನೈಹ್ಯ. ಮಾತ ಶಿಹೆಮಡಿ. ಶಿಹೆಮಡಿ. ಅಮಿಮಾ, ತಾತ್ತವ, ಸೆಯಲ್‌, ಕವ್ವಿರ್‌ತ ಶಿಹೆಮಡಿ. ಪ್ರಸತ ಶಿಹೆಮಡಿ. ಮೊ ಗೆವಲ್, ಗಸೆ, ವೈಲ್ ಅಕ್ಕಾಮತ ಶಿಹೆಮಡಿ. ಅಕ್ಕಾಮ ನೈಗಿವೆನವಾ. ಅರ ವತ್ತರ ಖ್ರಿಖಲ ವಗೆ ಆತ್ಮಿವೆಲಾ, ನೈಗಿವೆಲಾ ಯನವಾ. ಅಕ್ಕಾ ಅನ್ನನ ಮಹೊಮ ಕಿಯಾಗೆನ ಕಿಯಾಗೆನ ಹಿಯಾ. ಮಂ ಕೊವಿವರ ದುವಸ ವೈಸೆಸ ದ್ವಿಕಲ ತಿಯೆನವ್ಡ? ಶೇತ ಶಿಹೆಮ ಕಲ್ಪನಾ ಮಗೆ ಹಿತವ ಆವೀಲ್‌ಲ ನೈಹ್ಯ. ಅಮಿಮೆ ಅಕ್ಕಾ

ಅಮ್ರಿತುದಿ. ಅಮ್ರಿತುದಿ ಕಿಡನೆನೆನೆ ಕವಿತ್ವಾವತ್ ನಾತಿ ತರಮಿ ಅಕ್ಕಂ ಶೇ ವೆಲ್ಲಾವಿಟ ಲಸೆಸನ ವೆನಾವಾ.

ಅರ್ಥನೊಗೆ ಮೆ ಕತ್ತಾವಿಟ ಅಮಿಮಾತ್, ತಾತೊತ್ತಾತ್ ಕನ್ನ ದೀ ಸಿರಿಯಹ.

ಇವುಷ್ಟ ಶೀಕಮ ವೆಲ್ಲಾವಿಟ, ಶೀಕಮ ತಾಲಯದ ದೀಗ ಸ್ವಜ್ಞಮಕ್ ಹೆಲ್ಲಿಣ.

“ಮೆಕ ದೇಸೆತರಲಾವ ತೋರೆನೆನೆನೆ ನಾತಿ ಲೆಬಿಕ್.”

ಅಮಿಮಾ ತಾತೊತ್ತಾವ ಪಮಣಕ್ ಆಷೆನೆನ್ನಾವ ಕೀವಾಯ.

* * *

ರಮಣಿ ಪೊಚಿ ಅಪ್ಪೆಖಾಮಿ ಸೀಯಾವ ಮಹತ್ ಆದರಯಕ್ ದೈಕ್ವಿಲ್ಲಿವಾ ಯ. ಇಂಧ ರಮಣಿಗೆ ಗತಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಿವಲಾವ ಕ್ರಾಮತಿಯ. ಆಯ ವತೆನೆ ಕ್ಷುಲೀ ನಿವೈಕ್ಯಾನೆನ್ವ ದ್ವಾರ್ವಾವ ಕರ್ಮಣಾವ ಇಂಧ ಅಗಯ ಕಲೆಯ.

“ನೀಕಮಿ ಲೊರ್ವಾವ ಚಮಹರ್ವ ಮೆಮತಿ ಹಾವನಾವ ಕರನವಾ ಅಲ್ಲಪ್ರ ಗೆದ್ದರವ ವೆವರ ಕರನವ. ಮೆಮತಿಯ ಪೊಣ ವೆನೆನ್ನ ಚಿನ. ದ್ವಾ ಹರ. ದ್ವಾವ ಕಾವಿತ್ ಮೆಮತಿಯ ಕರನವಾ.

ಫನೆಸಲೆ ಪೊಚಿ ಹಾಮ್ಮಿಡ್ರ್ಯಾವನೆಗನ್ ದ್ವಾವ ಆನನ್ದ ಹಾಮ್ಮಿಡ್ರ್ಯಾವೋ ಗೈನ ಅಹಲ ನಿಖಿಣಾನೆನೆ. ಮರ ಆರಂಬಿ ವ್ರಿಣಾ ಶೀಕ. ದ್ವಾ ಮ್ಹಿಣಾಮ್ಮಿಡ್ರ್ಯಾವೋಯಿ, ಆನನ್ದ ಹಾಮ್ಮಿಡ್ರ್ಯಾವೋಯಿ ದೈಕ್ಕಾಲ್ಪ ನೆನ್ದ? ಶೀ ಕಾಲೆ ದ್ವಾತ್ ದಿಷ್ಟಿವ ಉಪದ್ದಿಲ ರುಂಹ ಆತಿ. ಶೀ ಮತಕ ತಮಡಿ ಚಿಯ ಅವ್ರಿರ್ಡ್ಯ ದೆಡ್ಡಹಸೆ ಫನೆಕ್ಯಾ ಗಣಣಾಕಾವ ಪಸೆಸೆ ಮತ್ತಿವಿಂತೆ.”

ಡಿನಕ್ ಪೊಚಿ ಅಪ್ಪೆಖಾಮಿ ಸೀಯಾ ಆಯಾ ಕೀಯ.

ಇಂಧ ನ್ಯಾಂತ ಶಿನೆನೆನೆ ರಮಣಿಲಾಗೆ ಶಿಳಿದ್ದ ಯ. ರಮಣಿ ಲಂಡೆಟ ಕೊಹಿಲ ಅಲ ಲಂಗ್ಲಾ ಗೆನವಿತ್ ಕೊಹಿಲ ಕ್ರೈ ಪಿಲಿಯಲ ಕೊವ ಮೆಸಯ ಮತ ಕೊಹಿಲ ಕ್ರೈ ಕೊಪೆಪಯಕ್ ತಬಡಿ. ಸೀಯಾ ಶಿನ್ಹ ದ್ವಿತೀ ಮ ಆಯ ದ ಶಿಳಿ ಲಗರ ಯಡಿ. ವತ್ತರ ಲಾಲ್‌ಡೆ ಸೀಯಕ್ ನೊನ್ಯಾವೋತ್ ಇಂಧ ಹೆಮಿವಿರಿಸೆಸ್ಸಾವ ಹಾಡೆಡಿ. ಶೀ ಹಿಸಿಟ ವತ್ತರ ಲಾಲ್‌ಡೆ ಸೀಯಕ್ ವತ್ತ ಕಲ ಘ್ರಾತ್ಯ. ಶೀಯ ಸ್ವಿವನೆನೆನೆ ರಮಣಿ ಅತಿನಿ. ಆಯ ಇಂಧ ನಾವಾ ಗೆದ್ದರವ ಕ್ರೈವಾಗೆನ ಯಡಿ. ಕೊಹಿಲ ಕ್ರೈ ಕೊಪೆಪಯ ಪಿಲಿಗನೆವಡಿ.

“ಮತೆ ದ್ವಾವ ನಿವನ್ ಸಮಿಪನ್ತಿಯ ಲಾಬೆನೆನ್ನ ಚಿನ. ಅಪಿ ಕಾವತ್ ಕಲಿನ್ ದ್ವಾವ ನಿವನ ಅವಬೆಯದ ವೆವಿ. ಮರ ವಿಷವಾಸ ಕರನವಾ

මගේ දුට්ටි, මේ හටයෙදී ම නිවන් සූච විදින්න දුවට ප්‍රාථමික වේවි. බුද්ධාමුදුරුවා ගිලන් වූ ඇතිගෙතිස්ස හාමුදුරුවන්ට උපස්ථාන කළා වගේ මගේ දුව හැමදාම මා තාවලා මට කොහිල කැද හදා දෙනවා. දුව දන්නවාන් මම අරුණස් රෝගයෙන් විදින දුක. මේ ලෙඩිට කියපු බේත කොහිල කැද. දුවට නිරෝගි සම්පත්, නිවන් සම්පත් ලැබෙන්න ඕනෑම.

සියා කැද කෝප්පය බේ ඇයට මෙසේ පින් දෙයි.

පාසල් නොයන හැම දිනෙක ම උදේ රමණී ඔහු නැව්වාය.

සියාගේ කරින් පිවවන ‘නිවන’ යන වචනය ඇගේ සිතේ විදුලි කෙටිමක් ඇති කෙලේය. ඇය ඇස් පියාගෙන ඒ වචනය මෙනෙහි කළාය. සිත මොහොතකට නිසල වී යනු ඇයට දැනිණි.

මේ නැවීම පිළිබඳව ඇගේ අම්මා සිටියේ අසතුරිනි.

“ඒම මනුස්සය තාවන්න ඕන තරම් අය ඉන්නව. ඇයි දුව ඒකට ඉදිරිපත් වන්නේ.” අම්මා අසයි.

“මට හරි සතුටුයි අම්මේ. ඔන්න බලන්න අම්මා වයසට හියාම මම අම්මත් තාවන්වා.”

අම්මා අහක බලාගෙන සිනාසුණා ය.

* * *

රමණීගේ පවුලේ නැ මිතුරෝ අසල්වැසියේ ඇය මහා වාසනාවන්තියක, පින්වන්තියක ලෙස සැලැකුහ.

නඩුවක් නිසා උසාවියට යන අය, පිරුණු වතුර කළයක් සමග ඇය පෙර මගට ගෙන්වා ගනිති.

හැන්දැවේ ඔවුනු ඇගේ මාපියන් හමුවේ “රමණී දුව නිසා අපි නඩුවන් දිනුම්” යි කියති. ස්තූති කරති.

“මේ මිනිසුන්ට පිස්ස අම්මේ. මම ඉස්සරහට හමුබ වුණා තියල නඩුවලින් දිනන්නට ප්‍රාථමිකදී?”

මවුන් ගිය පසු රමණී අම්මාට කියයි.

අම්මා නිහඩව සිටී.

පේර්‍යාතිපයුදෙයක් රමණී සිටින නිවස පරීක්ෂා කොට අපල ඇති බව කිය. අම්මාත් තාත්තාත් තැනි ගත්හ.

“වහාම වෙන තැනක පදිංචිවෙන්න.”

උපදෙස් ලැබිණී.

ශ්‍රී වත්තේ ම ගෙයක් තැනු මුවහු එහි පදිංචි වූහ.

ශ්‍රී පේර්‍යාතිපයුදා රමණීගේ කෙත්දුය බලා වයස අවුරුදු 14 වන කුරු ඇයට අපල ඇති බව කිය. සූනියම් දේවතාවට දිනපතාම පහනක් තබන ලෙස ද උපදෙස් දුන්නේය. පියා රමණී කැටුව සූනියන් දේවාලයට ගියේය.

“දුව රක දෙන්න”යි දෙවියන්ට කන්නලට කමළේය.

දෙවියා නිහඩව සිටියේය. රමණී ඉවත බලා සිනාසුණාය.

දිනපතා සූනියම් දේවතාවා වෙනුවෙන් නිවසේ පහනක් තැබීම ඇරෙහිණ. පහන තොතැබූ ද්වසට ගෙය වෙටි යකඩ දම්වැලක් අදින භඩක් ඇසෙන බව තාත්තා කිවේය.

“සූනියම් දේවතාවාට වැඩ නැතුව ඇති. රු ගෙවල් වෙටි දම්වැල් අදින්නේ...” රමණී නංගිට කිවාය.

නංගි උස් භඩින් සිනාසුණා ය.

* * *

රමණීගේ ලොකු අම්මා වින්නමුවක නිවසට කැදවාගෙන ආවාය.

එදා අම්මා බඩාගෙන කෙදිරිගැවාය. දොරේ එල්ලීගෙන කැ ගැසුවා ය. දැගලුවා ය.

“මේ මොකද”යි රමණී නැගු පැනයට කිසිවකුගෙන් පිළිතුරක් තොලැබිණ.

තාත්තාත්, නංගිත්, මල්ලිත්, මිදුලට වී බලා සිටියය.

“කැ තොගහ ඉන්න දුවේ, අම්මට අද නංගි කෙනෙක් ඩරි,
මල්ලි කෙනෙක් ඩරි ලැබෙනවා.”

තාත්තා රමණී නිහඩ කළේය.

අම්මාගේ කාමරයේ දොර වැසිනු. ඇගේ කැ ගැසිල්ල පිටතට
ඇසිනු.

ලොකු අම්මා කතර සෙවිවාය. වතුර උණු කළාය. ඇය
හැසිරුණේ උමතුවෙන් මෙති.

තාත්තා සිටියේ ද තොසන්සුන්වය. ඔහු ක්ලාන්ත විය. රමණී
මහුගේ මූහුණට පැන් ඉස්සාය. සිහිය ලැබූ ඔහු නංගි කෙනෙක්
දැයි මල්ලි කෙනෙක් දැයි ඇසුවේ ය.

ඒ අතර අම්මාගේ විලාපය උස්ව ඇසිනු.

“අනේ අපේ අම්මා මහදකක් විදින්නෙ අම්මා මැරේවි දී?”

රමණී සිති ය. ඇගේ ඇස් කදුලෙන් පිරිනු. ඒ කදුල් දුටු
නංගි භඩන්නට වුවාය.

මද වේලාවක් ගෙවීනු. බේලිදකු කැගසනු ඇසිනු.

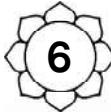
විශාල ඉටි බැගයක ලේ පොටිනියක් ගෙන ලොකු අම්මා
පිටතට ආවාය.

“මොකක්ද ඒ?” රමණී ඇසුවාය. පිළිතුර තොලැබීනු. ලේ
පොටිනිය ගේ පිටුපස වළ දමනු ලැබීනු.

“මින්න අපි අම්මගේ බඩන් නංගි කෙනෙක් ගත්තා.”

ලොකු අම්මා රමණීගේ හිස අතා කිවාය.

“අම්මගේ බඩ ලොකුවෙලා තිබුණෙ ඒක ඇතුළු නංගි
ඉදාලා තියෙනව. නංගි එලියට එනකොට අම්මට රිදිල ලොකු
දුකක් වින්ද. නංගිත් දුක් විදින්න ඇති ප්‍රංචි රමණීට සිතිනු.

දෙධාලොන්නාට ටෝරන්ස් ද සිල්වා විදුහලට පැමිණීමෙන් පසු රමණීගේ ජ්විතය වෙනස් විය. එහි ගුරු මණ්ඩලය ද ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවෝද ඇගේ සිත් ගත්හ.

ඉගෙනීමේ හැකියාව සමග රංගන, නරතන හැකියාවන් ද ඇය තුළ මතුවතු පෙනිණ. ඇයට ශිෂ්‍ය නායක තහතුරක් ද ලැබිණ.

ඇගේ වදන් මෙලෙක් විය. රුව තුවන් ඇදැගනී. ඇගේ දිග කෙස් කළම ඒ රුවහි අගය වැඩි කෙලේය.

හයවැනි පන්තියේ සිට අ.පො.ස. සාමාන්‍ය පෙළ දක්වා ගෙවූ වසර කිපය තුළ විවිධ කේෂ්වයන්හි පැ හපන්කම් නිසා තිළිණ හා සහතික පත්‍ර රෝසක් ඇයට ලැබිණ.

අනාගතයේ දී ටෝරන්ස් විමේ බලාපොරොත්තුව නිසැකව ම ඉටුවන බව ඇගේ ලකුණු වාර්තා කියවූ නංගි කිවාය.

“හැම විෂයකටම අක්කට ලකුණු අනුවට වැඩියි. ඉතින් අක්කට බොක්ටර කෙනෙක් වෙන්න බැරි නැහැ.”

“මම එහෙම තමයි හිතන් ඉන්නේ නංගි.”

නංගි මට යහපතක් වෙනවාට කැමතියි. ඒත් ඇය මට විරුද්ධව අම්මාට කේලාම් කියනවා. රමණී සිතුවාය.

“අම්මෙ අක්කා දහකුනේ ගෙදර නැන්දට රේයේ හාල් සේරුවක් දුන්නා. අද පොල් ගෙචියක් දුන්නා.” නංගි අම්මාට කියයි.

“ලොකු ප්‍රමත්‍යා මෙහේ එනවා. වෙස්සන්තර වෙන්න ද හදන්නේ. ඔය ගැනුන්ගේ ඇඩිල්ලට රවටිලා ඔහොම හාල්, පොල් දෙන්න ගියෝත් අපට පාරට බහින්න වේවි. ඔය දහතුනේ ගැනී ගිය මාසේ ගෙවල් කුලියෙන් භාගයයි දුන්නේ. මිට පස්සේ ඔහොම දාන පාරමිතාව පුරන්න ගියෝත් උඩි කොණ්ඩේන් ඇදගෙන ගිහින් දානව දහතුනේ ගෙදරට.”

අම්මා කැ ගැසුවාය.

“ඒ ගෙදර වේල් දෙකකින් බත් කාල නැහැ.”

රමණී හින් හඩින් කිවාය.

“ඉතින් උන් බඩින්නේ ඉන්නවට අපි පලිද? උන් දැනගන්න ඕන හම්බ කරගෙන කන්න.” අම්මා කියන විට නංගී තවත් පුවතක් හෙළි කළාය.

“අම්මා පානුලේ ගිය ද්‍රවසේ අක්ක පන්තියේ ලමයෙක් මෙහාට එක්කගෙන ආවා. කැම තිබුණේ අක්කටයි මටයි විතරයි. මෙයා එයාගේ පංගුව අර ප්‍රමත්‍යට දුන්න. ඒ ප්‍රමත්‍ය කිසි කතාවක් නැතිව බත් පිශාන කාගෙන කාගෙන ගියා. මම මගේ පංගුවෙන් විකක් අක්කාට දුන්න. අක්ක කැවෙ නැහැ. ඒ ප්‍රමත්‍ය ගියාට පස්සේ අක්කා කිවා මට අද හරි සන්නේර්ප ද්‍රවසක් කියල. තමුන්ගේ කැම එක දන් දිලා බඩින්නේ ඉන්න එක වාසනාවක් කිවිව.”

අම්මා නංගීගේ කතාව අසා ගොඟ වූවාය. ඇය කේපයට පත්වනු ඇතැයි රමණී සිතුවාය. එහෙත් ඇය කම්ලේ රමණී දෙස අනුකම්පාවෙන් බලා සිටීම ය.

“මෙයා හරි අමුතුයි.” අම්මා නංගී සමග පසුව කිවාය.

* * *

පන්ති නායිකාවක මෙන්ම නිවාස නායිකාවක ද වූ රමණී නිවාසන්තර ක්‍රිඩා උලෙල සඳහා සවස් වරුවල ද පාසලට

ගියාය. කුඩා පූහුණු කිරීම කටයුතුවල යෙදෙන අතර දිනක් නිවාස හාර ගුරුතුමිය ඇයට විදුහල්පතිතුමිය හමුවේ නාම ලේඛනයක් ගෙන එන්නැයි කිවාය. ඇය විදුහල්පති කාර්යාලයට දිව ගියා ය.

“ප්‍රින්සිපල්, ලාලනි වේචර කිවිව අපේ නිවාස නම් ලැයිස්තුව ගේන්න කියල” ඇ උස් හඳුන් කිවාය.

“මොකක්ද?” කියමින් විදුහල්පතිතිය නැගිවාය.

“ප්‍රින්සිපල්...! ඔය කතා කරන හැරිදී?” අසමින් රමණීට කම්මුල් පහරක් දුන්නාය.

“මෙකි හවසටත් මූණට පියර දානවා” විදුහල්පතිතුමිය අසල සිටි ගුරුවරියකට කිවා ය.

‘නැ මැඩම්.. ඒ ලමයගේ මූහුණ හැම වෙලාවෙම පියර දාලා වගෙයි. ප්‍රංශි කාලේ ඉදෙම එහෙමයි.’ ඒ ගුරුවරිය කිවාය.

රමණීගේ කම්මුලට වඩා රිදුණේ සිතය.

“මා දුවගෙන ආවා. ඉවසිල්ලක් නැතිව වවන පැටලීණා. ප්‍රින්සිපල් මැඩම් කියන්න බැරිවුණා. නිකම්ම ‘ප්‍රින්සිපල්’ කියල කියවුණා.” සිතමින් කාර්යාලයේන පිටතට වී මද වේලාවක් සිටි ඇය ආපසු එතුළට ගියාය.

විදුහල්පතිතුමිය ලග වැටී වැද “සමාවෙන්න මැඩම්” කිවාය.

“කතාකරන්න දැනුගන්න ලමයා”

“සමාවෙන්න මැඩම්, මම දුවගෙන ආවේ කළබලයට. කල්පනාවන් තොරව එහෙම කියවුණා.”

එතුමිය මද සිනාවක් පා ඇගේ හිස පිරිමැද්දාය.

ඒ කම්මුල් පාරට විදුහල් ප්‍රසිද්ධියක් ලැබේණ. ඇය පිළිබඳව සමහරු අප්‍රසාදය පළ කළහ.

ඇගේ නිවස ගංවතුරකට හසුවී විනාශ විය. මේ නිසා කොට්ඨාසිවත්තේ අප්‍රත් නිවසකට යාමට ඇගේ පවුලට සිදුවිය. ඇගේ පරිසරය වෙනස් විය. එහෙත් පාසල වෙනස් තොවීය.

* * *

රමණී පාසල් යන විට පාපැදියකින් ආ එක් තරුණෝකු එය නතර කොට ඇය දෙස බලා සිටියේ ය. මෙය දින කීපයක්ම සිදුවිය. පාසල් ගොස් එන විට ද ඒ තරුණයා පාපැදිය නතර කොට බලා සිටිනු ඇයට පෙනිණ. ඇගේ රුව නරඹන්නේ එයින් සතුවූ වන්නේ බොහෝ ය. මේ තරුණයා එවැනි අයකු යයි සිතු ඇය ඔහු ගණන් තොගෙන සිය ගමනෙහි යෙදුණා ය. එක් දිනෙක ඔහුට ඇය තනිවම හමුවිය. එදා නංගී පාසල් තොගිය ද්වසකි.

“මම කටුබද්ද කාර්මික විද්‍යාලේ ඉගෙන ගන්නේ. මම කැමතියි ඔයා ආගුර කරන්න.”

ඔහු කිවේය.

“ඒ වගේ ආගුරකට මගේ අම්ම තාත්තලා කැමති තැහැ.”
ඇය කිවායි.

“මම ඔයාගේ ගෙදර තියෙන තැනත් දන්නවා. අම්ම තාත්තලත් දැකළ තියෙනවා. ඒ ගොල්ලගේ කැමැත්ත ඇතිව අපි ආගුර කරමු. ”

“මම තාම ස්කේලේ යන ලමයෙක්.”

ඔහු සිනාසුණේ ය.

සතියකට පමණ පසු ඔහු ඇගේ නිවසට ආවේය.

අම්මා සමග ඔහු කතා කෙලේය.

ඇය ඔහුට අවවාද කළාය.

“මයාත් ඉගෙන ගන්න ලමයෙක්නේ. දැන්ම ගැහැනු ලමයි ආගුරට යන්න එපා. ඉගෙන ගන්න.”

මහු පිළිතුරු දුන්නේය.

“මං දන්නවා අම්මා. ඉගෙනීම කඩාකප්පල් කරගන්නේ නැහැ. හොඳට ඉගෙන ගෙන මම හොඳ රක්ෂාවකට යනවා. මං කැමතියි රමණී ආගුර කරන්න. පාරදි නොවෙයි. ගෙදරට ඇවිත්.”

“එහා. එහෙම දේකට මේ ලමය දැන්ම යොමුවෙන්න ඕන නැහැ.” අම්මාගේ ස්වරය දැඩි විය.

මහු මඳ වේලාවක් තිහඹව සිට ඉවතට ගියේය.

එදා රාත්‍රි අම්මාත් තාත්තාත් අතර බරපතල සාකච්ඡාවක් ඇති විය.

සාකච්ඡාව අවසන් වූයේ රමණීගේ පාසල් ගමන නතර කරමිනි.

මේ තීරණය පිළිබඳව ඇගේ පාසල් ගුරුවරු කම්පා වූහ.

“මේ අවුරුද්දේදේ රමණී සාමාන්‍ය පෙළ විහාගයට ලියනවා. එයා ඒකෙන් හොඳට සමත් වේවි. තව මාස කිහිපයයි. තියෙන්නේ. ඒකට මේ ලමයට ඉඩ දෙන්න.”

අම්මා ගුරු හඩට කන් දුන්නේ නැත.

“අක්කගේ දොස්තර සිහිනය ඉවරයි.” නාගී කිවා.

රමණීගේ ඇසට කදුළු තැගුණේ නැත.

වැහි දාට මිදුලට වැවෙන වැහි බිඳු ඇයට සිහි විය.

ඇතිවෙමින්, නැතිවෙමින්, බිඳෙමින්, වැඩෙමින්, බිඳෙමින් යන දිය බුඩුව මෙන් සියලු දේ අනිත්‍යයි. පාසල් ගමන ද ඉවරයි. අනිත්‍යයි. ඇය හිත භදා ගත්තා ය.

“අක්කා ලස්සන වැඩියි. කවුරුත් අක්ක දිහා බලනව. ඒකයි ඔහාම වුණේ...”

රමණී තිහඹව සිටිනු දුටු තාගී කිවාය.

ඉන්පසු දිනපතා උදැසින අම්මා කුස්සියේ වලා ගේ පිටුපස තබා “අන්න වලා වික එලියේ” සි රමණීට කියයි.

රමණී වලා සෝදා, කුස්සිය පිරිසිදු කොට ගෙය ද ගෙමිදුල ද අතුගා කසල වලට කුණු දමා දව්‍යෙස් වැඩි අරඹයි. අම්මාට වැඩ අඩු විය. ගෙදර සියලු වැඩි රමණීට පැවැරිණ.

ගෙමිදුලේත්, ගෙවුලත් මිස අන් තැනක ඇගේ පා නොගැටිණ.

“මේක සිරගෙයක්” ඇයට සිතිණ.

සිර ගෙවල ජ්වත්වන මිනිසුන් ඇයට සිහි විය. විදින දුක ඇයට සිහිවිය. පන්සලේ පොඩි භාමුදුරුවන් කියන සතර අපායේ ඉපදෙමින්, මැරෝමින්, සසර ගමන් කරන, දුක් විදින, සත්ත්වයන් ඇයට සිහිවිය.

සියලු දෙනා අපමණ දුක් විදින මේ සසර ගමන අවසන් වන්නේ පොඩි අජ්පුහාම් සියා කී නිවනෙනි. ඔහු එය මට ලැබේවායි පැකුවේ ය. දියාවෙන් කරුණාවෙන් පිරුණු ඒ සියා ද ඇයට සිහි විය.

ඉදළ අතේ තබාගෙන අඩු ගස දෙස බලාගෙන, කළුපනාවක ගිලි සිටි රමණී අම්මාට පෙනිණ.

“අතුගාලා ඉවර නම් ගෙට ගිහින් බත් වික කන එකයි තියෙන්නේ. හිටගෙන භාවනා කරන්නේ නැතිව.”

අම්මා අවලාද තාගයි.

“භාවනාව” රමණීගේ මූහුණට සිනාවක් නැගෙයි.

අත්තටම අම්මා තේරුම් අරගෙන. මට කරන්න ඇත්තේ භාවනාව තමයි. භාවනාව සිත එකග කරනව. එක අරමුණකට සිත ගෙනියනව. පොඩි අජ්පුහාම් සියත් මහණවෙලා ඉන්න කාලේ භාවනා කරල තියෙනව. අම්ම කියන්නේ මා හිටගෙන භාවනා කරනව කියලා. සිතමින් රමණී පිදට ගොස් මූහුණ සෝදාගෙන එයි. කුස්සිට ගොස් බත් බෙදාගෙන කයි.

නංගිටත් මල්ලිටත් බත් බෙදන්නේ රමණීය.

තාත්තාට බත් බෙදන්නේ අම්මා ය.

“දැන් ගෙදර එක මකුල් දැලක් නැහැ. දුහුවිලි පොදක් නැහැ ලොකු දුව ගෙදර හොඳට තියාගන්නව.”

තාත්තා අම්මා සමග කියයි.

වැඩ කිරීම ඇයට පාඨවෙන් මිදීමට මගකි. නැතිනම් ඇයට පාසල ද දොස්තර සිහිනය ද සිහිවේ. ඇය ඒ සියල්ල මතකයට තොනැගෙන පරිදි ඇයට පැවරෙන, සියලු වැඩපල මැනවින් ඉටුකළාය.

පුර පසලොස්වක පොහොය දිනවල කොට්ඨාවත්තේ නාගරුක්බාරාමයට සහ විමලාරාමයට යාමට ඇගේ අම්මා රමණීය සහ අරන්තාට ඉඩ දුන්නා ය.

ඇය මල් දේශක් පුදා බුදුන් වැද බුදුරුව දෙස බලා සිටී. ඇගේ දැස අඩවන්වන හැරි, පියවී යන හැරි මූහුණ ගාන්ත ප්‍රිතියෙන් පිරි යන හැරි නංගි දුටුවාය. එහෙත් ඇය එය අම්මාට වාර්තා තොකරයි. අම්මා ඔවුන්ට පන්සල් යාමට දුන් ඉඩ එයින් වැසී යාවියි ඇය සිතු හෙයිනි.

රමණිගේ නිවස අසල පිටිවත්තියක් විය. එහි අවුරුදු උලෙලක් පැවැත්වා ඇතුළත් මූලික එහි පිටිවත්තියක් අලංකාර කිරීමට තරුණයෝග් කිහිප දෙනෙනක් ආහ. ඔවුන් අතර සිටි එක් තරුණයෝගුගේ ඇස් රමණිට යොමුවිය.

මහු රමණිගේ නිවසට පැමිණ ඇගේ පියා සහ මව සමග ඇය ගැන කතා කළේය. “මා ඇය සමග විවාහ වීමට කැමතියි” මහු කෙළින් ම කිවේය.

පියකරු තරුණයක වූ මහුගේ කතාබහ පිළිබඳව මා පියන්ගේ සතුව පළවිය.

මහුගේ පවුලේ අය සමාජ පසුබිම පිළිබඳව තොරතුරු සෙවු පියා ඒ යෝජනාවට කැමති විය.

රමණිගේ කැමැත්තක් ඔවුන්ට අවශ්‍ය නොවේය.

“මට විවාහයක් වුවමනා නැහැ.” ඇය සෙවින් කොදුලාය.

“ගැහැනු ලමයෙක් කොහොමද විවාහ නොවී ඉන්නේ. මොකද උඩ හිතුව ද දසසිල් මාතාවක් වෙන්න” අම්මා ඇසුවාය.

රට පිළිතුරු තුදුන් රමණි සිය කාමරයට ගියා ය.

දස සිල් මාතාවක් වෙන්න. මා එහෙම දෙයක් හිතුවේ නැහැ. නමුත් හොඳම අදහස. මොකක්ද මේ දරුවන් හද හදා දුක් විදින ජීවිතේ. මොකක්ද ඒකේ තියෙන සතුව. ඇය දොර වසාගෙන ඇදුට වී සිතන්නට වූවා ය.

ඇයට එදා වැස්ස සිහිවිය. මිදුලට වැටුණු වැහි බිඳු - මත වූ දිය බුබුල - ඇතිවෙති, නැති වෙවි බිඳි බිඳි ගිය දිය බුබුල - සියලු දේ අනිත්‍යය ජීවිතේ අනිත්‍යය. මේ අනිත්‍ය ජීවිතය විවාහයෙන් තවත් අවුල් වෙනවා. මට අවශ්‍ය නිදහස් මෙන්න මෙහෙම දැස පියාගෙන ඉන්න.”

ಆಯ ದೈಸಿ ಶಿಯಾಗನ್ತಾಯ. ಆಯವ ಆತ್ಮವೇತನ್, ನಾತ್ಮವೇತನ್ ಯನ ದಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪೆನೆನ್ನನಂತರ ವಿಯ. ಲೇ ವೈಸಿ ಸೀತಲ ದ ದಿನೆನ್ನನಂತರ ವಿಯ. ಆಗೇ ಸಿತ ಈನ್ನತ ವೀ ಶ್ರಿತಿಯೆನ್ ಪಿರಿ ಗಿಯೆಯ.

ಮಂಗಳ ಕ್ಷಾಗ್ನಿಮಿತ್ತ ನಿಸಾ ಆಯ ಆಸೆ ಆರೋಯಾಯ.

ವೈಸಿ ಸೀತಲ ದೈನ್ಯಾಂ ದ ವಿಸೆಸಕ್ ನೊವಿಯ. ಲೇ ವೆನ್ನಾವಿ ದೈವಿ ರಸೆನಯ ಮಂಗಳ ವಿವಿಧ ಸಂತರ ಲೇ ಪರಿಸರಯದ ಶಿಕ್ಷಾವಿಯ.

“ಆಸೆ ಶಿಯಾಗೆನ ಕಲ್ಪನಾ ಕಲಾ ಕ್ಯಿಯಲ ಹರಿಯನ್ನನೆ ನಾಗ್ರಾ. ಅತಿ ಅಮದಿನ್ನಾಗೆನ್ ನಿಡಬಸ ವೆನ್ನನ ಓಿನ. ಮಂ ಹೃಮಧಾಮ ಅಮದಿ ಅರಸೆಸಮಿಕರನ್ನನ ಬೆಗ್ಗಾ. ಉತ್ತಿ ಅರ ಅಮಯವ ಕ್ರಾಮತಿ ವೆಯನ್. ಲೇ ಅಮಯ ವಿಗೆ ಮ ಲೇ ಅಮಯ ಗ ಅವುಲೆ ಕ್ವಾರ್ತ್ರಕ್ ಹೊಡ ಆಯ.”

ರಮಣಿ ನಾಗಿವಿವಾಯ. ನಿಹಬಿವ ಆಯ ದೇಸ ಬಲಾ ಸಿರಿಯಾಯ.

“ಉತ್ತಿ ಮೆಕಿವ ವಿರ್ಜೆದ ನಾಗ್ನಾನೆನ್.”

ಒಂದ್ರ ಸೆವರಯಕಿನ್ ಆಯ ಆಷ್ಟುವಾಯ.

ರಮಣಿಗೆ ನಿಹಬಿ ಬಿ ಆಗೇ ಕ್ರಾಮತಿ ವಿಯ ಯತ್ತು ಯಡಿ ಸಿತ್ತ ಮಂ ವಿವಾಹಯದ ದಿನ ನಿಯಮ ಕೀರಿತಿ ವಿಹಾರ ಕಲ ಯತ್ತು ಬಿ ಜ್ಯಾಮಿಯಾದ ಕೀವಾಯ.

“ಅಕ್ಕ ಮೋಕ್ಷ ಕ್ಯಿಯನ್ನನೆ? ಲೇ ಅಡಿಯ ನಾಮ ಹೊಡ ಪಾಡಿ.”

ನಂಗಿ ರಮಣಿಗೆನ್ ಆಷ್ಟುವಾಯ.

“ನಂಗಿ ಮಂ ಮೆ ಗೆಡರ ತ್ರಾನ್ನನೆ ಹಿರಕಾರಿಯಕ್ ವಿಗೆ. ಸೆಕ್ಕುಲೆ ಗಮನತ ನಾಲ್ವತ್ತಾ. ತೀವೀತಯಂ ಗೆಡರ ವೈವಿ ಆರ್ಗಾ. ತ್ರಾನ್ ವೆನಾತ ಗೆಯಕವ ಯನವ ಕ್ಯಿಯನ್ನನೆ ತವತ ಹಿರ ಗೆಯಕವ ಯಾಂಕ ಮ ತಮಡಿ. ಅಮಿಲೂದ ಓಿನ ದೆಯಕ್ ಕರನ್ನ ಕ್ಯಿಯಲ ಮಂ ಕರಬಾಗೆನ ತ್ರಾನ್ನನ್ವಾ.”

ನಂಗಿ ಮೆಯ ಅಮಿಲಾದ ವಾರ್ತಾ ಕಲಾ ಯ.

“ಶಿಹೆನಾಮ ಅಕ್ಷಮ್ಯಾತಿಕ್ ನಾಗ್ರಾ.” ಅಮಿಲಾ ಕೀವಾ ಯ.

1975 ಜ್ಯಾತೀಬರೆ 25 ವೈನೀಡಾ ವಿವಾಹಯ ಸಿದ್ಧಿಯ.

ಉತ್ತಾಲ ಸತಿಯಕ್ ಪ್ರರೂ ಮಹ ತ್ರಾಲಿನ್ ಪ್ರವೈತಿವಿ.

“ಮಂ ರಂ ಪ್ರರೂ ಉತ್ತಾಲೆವಲಾದ ದ್ವಿಪ್ರ ಸಲ್ಲಿ ಮೆ ಉತ್ತಾಲೆನ್ ಮಂ ಆಪಜ್ಞ ಶಿಕ್ಷಾ ಕರ ಗನ್ನನ್ವಾ.”

ತಾನ್ತ್ರಾ ಕ್ಯಿಯನ್ ರಮಣಿ ಆಸೆಣ. ಉತ್ತಾಲ ವೆಲೆಲ್ಲಾ ವಿಂಘಾರಯಕ್ ಲೆಸ ಆಯವ ಸೀತಿಣ.

රමණී මනාලියක වූ දා....

කුකුලන් සහ එංචුවන් විශාල සංඛ්‍යාවකගේ ජ්විත රමණී වෙනුවෙන් පුදුනු ලැබිණ. ඒ ජ්විත දානය සිදු වී පැය කිපයකට පසුවය රමණීට මෙය අසන්නට ලැබුණේ.

“මගුලට හදන කැම මම මගේ කමේ තියන්නේ නැහැ.”
අය දැඩි තිරණයට එළඹුණාය.

මගුල් මේසයේ දී ඇය නොකා සිටියේ ගෙදර හැර යැමේ දුක නිසා බව ඇගේ වැඩිහිටියේ කිහ.

ඇගේ දැස් කදුලෙන් පිරි තිබිණ.

ප්‍රියයන්ගෙන් වෙන්වීමේ දුක ඇයට දැනිණ.

මවට, පියාට, නංගිට, මල්ලිට මා කොපමණ ඇලීමකින් බැඳීමකින් ඉඳලා තියෙනවාද? ඇයට වැටහුණේ මගුල් දවසේය.
ඇලීම නිසාමයි මේ දුක. ඇයට වැටහිණ.

නාගරුක්බාරාමයේ දී පුර පසලාස්වක පෝය දිනෙක ඇසුණු ගාර්ථාවක් ඇයට සහි විය.

“රතියා ජායතෝර් ගෝකෝර් - රතියා ජායති හයා
රතියා විජ්ප මුත්තස්ස - නත්ටී ගෝකෝර් කුතෝර් හයා”

ඇලිමෙන් ගෝකය උපදී. ඇලිමෙන් බිය උපදී. ඇලිමෙන්
තොර වූ අයට ගෝකයක් නැත. බියක් නැත.

මේ ගෝකයට හේතුව ගෙදර පිළිබඳව මා තුළ වූ දැඩි ඇල්මය.
එබදු ඇලිමක් මා තුළ මා දැක ගන්නේ දැන්.

කිසිවකට නොඇලි ජ්වත් වන මාරුගය අර ගාලාව දේශනා
කළ පොඩි භාමුදුරුවන් කියා දුන්නේ නැත.

රමණී දැස පියාගෙන මනාලයා සමග එක ම අසුනෙක
හිදෙනා සිතුවාය.

ඇගේ මුහුණේ වූ සිරියාව මගුල් පෝරුවේ දී දක්නට
නොලැබේ. ඇගේ විවාහය දා මහ ගංවතුරක් ඇති විය. මෝටර
රථවලට නිවස අසලට පැමිණීම අපහසු විය. ඇගේ දැවැද්ද
ගෙන ගියේ බර කරත්ත වලිනි.

කොට්කාවත්තේ පිහිටි මනාලයාගේ නිවසට ගිය ඇයට
ඇගේ සිත රිදිවන දෙයක් සිදුවිය.

මනාලයා සිය කඩාය ගලවා දමා පිගානකට බත් බෙදාගෙන
කන්න පටන් ගත්තේ ය. සිය බිරිදිට කැමට කතා කළේ නැත.
කුසගින්නේ සිටි ඇය ජ්විතයේ දැක වැඩි කරන තැනකට
ආවෙළිය සිතුවාය.

රමණී, සුනිල් උබේතිලක නමැති සිය සැමියා සමග
කොට්කාවත්තේ නාගහවෙල සරණ්කර පාරේ අන්නාසි
කොට්ටේ ගෙදර අලුත් ජ්විතයක් ඇරුමුවාය.

එදා මගුල් සබයේ දී එක් දේශකයෙක් මෙසේ කිය.

“නුමිලා විගාබා සිවු දුව දැකලා තැහැ. ඇය ලමා වියේ සිට
සියලු කටයුතු ඉතා සංවර්ධ කළ කෙනෙක්. මහ වැස්සේ පවා
සෙවණක් සෞයාගෙන දිවිවේ නැහැ. තරුණීයක් පාරේ දිවීම
අශේෂනය කියා ඇය සිතුවා. ඇය වැඩිහිටියන්ට කීකරුව
සිටියා. ඇය රන් පැහැති සිරුරක් ඇති රුමත් කෙනෙක්. මේ
සියලු ගුණාග ඔබට මේ රමණී නමැති දුවගෙන් දැකගත
හැකියි. ඔන්න විගාබාව දැක්කා කියලා හිතා ගත්තට කමක්

නැහැ. මෙබදු පින්වත් කුමාරියක් තමයි අද මේ සූතිල් මහතාට ලැබුණේ. මබ ඉතා වාසනාවන්ත කෙනෙක්.”

මේ අදහස මනාල - මනාලි උපසේම ඇගයීමට ලක් විය.

“ඇගේ වරිතය නිරමලයි. ඇගේ අම්මා ඇය ඇසුක් සේ රෙක ගත්තා” ඒ දේශකයා රමණීගේ මව ද අගය කෙලෙළය. ඒ ඇගයීම තිබුණේ මගුල් සබයේ දී පමණි. මනාල නිවසට පැමිණීමෙන් පසු මනාලයා කරුණාවක් නැති කෙනකු බව රමණීට පෙනිණ.

මහු ඇයට අණ දුන්නේය. ඒ නිවසේ මනාලයාගේ තවත් සහෝදරවරු කිප දෙනෙක් වුහ. ඔවුන් ඉදිරියේ දී සූතිල් රමණීට කතා කළේ මෙහෙකාරියකට මෙනි.

ඇය සියල්ල උපේක්ෂාවෙන් විද දරා ගත්තාය.

“උපන් ගෙදර දී දුක් වින්ද මා මේ ගෙදරට ආවෙත් දුක් වේදින්නමයි. ජ්විතය දුකෙන් පිරිලා. දුකෙන් මිදෙන්නේ කෙසේද? ඒ දිවි නසා ගැනීමෙන් නම් නොවේ. පොඩි අප්පුහාම් සියා දුක නිවෙන තැන නිවන වශයෙනුදී හැඳින් වුයේ. එය කෙසේ ලබාගත හැකිද? ඇය නිදි නැති රෙයේ සිතුවාය.

ස්ත්‍රීය පුරුෂයාගේ වහලියක විය යුතුය යන පුරුෂාධිපත්‍ය සංකල්පයෙන් ඔහුගේ සිත දැඩිව තිබිණ.

එක යහනේ සිරින විට පවා ඔහු ඒ සංකල්පයෙන් බැහැර නොවේය.

“මම සියල්ල විදදරා ගතිම්. මෙය අර පොඩි හාමුද්‍රුවන් කියන විධියට කරුම්ඩා විපාකයක්. නැතිනම් මට ලොව පිළිබඳව දැක්ම ලබා ගැනීමේ මගක්. දුක වටහා ගැනීමේ මගක්.” ඇය සිත හදාගත්තා ය.

එහෙත් සූතිල්ගේ මව ඇයට සම්ප වුවාය. පසලාස්වක පෝදා උපෝසථ සිලය සමාදන් වන ඇය බණ පොත් කියවුවාය. ගම් පන්සලේ බෝධි ප්‍රජාවලට ඇය සහභාගි වුයේ සිය ලේල් සමග ය.

මෙය රමණීගේ සිතට මහත් සැනසිල්ලක් විය.

8

සිතියකට දින තුන හතරක් ඇය නැත්දා සමග පන්සලට ගියාය. බෝධී පූජාවේ යෙදුණා ය. වෙහෙර මළුව ඇමද මල් පිදුවාය. විහාර ගෙට ඇතුළව බුදු රුව දෙස බලා සිට දැසපියා ගත්තා ය. එහෙත් විවාහයට පෙර ඇගේ සිතට ඇති වූ ගාන්ත සුවදායී බව දැන් ඇයට නැත. පැය ගණන් දැස පියාගෙන ගැමුරු නිශ්චලතාවක ගිලි ගිය සිතට දැන් ඒ භුරුව නැත. ඇය දැස ඇර බැලුවාය. නැත්දා බුදු රුව දෙස දැස යොමා තොල මතුරයි. රමණී යලි දැස පියාගෙන බුදු ගුණ සිහි කළාය. ඇගේ සිත නොසන්සුන්ය. අර සන්සුන් සුවය දැන් මට නොලැබෙන්නේ ඇයි?

ඇගේ සිත කනස්සල්ලෙන් පිරිණ.

නැත්දා පසලාස්වක පෝයදා රමණී සමග රාජගිරිය කළපළවාව තපෝවනයට ගියාය. එහි දී දෙදෙනාම සිල් සමාදන් වුහ. රමණී ගසක් යට හිඳගෙන භාවනාවට සැරසුණා ය. සිහිල් පවත් රෝද, නිල් තුරු ලතා ගොමුවේ හින් මුනු මුනුව, සිරුරට ගෙනාවේ සුවයකි.

එහෙත් ඇගේ සිත නොසන්සුන්ය.

තපෝවනයේ හිමිනමක දුන් උපදෙස් අනුව පුස්ම ධාරාවට හිත යොමු කළ ද හිත විසිරී යයි. ඉඟාගාතේ යයි. පෙර කිසිවකුගේ උපදෙසක් නැතිව පැය ගණන් සිත එක අරමුණක පැවැති අයුරු ඇයට සිහිවිය. ඒ තත්ත්වය මේ හිමිවරුන් හඳුන්වන්නේ සමාධිය නමිනි. ඉතින් මා කිසිදා උපදේශයක්

නැතිව ඒ කාලයේ සිටියේ සමාධි සුවයේ ද? කුමක් වුවද මා ඒ දිනවල දැස පියාගත් විට ලැබුවේ හරිම ගාන්ත සුවයකි. එය සමාධිය දැයි මම නොදනීමි.

ඉඛාගතේ යන හිත අල්ලා බැඳ තැබීමට මගක් සෙවු ඇයට තපෝවනයේ හිමිවරුන්ගෙන් උපදෙස් පැතුවද සිත කුඩා හරකකශේගේ තත්ත්වයෙන් මිදුණේ නැත.

ඇය නැන්දාට මේ ගැන කිවාය.

“කලබල වෙන්න එපා. මම අවුරුදු කියක ඉඳල ද භාවනා කරන්නේ. මගේ හිතත් එහෙම තමයි. හිලැ කරන්න බැහැ. නැන්දා කිවාය.

රමණී අම්මා සමග එක්ව කරන බෝධී ප්‍රජා, සිල භාවනා වැඩ පිළිබඳව සුනිල් එරෙහි වූයේ නැත. ඔහු අම්මාට බයයි. ඒ නිසා රමණීට අම්මා සමග ආගමික ප්‍රජාවන්ට යාමට ගැඹුවෙනුයි.

රමණී ගෙදර සියලු වැඩිවල යෙදුණාය. සුනිල්ගේ මෙන් ම ඔහුගේ සහෝදරයන්ගේ ඇඳුම් ද සේදුවේ ඇයයි. වැඩිට දවස මදි විය. ඇය කතා කළේ සුනිල්ගේ අම්මා සමග පමණි. අන් අය සමග ඇය කතාවට නොගියා ය.

දිනක් රමණී නැන්දාගේ හිස බලමින් ලේඛි අදිමින් සිටියා ය.

නැන්දා ප්‍රශ්නයක් ඇසුවාය.

“දුව පින්කම් කරල මොනවද පතන්නේ?”

රමණී මදක් නිහඩව සිට

“මම කිසිවක් පතන්නේ නැහැ.” සි කිවාය.

“එහෙම බැහැ දුව, පින්කම් කරලා මොනවා හරි පතන්න වින. තුන්තරා බෝධීයෙන් එකක් පතන්න ඕන.”

රමණී නිහඩව සිටියාය.

“සම්මා සම්බුද්ධ, පසේ බුද්, රහත් බුද් කියන්නේ තුන්තරා බෝධිය. අපට සම්බුද්ධ පදවිය පතන්න බැහැ. අපි පතන්න ඕන රහත් බෝධිය. මම නම් පතන්නේ රහත්වෙලා නිවන් දකින්න.”

තිවන් යන වචනය ඇසීමත් සමග රමණී තුළ හැමදාම මහත් පිබේදීමක් ඇති වෙයි.

“මාත් කැමතියි රහත් වෙන්න.” රමණී කිවාය.

“එක පතන්න ඕන. හැම පොයට ම අපි තපෝචනයට යමු. සිල් අරගෙන, හාවනා කරල රහත් බෝධිය පතමු.”

රමණී නැත්දා සමග සැම පසලාස්වක පොය දිනකම තපෝචනයට ගොස් උපෝසථ්‍ය අෂ්ට්‍රාංග සිලය සමාදන් වී හාවනා කළාය.

අවුරුද්දකට දෙවරක් නැත්දා දිමුලාගල ආරණ්‍ය සේනාසනයේ හික්ෂුන්ට දන් දුන්නාය. ගම ම එකතු වී දෙන ඒ දානයට රමණී ද සම්බන්ධ වූවාය.

තපෝචනයේ මෙන් ම දිමුලාගල ආරණ්‍ය සේනාසනයේ ද හික්ෂුන් වහන්සේ සන්සුන්ය. ගාන්තය. උන්වහන්සේ පිණ්ඩපාතය සඳහා කුට්ටවලින් පිටතට වඩිති. ඒ සන්සුන් ගාන්ත ජ්විතය ගැන රමණී සිතුවා ය. ගිහි ගෙයි සියලු උවදුරුවලින් මිදි ඒ හිමිවරු මහණ දම් පුරති. මම සිරකාරියක මෙන් දුන් ජ්විතයක් ගෙවමි. නැත්දාගේ ඇසුර තැත්තම් මා උමතු එකියක වනු ඇති.

ඇය දිමුලාගල ගොස් එන අතර සිතුවාය.

එදා තපෝචනයේ බුද් පිළිමයක් ඉදිරිපිට තරු සෙවණක හිදගෙන සිටි රමණීට ඇගේ නැත්දා මෙසේ කිවාය.

“දුට දැන් ඉතින් පුතෙක් ලබා ගත්තොත් හොඳයි. ප්‍රාර්ථනා කරන්න පුතෙක් ලැබේවා කියලු.”

රමණී මද වේලාවක් නැත්දා දෙස බලා සිටියා ය.

“හොඳයි මම ප්‍රාර්ථනා කරන්නම්” කිවාය.

අදය ඉදිරිපිට බුදු පිළිම වහන්සේ පෙනෙයි.

අදය දැස දල්වා ඒ දෙස බලා සිටියාය.

“මට පින්වත් ලස්සන ප්‍රතෙකක් ලැබේවා!” අදය පැතුවා ය.
දැස පියා ගත්තාය.

ගතවූයේ අසිල්ලකි.

තුරු ගොමුවේ අතු පතරින් රිංගා ගත් සඳ පථවක් ඇදී එනු
අදයට පෙනිණ. එය ඇගේ කුසට ඇතුළු විය.

ගතට ද, සිතට ද මහ අමුත්තක් දැනිණ.

රට දෙසතියකට පමණ පසු අදය ගැබිගෙන ඇති බව වෙටදු
පරිස්සණයකින් හෙළිවිය.

“ඉතින් මා දැන් මවක් වෙන්නයි යන්නේ. මා හොඳ මවක්
විය යුතුයි. සිල්වත් විය යුතුයි.”

රමණී සිතවාය.

නැත්දාගේ හිස බලා ලේඛින් ඇදීම පවා නතර කළාය.
උකුණන්, මදුරුවත්වත් තොමරම්. මිනිසුන්, සතුන්, සියලු
සත්ත්වයන්ට මෙත්තිය වඩිමි. අදය සිත මෙත්තියෙන් පිරිණ.

ඉන් පසු ද අදය සය මසක් පමණ ගත වන තුරු තපෝවනයට
ගොස් උපෝසථ අඡ්ධාග ශිලය සමාදන් වූවාය. කොට්කාවත්තේ
සිට තපෝවනයට අදය ශිලේ නැත්දා සමග පයින් ය. කදු
තහිමින්, පිළිමින් ගිය ඒ ගමන දුෂ්කර වුවද එය දරු උපතට
පහසුවක් වන බව නැත්දා කිවාය.

අදය සිය ලේලියට ඉරටුවලින් ඉලපතක් සාදා දුන්නාය.

“පහත්වෙලා නැමිලා ඉලපතෙන් අතුගාන එක බබාලා
හම්බවෙන්න ඉන්න අම්මලාට හොඳ වැඩක්.”

නැත්දා කිවාය.

ගෙදරට අයත් වෙළඳ සලක් විය. අදයට එහි වැඩට යාමට
ද සිදුවිය.

කොපමණ වැඩ කළත් ඇයට සැමියාගෙන් නම් ඇගැයීමක් නොලැබේ. එහෙත් ඇය ඔහුට ද මෙත් වැඩුවාය.

“මගේ සැමියා සුවපත් වේවා!”

මහුගේ සිත මෙත්‍යෙන් පිරෝවා!”

මහුගේ රඩ බස් අසම්න් ඇය සිතුවාය.

සත් මසක් ගෙවිණ. කුසෙහි දැගලන, පෙරලි කරන දරුවා නිසා ද ඇගේ සිත මෙතින් තෙත් විය.

“මගේ පැටියා සුවපත් වේවා! සුවපත් වේවා! සුවපත් වේවා!

මහුගේ සිත ද මෙත්‍යෙන් පිරෝවා!”

ගෙදර වැඩ තනිවම කර ගැනීමේ අපහසුව ඇයට දැනිණ. දිනක් අලුයම ඇය සැමියාට “මට ගෙදර ගියා නම් හොඳයි. එහේදී ලමයා ලැබුණෙන් හොඳයි” කිවාය.

“එහෙම ද? එහෙම නම් මම ඔය ගෙදර ගිහින් බාල එන්න.”

සුතිල් කිය. ඔහුගේ මව ද ර්ට එකත වූවාය.

ඇය සිය මහ ගෙදරට ආවාය. ඇගේ මවත්, පියාත්, නංගිලා දෙදෙනාත්, මල්ලින් ඇය ආදරයෙන් පිළිගත්තා.

මවුන් අතර ඇය සතුරින් සිරියාය.

වැස්ස, සඳපාන, හිරු උදාව සමග ඇය තිහබව ලැබූ තාප්තිය ඇගෙන් ඇත්ත් වී ඇති බව මවට පෙනිණ. විවාහයෙන් පසු ඇගේ ඒ ලේඛ සනිපවෙලා. ඒක හොඳයි. ඇයට සිතිණ.

නංගිලා සමග දිනපතා ගමේ පන්සලට යමින් ඇය පින්කම් වල යෙදුණාය. විහාර ගෙය තුළට වී භාවනා කළාය. ඇගේ කුස තුළ සිටි පැටියාට සෙත් පැතුවාය. සිය සැමියාට මෙත් සිත් පහළ වේවා සි පැතුවාය. නිවසට, ගමට, රටට, මූල ලොවට ම ඇය මෙත් වැඩුවාය.

හෙමින් හෙමින් අඩි තබමින් පන්සලේ සිට ගෙදරට එන ඇගේ නිවී සැනසුණු පෙනුම මග දෙපස අයගේ සතුටට හේතු විය.

1976 සැප්තැම්බර් 18 වැනිදා ඇය බොයල්ලේ කාසල් රෝහලට ඇතුළු වූවාය. ඇයට දැඩි වේදනාවක් දැනිණ. පොඩි තංගි උපන්දා අම්මා වින්ද වේදනාව දුක ඇයට සිහි විය. තුන් වරුවක් පුරා වින්ද දුකට පසු ඇය ප්‍රතිකු ලැබුවාය.

“මින්න ලස්සන පුතෙක් ඉන්නවා.”

හෙදියක් කිවාය.

ඇගේ දුක නිවිණ.

පුතුගේ මුහුණ ද්‍රීකිත් ම ඇගේ සිතේ මහා බැඳීමක් ඇතිවිය. මගේ පුතා! මගේ - මගේ යන හැඟීමෙන් ඇය ඇලුණිණ.

පුතාගේ නම නොයෙල් ලසන්ත.

පියා - සුනිල් සිය පුතු දැක මහත් සේ සතුවූ විය. ඒ සතුට ලබා දුන් මට ගැන ඔහු තුළ එදාත් සුහද හැඟීමක් ඇති නොවිය.

මාසයකට පමණ පසු ඇය පුතු ද සමග සැල්මාගේ නිවසට ගියා ය.

ඇගේ නැන්දා ඇතුළු ගෙදර සිටි සියලු දෙනාගේම ආදරය කරුණාව බිලිදාට ලැබිණ. රමණී පෙර මෙන් ගෙදර සියලු වැඩිට හවුල් නොවීම ගැන සුනිල් අමනාප නොවිය.

පුතුගේ වයස මාස එකොලහක් වන විට රමණී යළි ගැබී ගත්තා ය.

“දවසකට දෙකකට ගෙදර ගිහින් ආවා නම් භාඛයි කියල හිතෙනව” රමණී සිය සැම්යාට කිවාය.

මුහු ඇයත් පුතුත් සමග මහ ගෙදරට ගියේය.

“දවස් තුනකින් විතර අපි එක්ක යන්න එන්න.” ඇය සැම්යාට කිවාය. ඔහු ආපසු ගියේය.

අජන්තා නංගි

රමණී සිය පුතු සමග ආලින්දයේ සිටියාය.

එක වරටම ගෙතුලින් මහා විලාපයක් ඇසිණු. ඒ සමග මගිනි ගැලීයක් ආලින්දයට කඩා වැදුණෙය.

ඒ අජන්තා නංගිය. ඇය ඇද වැටුණාය.

“මෙන්න මගේ නංගි පිවිවෙනවා.”

රමණී එලියට පැන කැගැසුවා ය. අසල්වැසියෝ දිව ආහ. වතුර බාල්දීවලින් ගින්න තිවුහ.

දැව් ගිය අජන්තා රෝහලට ගෙන ගිය ද පලක් නොවිණ. ඇගේ සිරුරේ පණ නල ගිනි දැල් සමග ඉවතට ගොස් ය.

නංගිගේ සිරුර වසා තිබූ රෙදිකඩ ඔසවා බැඳු ඇයට පෙනුණේ රුමත් අජන්තා නොවේ. දැලී හිය අගුරු කොටයකි. ගම්, නාගරයේ, පාසල් සියලු ඇස් පිනවු ඒ සිරුර දැන් උපදවන්නේ මහත් පිළිකුලකි.

සිරුරේ සැබැඳු ස්වභාවය අනිත්‍යය, පිළිකුල් සහගත බව රමණීට වැටහිණ.

“ආයෙත් උඟ නම් ගින්නක් අවුලවා ගන්න එපා.”

සිත තුළින් හඩක් ඇසිණ.

මේ ගිනි උපදින්නේ උපත නිසාය. උපත නැති කළ ඇයට යලි ගිනි නැත. ඇයගේ සිතට තපෝවනයේ හිමිනමකගේ බණ පද ඇසෙන්නට විය. ඇගේ දැස පියවිණ. පුළුවෙන් මලක් වැනි එළියක් පිටතට පතිනු ඇයට පෙනිණ.

“මේ භවයේ දී ම සියලු ගිනි නිවනු. රාගයේ, ද්වේශයේ මෝහයේ ගිනි නිවනු. ඔබ එය නිවනු නියතයි.”

සිත තුළින් ම යලි හඩක් නැතිණ.

ඉන් පසු ඇය කැ ගැසුවේ නැත. භැඩුවේ නැත.

නංගිගේ මළ සිරුරට ඇන්ද වූයේ රමණී විවාහ වූ දා ඇද සිටි සාරියයි. ඇගේ මිනි පෙටිය තබා තිබුණේ රමණීගේ මගුල් පෝරුව ඉදිකළ තැනයි.

රමණීට මේ සියල්ල සිහි විය.

එදා මගුල! අද අවමගුල!

ප්‍රියයන්ගෙන් වෙන්වීම දුකක්. පතන දේ නොලැබීම දුකක්. සියල්ල අනිත්‍යයි. මේ දහම් පද තපෝවනයේ කුරු වූලු අතරින් ඇයට ඇසෙනු මෙනි.

නංගිගේ වියෝගය දරාගත නොහැකි වුවද ඇයට මවගේ කම්පාව, ඇය විදින වේදනාව ඉවසිය නොහැකි විය.

මව හැසිරෙන්නේ වියරුවෙන් මෙනි. වාර කිපයක් ම ඇය සිහිසුන්ව ඇදවුටුණාය.

“අහෝ මගේ කනට, සිතට වැටුණු දහම් පද, මගේ සිත පුරවාලන දහම් පද, මගේ මවට නැත. ඇය ඒ නිසා ම මේ දුකු දරනු තොහැකිව මහා වේදනාවකට පත්ව සිටී.

අවමගුලෙන් දින කිපයකට පසු සුනිල් රමණී සහ පුතා සිය නිවසට කැඳවාගෙන ගියේය.

රමණී සිය සැමියාගේ නිවසට ගිය ද ඇගේ සිත තිබුණේ මහ ගෙදරය. නංගිගේ ගවුමක් සිංහිත්, නංගිට කතා කරමින් භඩා වැලපෙමින්, කැළසන අම්මා ගැන ඇයට නිතර අසන්නට ලැබේය.

සිය පුතු සහ දියණියක මව අසල සිවියාට ඇයට වඩාත් අවශ්‍ය මායි.

එහෙත් මා අම්මා ලැගට කෙසේ යන්නද? සැමියාගෙන් ඊට අවසරයක් ලැබේ යයි සිතිය තොහැකියි. ඇයට සිතිණ.

ඇය අල්මාරිය ඇරියා ය. එහි සාරි පිරි තිබේ.

“මට මේ තරම් සාරි වුවමනා නැත. සාරි දෙකක් පමණ ඇති. එක් දුෂ්චත් ගුරුවරියක ඇයට සිහිවිය.

“මම ඇයට සාරි පහක් දෙනවා.”

ඇය සාරි පහක් ගෙන ඒ නිවසට ගියාය. ගුරුතුමියගේ දැසේ කදුල මතුවිය. ඇයට දුරුවන් සිවිදෙනෙකි. සැමියාට රු කියාවක් නැත.

“මෙක නම් ලොකුම පිනක් තොන්නා. තොන්ගේ නංගිට මේ පින අනුමෝදන් කරනවා.” ගුරුතුමිය කිවාය.

මිනිසුන් ජ්වත්වෙන්නේ කොයිතරම් අමාරුවෙන් ද? පඩිය සැහෙන්නේ යම්තම් බඩ පුරවාගන්න පමණයි. සිනාසි හිටියට ඇතුළේ දුක් ගිනි ඇවිලෙනවා.

ඒ ගුරුතුමියගේ සතුට රමණීට සහනයක් විය.

“ඒ පින මගේ නංගි අනුමෝදන් වේවා” එදා රාත්‍රි බුදු රුව උග මල් පහන් පිදු රමණී දෙවියන්ට පින් දීමෙන් පසු කිවාය.

සාරි පහක් පමණක් තබාගෙන අනොක් සියලු සාරි ඇය අසල්වැසි කාන්තාවන්ට දුන්නාය. අල්මාරියේ තට්ටු දෙකක් ම හිස් විය.

ඇය එක් රාත්‍රියක සිය සැමියාට මෙසේ කිවාය.

“මට නංගි ගැන දුකක් ඇතිවෙන්නේ නැහැ”

සැමියා එය අනුමත කෙලේය.

“මං ද්‍රන්නවා. එදා මයා නංගි වෙනුවෙන් කදුළක් හෙළවේ නැහැ. කවුරුත් පුදුමයෙන් බලා හිටියා. මගේ ඇස්වල කදුල මත්තුවාණා. සමහරු කිවිවලු රමණී දරුණු ගැනීයෙක් කියල.”

රමණී සිනාසුණා ය.

“ඇඹුව කියල නංගිට පණ එන්නේ නැහැ. සියල්ල අනිත්‍යයි. අනිත්‍ය දෙයක් නැති වුණා කියල ඇයි කම්පා වෙන්නේ.”

“මම ද්‍රන්නවා රමණී මා මළත් අඩන්නේ නැහැ.”

“මව මා අඩන එකක් නැහැ. සුනිල්, මා කියාගෙන ආවේ මට නංගි ගැන දුකක් නැහැ කියල. එහෙම කිවිවත් අම්ම ගැන දුකයි. නංගිගේ කිලිටි ගෙවුමක් අතේ තියාගෙන එක පපුවට තියල තද කරගෙන අම්මා තාම අඩනවා. බලාගත් අත බලාගෙන ඉන්නව. අම්මගේ දුක මට තේරුම් ගන්න පුළුවන් මම දැන් අම්මා කෙනෙක් නිසා. මම ඔයාට කියන්නේ මට ද්වස්කට අම්මත් එක්ක ඉන්න යන්න දෙන්න කියල. මෙහේ අම්මත් කිවිව ගිහිල්ල එන්න කියල.”

සුනිල් නිහඩව ඇය දෙස බලාගෙන සිටියේය.

“මම දරුවත් එක්ක හෙට උදේ යන්නම්. ටික ද්වසක් ඉදුල එන්නම්.”

සුනිල් ඇගේ ඉල්ලීමට ඉඩ දුන්නේය.

සිය පුතු සමග රමණී මහ ගෙදරට ගියාය. ඇගේ කුසේ ද දැන් මාස කීපයක බිලිදෙකි.

ಮವರೆಗೆ ದ್ಯುಕ ನಿಲಿಮ ರಮಣಿಗೆ ಅರಮ್ಮಣ ವಿಯ.

ಅಮಿಮಾ ಆಯವ ಅಂ ಖಿಲಾಯ. ಆಗೆಗೆ ಬಸವ ಕನ್ ದೇನ ಬಿಂದು ಪೆನಿಣ.

“ಅಮಿಮೆ ಬನ್ ಕನ್ನನ”ಡಿ ಕಿಯತಿನ್ ಆಯ ಕೈಮ ರೆಕಕ್ ದ್ಯಂನ್ನಾ ಯ. ಕವತ್ ದೆಹಕ್ ಕೈ ಅಮಿಮಾ ರಮಣಿ ಸಮಗ ಲಿಕ ಉತ ನಿಡ್ ಗತ್ತಾಯ. ಅಶನ್ನತಾ ದ್ಯುವ ತಿನಿದ್ಯುಲ್ ತುಲಿನ್ ಮತ್ತಿ ಲಿನ್ ಅಮಿಮಾವ ಪೆನೆನ್. ಆ ಕೈಗಣ ಶಿವಿದೆಡಿ. ಹಬಿಡಿ. ರಮಣಿ ಖ್ಯಾತಿ ಕಿಯತಿನ್ ಆಗೆಗೆ ತಿಸ ಪಿರಿಮಂಡಿಡಿ. ಆಯ ಯಲಿ ನಿಡ್ಗತಿ.

ಆಯವ ದೆಹನ್ ಪಾಯಕ ತಿನ್ದಳ್ ಲಾಂಬಿ.

ದೆಸತಿಯಕ್ ಗೆವಿಣ.

ಷ್ಟುತಿಲ್ ಪಾತ್ರಣ “ದೈನ್ ಗೆಡ್ ಯಾಮ್”ಡಿ ಕೀಯ.

“ತವ ರಿಕ ದುಃಖಕ್ ಅಮಿಮಾ ಲಿಕ್ಕ ಹುನ್ನಾಮಿ” ಆಯ ಕಿಲಾಯ.

“ಇಯಾವ ಚಿನ ನಮಿ ಹುನ್ನಾ. ಮಮ ದ್ಯುವ ಲಿಕ್ಕ ಯನಿಲ್ಬಾ.”

ಒಬ್ಬ ದ್ಯುಚಿ ತೀರಣಯಕ್ ಗತ್ತಿತೆಯ. ದ್ಯುವಾ ಸಮಗ ಒಬ್ಬ ಮೆದ್ದಿಲ್ ಬೈಸೆಚೆಯ.

“ಅನೆನ್ ದ್ಯುವಾ ಕಿರಿ...” ಆಯವ ಕಿಯೈವಿಣ.

ಒಬ್ಬ ಆಯವ ಕನ್ ದ್ಯಂನೆನ್ ನಾತ. ದ್ಯುವಾ ಉಸವಾಗೆನ ಪಾರಾ ಬೈಸೆಚೆಯ. ನಿವಿಸವ ತಿಯೆಯ.

ಸ್ಯಾಮ ದೆಯಕ್ಮ ಅನಿತುಡಿ ಸಿತಿತಿನ್, ಉಪೇಕ್ಷಾವೆನ್ ಲೋವ ದೆಸ ಬೈಲಿಮತ ಪ್ರರ್ದ್ವಿ ಸಿರಿ ರಮಣಿ ಸ್ಯಾಮಿಯಾ ಪ್ರತ್ಯ ಗೆನ ಯಾಮೆನ್ ಆತಿ ಖ್ಯಾಯೆ ಮಹತ್ ಕಮಿಪಾವತಿ. ಆಯ ಷ್ಟುಷ್ಟಿ ಹೆಲುತಿನ್ ಮಲ ಅಸಲ್ ವಿ ಸಿರಿಯಾಯ.

ಆಲ್ಯಿಮ, ಬೈಲ್ಯಿಮ, ಗೆಯ್ಕಯ ದುವಿಡಿ. ಲೆ ದಿಹಂ ಆಯವ ತಿನ್ದಿನ್ ದೈನಿಣ.

ಆಗೆಗೆ ದ್ಯುಸವ ಕಡ್ಲಿ ನಾಗಿಣ. ಸಿತ ಹಂಡಾ ಗೈನಿಮಂ ಗತ್ ವೈಯಮೆನ್ ಪಲಕ್ ನೊವಿಣ.

“ಮಾ ಪ್ರತ್ಯ ಪಿಲಿಬ್ದಿ ಆಲ್ಯಿಲಾ - ಬೈಲ್ಯಿಲಾ. ಲೆ ನಿಸಾಮಡಿ ಮೆ ಗೆಯ್ಕಯ.

“ರತಿಯಾಶಾಯತ್ಯ ಗೆಯ್ಕೆಯ್” ಆಲ್ಯಿಮ ಗೆಯ್ಕಯ ಉಪದ್ವಿಡಿ. ಮೆ ಆಲ್ಯಿಮ ಬೈಲ್ಯಿಮ ವಲಿನ್ ತೊರವನ್ನಾಯೆ ಕವಿದ್ಯಾಂ?”

ඒ සඳහා ඇති උතුම් ධර්ම මාර්ගයට මා පිවිසෙන්නේ කවදා ද?

එක පැත්තකින් පුතුට ඇති ඇලීම්, බැදීම්, අනෙක් පැත්තෙන් මවට ඇති ඇලීම් බැදීම්, මා මේ ඇලීම් බැදීම් අතර තෙරපෙනවා.

අය සිතිවිලි අතර පසුව්වාය.

සවස පන්සලේ බෝධි පුරාව සඳහා මල් නෙළීමට ඇය ගමේ ඇවිදියි. කිරෙන් තෙමෙන ඇගේ හැටිටය ගමේ ගැහැනුන්ට පෙනිණ. ඔවුනු කම්මුලේ අත තබා ගත්හ.

රි නින්දේ දී දරුවා කිරී ඉල්ලා හඩනු ඇයට ඇසෙනු මෙනි.

දරු දුක ඉවසුම් නොදුන් දවසක් එළඹිණ. ඇය සිය සැමියාගේ නිවසට ගියා ය. සැමියා සිටියේ නැත. ඇය පුතු රගෙන මිදුලට බැස්සාය. ඇය පාරට බසිනු දුටු සුතිල්ගේ මව

“රමණී දරුවා අරගෙන යනවෝ” කැ ගැසුවාය.

එහෙත් රමණී නතර කිරීමට කිසිවෙක් ඉදිරිපත් නොවූහ.

මවත්, පුතුත්, බලා ගනිමින් දවස ගෙවු රමණීට සිය සැමියා තුදුරු නිවස්වලට පැමිණ දරුවා ගැන සොයා බලා යන බව අසන්නට ලැබේණ.

සුතිල් පුතු ගැන දක්වන්නේ මහ ඇල්මකි. එහෙත් මා පිළිබඳ ඇලීමක් ඔහු තුළ නැත. ඔහු ඉතා යහපත් වරිතයක් ඇත්තෙකි. ඒ නිවසේ ඔහුගේ සහෝදරවරු කිපදෙනකු ඉන්නවා. එහෙත් ඔහුට මා ගැන කිසිම සැකයක් තැහැ. අවිශ්චාසයක් තැහැ. මා යටත් කිරීමේ වුවමනාව මිස ඇත්තට ම ඔහු මට ද්වේග කමේ නැත. ඒ පුරුෂාධිපත්‍ය සංකල්පය ඔහු තුළ ඇති වූයේ ඇයි? සිය මව සහ සොයුරන් ඉදිරියේ ඔහුට අවශ්‍ය වූයේ මා පහත්කොට සලකන්න. පිට අය ඉදිරියේ දී ඔහු එහෙම නැහැ.

අය සිය සැමියාට මෙන් වැඩුවාය.

ಇನ್ನ ಸ್ವಿಪತ್ವ ವೀವಾ!

ರಮಣಿ ತವತ್ ಪ್ರತಿಕುಗೆ ಮಳಕ್ ವಿವಾಯ. ಇನ್ನ ನಿಹಿಲ್ವಯೆ ದ ಬೊಯ ಲೆಲ್ಲ ಕಾಸಲ್ ರೋಹಲೆ ದ್ಯ.

ರಮಣಿಗೆ ತೆಗೆದಿಯ ಅರ್ಥನ್‌ತಾ ನಂತಿ ಸಿಹಿವಿಮ ಸಳಹಾ ಇನ್ನು ಅರ್ಥನ್‌ತ ಯನ ನಮ ತ್ವರಿತ.

“ಮಾ ದೈನೆ ಪ್ರತ್ಯಾನೆ ದೇಡೆನಾವುಗೆ ಶಿಯಕ್.”

ಸ್ವನಿಲ್ ರಮಣಿ ಸಮಗ ಕೀವೆ ಸಾರ್ವರಿತಿ.

“ಉತಿನೆ ಅಪಿ ಅಪೆ ಗೆದರ ಯಾರ್.” ಇನ್ನ ಆಧರಯೆನೆ ಕತಾ ಕಲೆಯ. ರಮಣಿ ಸಿಯ ದರ್ಜ ದೇಡೆನ್ಯಾ ದ ಸಮಗ ಸ್ವನಿಲ್‌ಗೆ ನಿವಿಸಬ ತಿಯಾಯ. ಹ್ಯಾಲ ಹ್ಯಾಪೆಟಿಲಿ ವಲಿನೆ ತೊರ ಸನ್ಸ್ವನೆ ಶೆವಿತಯಕ್ ಲಂಡಾಲಿ ಆತ್ಮದಿ ರಮಣಿವಿ ಸಿತಿತ.

ಇನ್ನ ಆಯ ಸಮಗ ಸ್ವಹಾ ಕತಾಬಹೆ ಯೆಡೆನ್ನ ದಕ್ಷಿಂತ ಲಾರಿತ.

* * *

ಡಿನಾಕ್ ಪೋಬಿ ಪ್ರತ್ಯ ಕ್ಯಾಗಸಾ ಹಬಿನ್‌ನಂತ ವಿಯ. ಲಂಗರೆ ಯಂಕ್ ಸಿರ್ವಿ ಆತ್ಮಿ ಬೆ ಇನ್ನ ಕೀಲೆಯ.

ರಮಣಿ ಪ್ರತ್ಯ ಗೆನಾ ರೋಹಲ್ವ ತಿಯಾಯ. ವೆವೆಡುವರಯಾ ಪ್ರತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೊಂತ ಗಲ್ಯ ಕರ್ಮಯಕ್ ಕಲ ಯ್ಯತ್ವ ಬೆ ಕೀ ಯ. ಗಲ್ಯ ಕರ್ಮ ದೆಹಕ್ ಮ ಸೆಡ್ಯುಲಿಯ. ಕವ್ರಿ ದಕ್ಷಿಂತ ತೊಲ್ಯಾರಿತ.

“ಅಪಾ ಕಲ ಹೈಕಿ ಹ್ಯಾಮ ದೆಮ ಕಲಾ. ದರ್ಜ್ವಾ ಸ್ವಿ ಕಿರಿಮ ಅಪಹಾಸ್ಯಿ.” ವೆವೆಡುವರ್ದ ಕೀಹ.

ಮಲ ಪ್ರತ್ಯ ವಿಭಾಗೆನಾ ವೆಡಿ ಡಿಗೆ ಡಿವಿಗಿಯ ಕಿಸಾಗೆತಮೆ ಮೆನ್ ರಮಣಿ ಸಿಯ ಪ್ರತ್ಯ ಓಸಿವಾಗೆನಾ ಕೊರಿಬೆರಯ ಡಿಗೆ ಡಿವಿಗಿಯಾಯ.

ಮೆ ಲಂತು ಮಲ ದ್ವಾರ ಶಕ್ ವೆವೆಡುವರಯಕ್ ಆಯ ನತರ ಕೆಲೆಯ. ಹೆಡಿಯಕ್ ಸೆಡ್ ವ್ಯಾ ದೆಯ ವೆವೆಡುವರಯಾ ಕೀವಾಯ. ಇನ್ನ ದರ್ಜ್ವಾ ಯಲಿ ಗಲ್ಯಾಗಾರಯ ಗೆನಾ ತಿಯೆಯ. ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೆಲೆಯ.

“ಮೆನ್‌ನ ಲಂಗರೆ ತಿಬ್ರಿಣ್ ಮಾಲ ಕವ್ರಿ ತೆ ಪಜೆಸೆ ದರ್ಜ್ವಾ ದ ದೆನ್ ನಿ ತಿನ ಕವ್ರಿ ನಾತಿ ಮಾಲ, ತೆರ್ಜಾಣಾದ್?” ಇನ್ನ ವಿಹಿಲಿ ಕರತಿನ್ ರಮಣಿವಿ ದರ್ಜ್ವಾ ಲಾರ ದ್ಯನೆನೆಯ.

අදය මෙවදාවට වැඳ පින් දුන්නා ය.

ප්‍රතුට තිබුණු බැඳීම නිසා මා පිස්සියක් වුණා.

බුදු බණ තවත් වරක් සත්‍ය වුණා. මා ඇලිලා බැඳීලා.

අදය දරුවා සමග ගෙදරට එන අතර සිතුවාය.

ටික කලෙකට පසු අදයට දියණීයක ද ලැබේණ.

අදගේ නම දිල්හානි.

දුවගේ උපතත් සමග පවුලේ සමගිය තවත් වැඩිණ. දායාව පිරුණු බස, සිය තෙපුල් ගෙතුල පිරිණ. ජ්විතය අලුත් වී ඇති බව, ඒ සමග ම ඇලීම බැඳීම වැඩි වී ඇති බව රමණීට පෙනිණ.

සුනිල්ට යකියාව අහිමි විය. එය සිද්ධාවයේ රමණී නිවසෙන් පිටත සිටි කාලයේ ය. ජ්විතය අගහිගකම්වලින් පිරිණ. මෙහිදී රමණී සිය සැමියා සමග එක්ව කුඩා හෝටලයක් ඇරුමුවාය.

අදය සතු දෙරුයය, නොපසුබස්නා වීරයය, දැඩි ආත්ම ගක්තිය ඒ හෝටලයේ කටයුතු තුළින් ලොවට පෙනිණ.

අලුයම සිට රේ දහය පමණ වන තුරු අදය ඒ හෝටලයේ වැඩි කළාය.

“මේ වැයම දරු තිදෙනාගේත්, සැමියාගේත්, මාගේත් ජ්වත්වීම සඳහා පමණයි. මෙහි රස් කිරීමේ තණ්හාවක් නැහැ.” වැඩි අවසන්කොට රේ නින්දට ගිය පසු අදය සිතන්නිය.

පවුලට ඇති ඇලීම බැඳීම වැඩි වන තරමට ගෝකය වැඩි වන හැරි අදය දති. තපොට්වනයේ තුරුලතා අතර සිහිල් හෙවතේ භාවනාවේ යෙදෙන යෝගාවට හිමිවරුන්ට ඒ ගෝකය තැතැ. අදයට රාත්‍රියේ තපොට්වනය සිහිවිය.

අදගේ ආගමික ලැදියාව සුනිල් දනී, මාසයකට දින හතරක් භතර පෝයට ඔහු අදයට තිවාඩු දුන්නේය. අදය සුනිල්ගේ මව සමග තපොට්වනයට ගියාය. ඔහු දරු තිදෙනාගේ වැඩි ද, හෝටලයේ වැඩි ද තනිවම කෙලෙළේය.

“දැන් ඔහු මා හොඳින් වටහාගෙන” ඇය තපෝවනයට
යන අතර නැත්දා සමග කිවාය.

“මට පෙනවා මගේ පුත්‍ර පුරාගක් වෙනස් වෙලා. දුව කිසිම දේකට එයා එක්ක ගැටෙන්න ගියේ නැහැණේ. මා දත්තවා දුව හිටියෙ හරිම ඉවසීමෙන්. උපේක්ෂාවෙන්. ඒ නිසා තමයි සුනිල් මහොම වෙනස් වුණේ.” නැත්දා කිවාය.

හිඹි ජීවිතයේ සියලු සම්පත් අත්හැර පුදෙකළාව නිවී සැනකිල්ලේ භාවනාවේ යෙදෙන ඒ මෙහෙණින් වහන්සේ ලබන ආධ්‍යාත්මික ගාන්තිය ඒ මූහුණෙන් පෙනිය.

"මා දන්නවා ඔබ බොහෝ දුක් වේදනා සමග ජ්වත් වන බව. ඒ සමගම මා අසා තිබෙනවා ඔබ දැඩි උපේක්ෂාවන් ඒ සියලුල ඉවසන බව. ඒ ඉවසීමේ ප්‍රතිඵ්‍ය වශයෙන් ගෙදර පරිසරය යහපත් වේවි... එතුම්ය කිවාය.

“මා භාවනා කරනවා. ඒත් මට සමාධියක් එන්නේ නැ. විවාහයට පෙර නිකම්ම වගේ මට සමාධියක් ආවා කියල හිතෙනවා. දැන් නැහු.” රමණී සිය තත්ත්වය හෙළි කළාය.

“କାମଲିତନ୍ତର୍ଦୟ ଭାବେ ଜମାଦିଯ ପଳାହୀରିଯା. କାମଲିତନ୍ତର୍ଦୟ ଅତ୍ୟନ୍ତରେମେନ୍ ଭାବେ ଜମାଦିଯ ଲୋବେଲି. ମତକ ତଥା ଗନ୍ଧନ ଜିଯାଙ୍କ କମିକଲୋଲିଵଲାତ ହେବୁଥି ତମଣି ଅପରିଗ୍ରେ ଉପଦ୍ରିତ. ଉପଦ୍ରଣେ ନୈତିନାମ କିମି ଦ୍ୱାକକୁ ନାହା. ଆୟି ଅପ ଉପଦ୍ରଣେ? ଉପଦ୍ରିତ ନୈତିକରନ୍ତିରେ କୋହୋମାଦ? ମେଇ ପ୍ରତିନିଵଲାତ ପିଲିତୁର୍ ଖୁଣ୍ଡ ଧାରେ ପରିଣାମ ଆତିଶେ. ଶୀଘ୍ର ହୋଇନ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କୋଠ ହାଲିନାବେ ଯେଦୀମେନ୍ ଦ୍ୱାକ ନୈତିକ କଲ ହୀକିଛି. ମା ଲେଖେଜେନ୍ଦ୍ରନେନ୍ ଲେ ଜାହାନା. ଭଲ କଲାବଳ ଲେନ୍ଦ୍ରନ ଲେପା. ଭଲ ଆଂବନୀରିରଣ୍ଡିଲିନ୍ ଆତେ ବୁ ଅଷ୍ଟ ଜମାଦିଯ ଲେବି.”

ඒතුමියගේ ඒ වවන ඇගේ සිතෙහි ගැඹුරින් කා වැදිණ.

නැත්දා සමග යළි තපොට්ටනයට යන්නට පටන්ගත් රමණීට ඒ මෙහෙණීන් වහන්සේගේ ප්‍රකාශවල සත්‍යය වැටහෙන්නට විය.

උපත සිදුවන්නේ ලෝකය අල්ලා ගැනීම නිසා, බදාගැනීම නිසා මූලමතින් ම ලෝකය අත්හළ අයකට යළි උපතක් නැහැ. ඔහුට දුකක් නැහැ. දුක ඇතිවන්නේ ඉපදුණෙක් තමයි.

ලෝකය බදාගන්නේ කුමකින් ද?

අැස, කන, නාසය, දිව, කය සහ මනසෙන් තමයි ලෝකය බදාගන්නේ. රුපය, ගබඳය, සුවද, රස, ස්ථානය යන අරමුණු බදා ගැනීමයි ලෝකය බදා ගැනීම යනු ඒ බදා ගැනීම හෙවත් උපාදානය අත්හළ දාට ඇතිවන සුවය යළි දුකකට මාරු වන්නේ නැහැ.

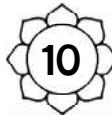
ඉතින් ගිහිගෙයි සිටින මට මේවා අත්හළ හැකි ද?

අදි බැරි? උදාහරණ කොපමණ තිබෙනව ද?

විශාලා සිටුවුව සේවාන් වුණේ ගිහිගෙයි සිටියදී. යසකුල පුතුගේ පියා, බිම්බිසාර රජ, අනෝපිතු සිටුවරයා, සුද්ධේයේදන රජ, මහානාම ගාක්ෂ මේ කටුරුත් ගිහි ගෙයි ඉඳගෙන සේවාන් වූ අය. රාජ්‍ය පාලනයේ යෙදෙන අතරම සුද්ධේයේදන රජ සේවාන් වුණා. සක්‍රාගාමී වුණා. අනාගාමී වුණා. මරණ මංවකයේ දී රහන් වුණා. පිරිනිවන් පෑවා.

මය හැම දෙනා ම ගිහි ජීවිතයේ කාර්ය බහුලව සිටි අය. එහෙත් ඔවුන් නිවන් මගට වැටුණා. ඉතින් අදි මට බැරි? අය සිත භදා ගත්තා ය.

“ඉඩක් ලැබෙන හැම විටෙක ම භාවනාවේ යෙදිය යුතුය. මා මේ හටයේ දී ම කෙසේ හෝ නිවන් සුවය විදිනවා. පොඩි අජ්ප්‍රහාමී සියා කී දෙය මට මතකයි. සියේ, මගේ සැමියාටත්, දරු තිදෙනාටත් යුතුකම් ඉටුකරමින් ම ඒ උතුම් සුවය ලබා ගැනීමට මා වැයම් කරනවා.”

තෙපියිලිස් අධිකාරී තනතුරෙන් ඉවත්ව පැවිදි වී නිවන් මාර්ගයට යොමු වූ අමතගවේයි හිමිපාණන් පිළිබඳව රමණීට අසන්නට ලැබේ.

මරදානේ කුඩාපියාවත්තේ ජයග්‍රෑබරාරාමයේ, දෙසතියකට වරක් උන්වහන්සේගේ භාවනා වැඩසටහන් පැවැත්වේ. ඒ වැඩසටහන්වලට සහභාගී වන පිරිසට හිලන්පස, දහවල දානය පිරිනැමීමට කැප වූ දායක පිරිසක් සිටිති.

අදා සැමියාට ඒ ගැන කිවාය.

“සෙනසුරාදාට කඩ්චි වැඩ වැඩියි” සැමියා කිය.

“සති දෙකකට එක ද්වසයිනේ ලමයි ඉස්කේක්ලේ යන්නෙන් නැහැනේ...”

“කමක් නැ ඔයා යන්න.”

අකමැත්තෙන් වුවද මහු රට ඉඩ ලබාදීම අදාට මහත් සතුවක් විය.

“මයාට පින්සිදු වේවා!” අදා කිවාය.

කුඩාපියාවත්ත පන්සලට අදා ගියේ පාට සාරියක් ඇදුගෙන ය. අනෙක් සියලු කාන්තාවේ සුදු සාරිවලින්, භා හැටිවවලින් සැරසි පැමිණියහ.

ඉතින් මම කොහොමද මේ පිරිස අතරට යන්නේ.

අදා අමතගවේයි හිමියන්ට නොපෙණෙන පරිදි පිරිස අතර සිටියා ය. රෝම් පාටට දිලිසි දිලිසි ඒ හිමියේ කුඩා අසුනෙක වැඩ සිටියහ.

හාවනාවට සැරසෙන ආකාරය උන්වහන්සේ පැහැදිලි කළහ. ඉන්පසු කෙටි විවේකයක් ලැබේණ. යළි වැඩ ඇරුණු හිමියෝ මිනිත්තු කිපයක් ඩුස්මට හිත යොමුකර ගන්නැයි කිහ.

රමණි ඩුස්මට යොමු කළ සිත මඳ වෙලාවකින් ඉවතට හියේය. විටින් විට ඉවතට යන සිත යළි යළි ඩුස්ම බාරාවට යොමු කළ ඇය විභාපත් වූවාය.

දෙසතියකට පසු යළි ඇය මිතුරියක සමග කුප්පියාවත්ත ජයග්බරාරාමයට ගියාය. එදා ඇය ඇද සිටියේ සුදු සාරියකි.

සිය ගැටලු ඉදිරිපත් කිරීමට අමතගවේදී හිමියෝ හාවනානුයේගින්ට ඉඩ දුන්හ. ඒ අවස්ථාවේදී රමණි උන්වහන්සේට සිය ජ්වීතය පිළිබඳ කිවාය. හාවනාවට ඇති අඩු ඉඩකඩ පිළිබඳව ද, නිවසේ කැරෙන කටයුතු පිළිබඳවද, හෙළි කළ ඇය ලමා වියේ විශේෂ සිදුවීම් ද පැහැදිලි කළාය.

උන්වහන්සේ දැස පියාගෙන ඇයට සවන් දුන්හ.

“මට විශ්වාසයි ඔබට මේ භවයේදී ම නිවන අවබෝධ කරගන්න පුළුවනි. ඔබ බණසර රකින කෙනකු වන්නට ඕන. තිරමාංග ආහාරවලින් යැමෙන්නට හැකි නම් ඒකත් තොඳයි.

හිමියෝ වදාලහ.

“නිවන, යන වවනය ඇශේන් ම ඇගේ සිරුරට සිහිල් යමක් කාන්දු වී ගියා සේ දැනිණ. සිරුර කිළිපොලා ගියේය.

අමතගවේදී හිමියන් පැවසු දේ ඇය සිය සැමියාට කිවාය. මහු එය ගණන් ගත්තේ නැත.

“මියා නිවන් දැක්කම මට මොකද වෙන්නේ?”

මහු එය විහිඟවට ගත් බව පෙනිණ.

ඇය දිනපතා උදිසන නිවසේ ද දසසිල් සමාදන් වූවාය. අලුයම පිබිද ආහාර පාන පිළියෙල කොට, ගේදාර පිරිසිදු කොට දරුවන් සමග පාසලට යන ඇය ගෙදර එන්නේ පාසල ඇරුණු පසු ඔවුන් සමග ය. පාසල් වත්තේ කිසිවකුට

නොදැනෙන සේ ඇය භාවනා කළාය. පුස්ම බාරාව දෙස බලා සිටියා ය. මඳ වේලාවකින් සිත පුස්ම බාරාවෙන් ඉවතට යයි. ඇය විභාපත් ව නැගිටියි. ලමයින් සමග නිවසට එන ඇය දස සිල් පවාරණය කොට පන්සිල් ගනී. ඉන්පසු ඇය දරුවන්ගේ සහ සැමියාගේ රෙදි සෝදා අව්චට දමා නිවහේ කටයුතු වල යෙදෙයි. දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන වැඩිවලට උදි කරයි.

රේ වන තුරු වැඩ කරන ඇය රේ කැමෙන් පසු දරුවන් නින්දට යවා ඔවුන් අසල පුවුවක හිඳගෙන භාවනාවේ යෙදෙයි. රේ බෝලී ගෙදරට එන සැමියාට කැම බෙදා දී යලි භාවනාවේ යෙදෙයි. සිත නොසන්සුන්ය, එහෙත් ඇය භාවනාව අත් නොහරී.

මම කෙසේ ඩෝ මේ සිත හිලැ කර ගනිමි.

සැමියාට ඇය භාවනා කරන අයුරු පෙනේ. ඔහු තනිව ම ඇදට යයි. ඔහුට ද මැදියම් රාය පසුවන තුරු නින්දක් නැත.

දුව 'අම්මා' කියමින් පිබිදෙයි. රමණී භාවනාව තතර කොට ඇය පැගට යයි. මවගේ උණුසුම ලැබූ දුව යලි නිදා ගනී. ඉන්පසු දෙවන පුතු ද අම්මා සොයයි. ඇය ඔහුගේ ඇගට උඩින් අතක් දමා ගනී. දරු තිදෙනාට ම මවගේ ආදරය උණුසුම අවශ්‍යය. ඇතැම් දිනෙක හවස ඇයට ඔවුන් සමග මිදුලේ සේල්ලම් කිරීමට සිදුවේ.

ඇය ඔවුන්ගේ සියලු වුවමනාවන් ඉටු කළාය. දෙසතියකට වරක් කුජ්පියාවත්තේ භාවනාවට ද ගියාය.

පෙරේ හතරට තැන්දා සමග තපෙර්වනයට ද ගියාය.

භාවනානුයෝගීන්ට උපදෙස් දුන් අමතගවේයි හිමියෝ පංචීවරණයන්ගෙන් තොර වූ විට සමාධිය ඇතිවන හැරී පෙන්වා දුන්හ. එක අරමුණක සිත රඳවා ගන්නා ආකාරය පැහැදිලි කළහ. භාවනානුයෝගීහු භාවනාවන් ලබන අතදැකීම් හිමියනට ඉදිරිපත් කළහ.

රමණී ද සිය අත්දැකීම් ප්‍රකාශ කළහ.

“අැස් එයාගෙන ඩුස්ම ධාරා දෙස බලා සිටිනවිට මට මූහුදේ රළ ගහනවා පෙනුණා.

හිමියෝ උස් හඩින් “යනවා යන්න පැත්තකට ආයත් හිහින් භාවනා කරනවා” සි කිහ.

එදා කිප දෙනාකුම තොදින් සමාධිගත වු බව ස්වාමින් වහන්සේ කිහ. සමාධිය තොලද පිරිසක් භාවනාව අත්හැර දැමුහ. එහත් රමණී දෙරෙයය සිද ගත්තේ නැත.

ඩුස්ම ධාරාව දෙස බලා සිටින ඇයට මද වේලාවකට පසු ලෙල දෙන කොඩියක් පෙනුණා.

“ස්වාමින් වහන්ස මට කොඩියක් ලෙල දෙනවා පෙනුණා” යැයි කිවාය.

“සමාධිය කියන්නේ කොඩියක් තොවෙයි...” යනුවෙන් ඇයට පැවසු උන්වහන්සේට වැට් වැට් ඇවිදින දරුවකු මෙන් රමණී භාවනාව සඳහා වෙහෙසෙන අයුරු පෙනිණ. දවසේ පිබිදුණු මොහාත් සිට සහියෙන් සිටින ආකාරය උන්වහන්සේ ඇයට පෙන්වා දුන්හ.

“ලදේ ඇදෙන් බසින විට මම ඇදෙන් බසිම් කියා එය මෙනෙහි කරන්න. දැන් කුස්සියට යනවා යන ගමන් එය ද මෙනෙහි කරන්න. කුස්සියට යනවිට පාද තබන හැටි මෙනෙහි කරන්න. වම - දකුණ වම - දකුණ ආදි වශයෙන් මෙනෙහි කරන්න. කේතලය ගන්නවා වතුර ගන්නවා එය පිළි තබනවා ආදි වශයෙන් කරන සැම දෙයක්ම සිහියෙන් මෙනෙහි කරමින් කරන්න.

පොල්ලේගෙඩිය ගන්නවා පිහිය ගන්නවා පිහිය මසවනවා පොල්ලේගෙඩිය පොල්ලේ අඩුලයක් ගන්නවා හිරමනය ලගට යනවා නැමෙනවා හිරමනය ඉද ගන්නවා පොල්ලේ ගානවා ආදි වශයෙන් කරන ලොකු කුඩා සැම දෙයකටම හිත යොදවන්න. සිහියෙන්ම කරන්න. එකක් කරන අතර තවත්

දෙයකට හිත නොයවන්න. හිත එහෙම පිටට ගියෙක් හිත පිටට ගියා කියල හිතන්න. ආපහු කරන වැශේච්ම හිත යොදවන්න.

පලමුවන ද්‍රවසේ මිනිත්තු පහලාවක් ඔහොම සතියෙන් වැඩි කරන්න. දෙවන ද්‍රවසේ මිනිත්තු විස්සක්. රේග ද්‍රවසේ මිනිත්තු තිහක්. එහෙම පැය දක්වා සිහියෙන් සිටීමේ, සතිය පිහිටුවේමේ යෙදෙන්න. තව තවත් කාලය වැඩි කරන්න. අන්තිමට මූල් ද්‍රවසම සතියෙන් වැඩි කරන්න. සතියෙන් ඉන්න පුරුදුවන්න. මෙසේ පුරුදු වන විට ඔබ ඩුස්ම බාරාවට සිත යොමුකොට මද වේලාවකින් සමාධිය ඇතිවේවි. මේ අභ්‍යාසය දිනපතාම කරන්න. එවිට පංච නීවරණ මතුවන්නේ නැහැ. සිත එක අරමුණක තබා ගැනීම පහසු වේවි.”

රමණී ඒ උපදෙස් සිතින් දරාගත්තාය.

පසුදා ඇය පිබිදුණේ ඇස අරිම නැගිටිම් ඇදෙන් බසිමියි සිතමිනි. පය මසවම්, වම දකුණ වම දකුණ කුස්සියෙ දොර අරිම, කේතලය ගතිම්, වතුර පුරවම්, එය ලිපේ තබම්. ඇය මිනිත්තු පහලාවක් පමණ කරන සියලු කටයුතුවල සිහිය පිහිටුවමින් වැඩි කළාය. සතියෙන් යුතුව ද්‍රවස ඇරුණුවාය. පාසලට ගොස් දරුවන් එහි රඳවා නුදුරෙහි පිහිටි පන්සලට හියාය. එහි බෝමලවේ හිඳගෙන භාවනාව ඇරුණුවාය. සිත විසිරි යැමීම් අඩු බවක් ඇයට දැනීණ. වෙනදාට වඩා වැඩි වේලාවක් ඩුස්ම බාරාවේ සිත රඳවා ගැනීමට ඇයට හැකි විය. එහෙත් මිනිත්තු දෙකකින් පමණ සිත විසිරිණ. ඇය නැගිට වෙහෙර මථවට හියාය. යන අතර ඇගේ පා බිම තැබෙන ආකාරය මෙනෙහි කළාය. පයට සතිය යොමු කළාය. මේ සක්මන් භාවනාවයි. එහි දී ඇගේ සිත එකම අරමුණක රැඳෙන හැරී, සිත ගාන්ත වන හැරී, ඇයට දැනීණ. ඇය වෙහෙර මථව වටේ සක්මන් කළාය. යළි බෝ මථවට ගොස් හිඳ ගත්තාය.

පාසල ඇරෝන වේලාවේ පන්සලෙන් පිටතට ආ ඇය දරුවන් සමග නිවසට ආවාය. දරුවන් සමග සිටින විට ඇයට සතිය පවත්වා ගැනීම අපහසු විය.

පාසලේ දී කළ කි දේ දුටු දේ ඇසු දේ දරුවෝ මවට කියති. ඇය ඔවුන්ට සවන් දෙයි. ඔවුහු රණ්ඩු වෙති. රමණී නඩු අසයි. සාමය ඇති කරයි. ඔවුන්ගේ පාඨම ගෙන කියවයි. අඩුපාඩු පෙන්වයි. ගෙදරට දුන් අභ්‍යාස විසඳන අයුරු බලා සිටී. උදවු කරයි. රේ කෑම සාදා දරුවන්ට කවා පොවා නින්දට යවා ඇය හාවනාව අරඹයි. සැමියා පැමිණෙන විට හාවනාව තැබුවෙයි. ඔහු කා බේ නින්දට ගිය පසු යලි හාවනාව ඇරෙහියි.

අමතගවේදී හිමියන් දුන් උපදෙස ඇයට සිහිවෙයි.

“එක ද්වසක් මෙහේ ඇවිත් හාවනා කරල ඊළග ද්වස් දහතුනම ගෙදර කාමහොති ජීවිතයක් ගත කරල නිවන් දෙකින්න බැහැ. තමුත් ඔබට ගෘහ ජීවිතයෙන් මිදෙන්න බැහැ.”

ගෙදර වැඩ සියල්ල සතියෙන් කරන්න. එවිට ඔබ තුළ හාවනාව හොඳින් වැඩෙනි. මේ හාවනාව පැය විසිහතරම අදාළයි. මූළ ද්වසම සතියෙන් ඉන්න. මා යලි යලි කියන්නේ එයයි. එවිට ඔබට බලාපොරාත්තු වූ ධර්ම මාර්ගයට අකුත්වීමට හැකි වේවි.”

මේ උපදෙස්වල අගය ඇයට දිනෙන් දින දැනෙන්නට විය. සිත, කය, වවන කුන්දොර සිහියෙන් හසුරු වන්නට පුරු වූ විට හාවනාව සාර්ථක වන බව ඇයට වැහිණ. පුස්ම ධාරාවේ සිත රඳ්වීමේ කාලය කුමයෙන් වැඩි විය.

ඇයට ගෙදර දොර වැඩ පහසු විය. හැම කටයුත්තක්ම ප්‍රීතියෙන් කළ හැකිවිය.

දිනක් සූනිල් මත් වතුර බේ රාත්‍රියේ නිවසට පැමිණ කැ ගැසුවේය. ඇය ඉවසා සිටියාය. දරුවන් ලංකැර ගනීමින් ඔහුට ඇය ආදරයෙන් කතා කළාය. ගැටුමෙන් තොරව නින්දට යාමට නිවැසියනට හැකි විය.

“අද පොල් නැහැ” දිනක් භැන්දැවේ රමණී සුනිල්ට කිවාය.

“එහෙමද ගිහිල්ල පොල් කඩාගෙන එනවා.”

සුනිල් උස් හඩින් කිය.

අය දිග කෙක්කක් සොයාගෙන ගෙවත්තේ වූ පොල් ගසකින් පොල් කඩාගෙන ආවාය.

“මා දැක්කා දුව කිසි කම්පාවක් නැතිව සුනිල්ගේ කතාවට කන්දී සිටියා. ගිහිල්ල පොල් කඩාගෙන ආවා. මිට පෙර දුව කවදාවත් පොල් කඩල නැහැ. දුවගේ හාවනාවේ ප්‍රතිඵල තමයි ඔය- වෙන ගැහැතියක් නම් තරහේ ප්‍රපුර ප්‍රපුර රණ්ඩුවට යාවි.”

නැන්දා කිවාය.

“සුනිල්ගේ වවන මගේ කනේ භැපුණ එක ගබායක් පමණයි කියල මා හිතුවා. ඕක ගණන් ගත්තේ නැහැ. මට වේදනාවක් ඇති වුණේ නැහැ. අම්මේ මම හැම දේකටම පුරුදුවෙලා ඉන්නේ. එහෙමයි ඒ වවන ගණන් ගත්ත නම් තමයි තරහ ඇතිවන්නේ. ඒ ගබායට පාවෙලා යන්න ඇරියා. ඉතින් මෙතන ගැටුමක් ඇති වුණේ නැහැ. අපට අමතගවේයි හාමුදුරුවෙට් උගන්වන්නේ එහෙමයි.”

රමණී පැහැදිලි කළාය.

“බොහෝම හොඳයි දුව. දුව ඔය මාරුගයේ දිගට ගමන් කරන්න. අපි දරුවන් බලා ගන්නම්. දුව හවසට පන්සලට වෙලා හාවනා කරන්න.”

“හාවනාව අයය කරන අම්මා කෙනෙක් සුනිල් නිසා මට ලැබේම පෙර පිනක්.”

රමණී ඇයට පින් දෙමින් කිවාය.

ඉත්පසු ඇය උදෑසනම පාසලට ගොස් දරුවන් එහි රඳවා පන්සලට යයි. එහි දී හාවනාවේ යෙදෙන ඇය පාසල ඇරැණු පසු දරුවන් සමග ගෙදර ඒයි. සවස තුනට පමණ ඇය පන්සලට යයි. හාවනාවේ යෙදෙයි. නැන්දා දරුවන් බලා ගති.

ಶಿಂಹನ್ ಆಯವ ದ್ರೋವನ್ ಪಿಲಿಬಾಡು ಅಷ್ಟು ಧ್ವನಿಕ್ಕು ಆಗಿ ವಿಯ.

“ರತ್ನಿಯಾ ಶಾಯತೋ ಗೋಕೋ” ಆಯ ಆಯವಿನ ಕಿಯಾ ಗನಿ. ಸವಿಸ ಪನ್ನಾಸಲ್ಲವ ಯನವಿತ ಆಯ ದ್ರೋವನ್ ದ ಕ್ರಾಡುವಾಗೆನಾ ತಿಯಾಯ.

ಆಯ ಬೋ ಮಲ್ಲವಿ ಹಾವನಾ ಕರಡಿ. ದ್ರೋವೋ ವೆಹೆರ ಮಲ್ಲವಿ ಸೆಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕರತಿ. ಮಿಮ್ಮಿ ಕ್ಕೆ ಕೋ ಗಸತಿ. ಮೆಯ ಪನ್ನಾಸಲ್ಲವ ಶಿನ ಆಯಗೆ ನೊಱ್ಱುವಾದ ಹೆಚ್ಚಿಲಿಯ. ಉನ್ನಪಣ್ಣ ಆಯ ದ್ರೋವನ್‌ರ ಅವಳಾದ ಕೋವ ಮಿಮ್ಮಿನ್‌ರ ತಮಾ ಅಸಲ ನಿಧಾಗೈನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಾಜ್ಞವಾಯ. ಹೈನ್‌ಡೈವಿಟ ದ್ರೋವನ್ ನ್ಯಾತಿವ್ರಾ ಗೆನಾ ಗೆಡರ ತಿಯಾಯ.

ಆಗೆಗೆ ಮೆ ವೈಚಿಪಿಲಿವೆಲೆ ಪಿಲಿಬಾಡು ನೊಱ್ಱುವಾದ ಪತ್ತ ಪಿರಿಸಕ್ಕ ದ್ವಿತೀಯ.

“ಮೆ ಗೈನಿ ಖ್ಯಾಲೆವಿನ್‌ನ ಯನವಾ. ಅಮಡಿ ಅನ್ನಾರ ವೆನವಾ. ಬೋ ಮಲ್ಲವೆ ಅಮಡಿ ನಿಡಿ ಕರಲ ಲಿಯಾ ಹಾವನಾ ಕರನವಾ. ಮೆ ಮಹ ಪಿಂಚ್‌ಜ್ಞ ವೈಚಿ.”

ಮೆ ಕಥಾ ಸ್ವನಿಲ್ಲೆ ದ ಒಿಭ್ರಗೆ ಮಿಂದ ದ ಅಸನ್ನಾದ ಲೈನ್. ಶಿಂಹನ್ ಮಿಮ್ಮಿ ಶೇ ಪಿಲಿಬಾಡು ರಮಣೀಯ ಕಿಸಿವಕ್ಕ ನೊಕೀಹ.

“ಆಗೆಗೆ ಗಮನಾ ಆಗಿ ಯನವಾ. ಶೇ ಅತರ ಆಗಿ ಗೆಡರ ಸಿಯಲ್ಲ ವೈಚಿ ಕರನವಾ. ಅಪದ ಕಿಸಿ ಅಭಿವಿಕ್ಕ ವೆನ್‌ನ ದೆನ್‌ನೆನ ನ್ಯಾಹೈ. ಆಗ ಆಪಸೆಸದ ಅಡಿನ್‌ನ ಕಾವಲನ್ ಬೈಹೈ. ಆಗೆಗೆ ದ್ರೋವನ್‌ರನ್ ಹೊಡ್ಲ ಉಗನ್‌ವನವಾ. ಉನ್ ಚೆಕೋಲೆ ವಿಖಾಗವಲಿನ್ ವೈಚಿ ಲಕ್ಷಣ್ ಗನ್‌ನವಾ. ಪನ್ನಾಸಲ್ಲವ ಯನ ಲಿನ ಆಯಗೆ ವನ್‌ದ್ನಾವಲ್ಲವ ಆಗೆಗನ್‌ವತ್ತ, ಅಮಡಿನ್‌ಗೆನ್‌ವತ್ತ ಕರಡರಯಕ್ ನ್ಯಾಹೈ. ಕವ್ರಿಜರಿ ಆಗೆತ್ತ ಮಹೋಮ ಹಾವನಾ ಕರನ ಲಿಕ ಪನ್ನಾಸಲ್ಲವತ್ತ ಹೊಡಿದಿ.

ಆಯವ ಲೆಂಡ್ನಾ ಕರನ ಅಸಲ್‌ವೈಸಿಯನ್‌ರ ನ್ಯಾನ್‌ಡ್ಯಾ ಶೀಂಚೆ ಪಿಲಿಖರ್ ಧ್ಯನ್‌ನಾಯ.

ಶಿಕ್ಕ ಪಃಲ್ಲಾಸೆವಕ ಪೊಹೊಯ ದ್ವಿತೀಯಕ ರಮಣೀ ಸಿಯ ನ್ಯಾನ್‌ಡ್ಯಾ ಸಮಗ್ರ ತಪ್ಪೆಯನಾಯವ ತಿಯಾಯ.

ಶಿಹಿ ತ್ವರ್ಗ ಸೆವಣಕವ ವೀ ನ್ಯಾನ್‌ಡ್ಯಾ ಸಮಗ್ರ ರಮಣೀ ಹಾವನಾ ಕರನ್‌ನಾದ ಖ್ಯಾಯ.

හුස්ම ධාරාවට සිත යොමුකොට හාවනාව ඇරඹූ රමණියට මද වේලාවකට පසු හුස්ම සිහින් වී සිරැර තොදැනී ගියේය. එක වරට ම ඇය ගල් ගැසුණාක් මෙන් විය. ගාන්ත නිශ්චලතාවකට සිත ගොදුරු විය.

නැත්දා මිනිත්තු දහයකින් පමණ නැගිටිවේ ඇගේ දණහිසේ සහ කොන්දේ වේදනාවක් මතු වූ නිසාය. රමණි දිගටම හාවනාවේය. බෙහෙවින් ප්‍රසන්නව, මද සිහාවක් ද සහිතව, ඇගේ මුහුණ නැත්දාට පෙනිණ. හාවනායේගේ උපාසිකාවෝ නැගිට සක්මන් කරන්නට වූහ. ඔවුන්ට ගල් රුවක් මෙන් නිශ්චලව, දෙපැයකට කිවිටු කාලයක් හාවනාවේ යෙදෙන රමණි පෙනිණ.

ඇගේ දේශීත නළල මතට නැගිණ. ඇස් ඇරිණ. ඉදිරිපස සිරි නැත්දා ඇතුළු කීප දෙනකු ඇය දෙස බලා සිටිනු ඇයට පෙනිණ.

“දුවගේ මුහුණ අද බැබලෙනවා”

එක් උපාසිකාවක් කිවාය.

ඇය ඔවුන්ට පිළිතුරු දුන්නේ “මට මොනවා වුනා දැයි මා දන්නේ නැහැ”යි කියමිනි.

එදා දවල් දානයෙන් පසු සවස් වරුවේ ද ඇය ඒ තුරු සෙවණේම හාවනා කළාය.

දෙපැයක් පමණ හාවනාවේ යෙදුණු ඇයට උම් වරුවේ ලැබුණු අත්දැකීමම ලැබිණ.

ඉත්පසු ඇය නිවසේ දී ද හාවනාවට වැඩි කාලයක් යෙදුවාය. දුරුවන් සහ සැමියා නින්දට ගිය පසු ඇය මැදියම් රිය ද පසුවනතුරු හාවනා කළා ය.

විවාහයට පෙර ඇගේ සිතට දැනුණු ගාන්ත සුවයමය ඇය දැන් ලබන්නේ. වැස්ස, සඳ පාන, ඉර උදාව, ගහ කොලේ සිලි සිලිය නිමිති කොට සිත සන්සුන්ව ගිය හැරි ඇයට සිහි විය. විවාහයත් සමග ඒ ගක්තිය සිතෙන් ඉවත් විය. දැන් යළි පැමිණ

තිබේ. එය මා ලබා ගන්නේ ආයාසයෙන්. එදා එය ලැබුණේ නිරායාසයෙන්. සමාධිය නම් මෙය විය යුතුය.

දරුවෙශ් නිතර ලෙඩවෙති. එවිට මුළු රය ම තොතිදා සිටින්නට සිදුවේ. ඔවුන්ගේ ඉගෙනීම් වැඩට උදව් කිරීමට දිනකට පැය තුන හතරක් ගතවේ. ඉවුම් පිහුම් මැහුම් ගෙතුම් ඇතුළු ගෙදර සියලු වැඩ ඇගෙන් සිදුවන්නේ සිතට මෙන්ම ගතට ද වෙහෙසක් නැතිවය. හැම විටෙක ම අවදියෙන්, සිහියෙන් සිටින්නැයි අමතගවේයි හිමියන් දුන් අවවාදය අකුරට ම රැකිම මේ තත්ත්වයට හේතුවිය.

දරුවන්ගේ අසනීප නිසා සතිය බිඳී ගිය දච් ඇයට සිහිවිය. ඒ දච් ගෙවුණේ උමතුවෙන් මෙති. දිනපතා සතිය පිහිටුවාගෙන වැඩ කිරීමේ එලය සමාධිය ලබා ගැනීමය. සතිය නිසා ඇගේ සියලු වැඩ ප්‍රිතියෙන් කැරිණ. ඇයට වෙහෙස තොදැනේ.

* * *

කුජ්පියාවත්තේ ජයගේබරාරාමයේ භාවනා වැඩසටහනේ දී අමතගවේයි හිමියේ ප්‍රසිද්ධියේ රමණීගේ වීරය අගය කළහ.

“මේ දරු තුන්දෙනකුගේ මවක්. ගෙදර සියලු වැඩ තනිව කරන අතර හොඳව භාවනාවත් පුහුණු කරනවා.”

එහෙත් ඇගේ සමාධිය ගැන කතා කමේ ඇයට පමණක් ඇසෙන්නට ය.

“දැන් ඔබට සමාධිය පුරුයි. සමාධිය තවත් ගැහුරු විය යුතුයි. ගැහුරු වූ තරමටයි විදරුනාව එලදායක වන්නේ. සමාධියේ සිටින කාලය තවත් දික්කර ගන්න දැනට ඔබට පිළිවන් පැය දෙකයි නේ. ඒ කාලය තව දික්කරන්න ඕන. රේලුගට කළ යුතු දේ මා පසුව කියනවා.”

ඒ ප්‍රකාශයෙන් ඇය තවත් දිරිමත් වූවාය.

දිනක් ඇය දරුවන් පාසලේ රඳවා පන්සලේ බෝමල්වේ භාවනා කරන අතර ඇගේ සිතට ඔරලෝසුවක් පෙනිණ. ඇය

සමාධියෙන් මිදුණා ය. සිය අත් ඔරලෝසුව දෙස බැඳු ඇයට ඒ දරුවන් පාසලෙන් ගැනීම සඳහා යා යුතු වේලාව බව පෙනිණ. ඇම වහාම පාසලට ගියාය.

ඇගේ සිත සතුවින් පිරිණ. දැන් ඉතින් මට කුමට ද ඔරලෝසුවක්. ඇගේ අත් ඔරලෝසුව ඇය නෑහිට තිළිණ කළාය. එතැන් සිට යම් යම් දේ කළ යුතු වේලාව ඇගේ සිතට දැනෙන්නට විය.

තවත් දිනෙක භාවනාවේ යෙදී සිටියදී සැමියාගේ පිහියා ඇනුමකින් මිය ගිය මාලා නමැති ගැහැනියක් ඇයට පෙනිණ. ඇය විසුවේ රමණීගේ මටට අයත් කුලී නිවසකය.

“මට පින් අවශ්‍යයි” ඇය කිවාය.

රමණී සිය ගුරු හිමියනට මේ පූවත කිවාය. ඇය උත්වහන්සේට සිවුරක් පූජා කොට පින් දුන්නාය. ඉන් පසු මාලා රමණී හමුවීමට ආවේ නැත. මේ පින නිසා ඇය තුනාත්මයෙන් මිදෙන්නට ඇතියි රමණී සිතුවාය.

“සමාධිය දියුණු වූ අයට ඔය වගේ දේ පෙනෙනවා. ඒ හැම දෙනාටම නොවේ. රමණීට විශේෂ මානසික හැකියාවක් ඇති බව මා අසා තිබෙනවා. සමාධිය තව තවත් දියුණු කරගන්න.”

උත්වහන්සේ පැවැසුහ.

දිනක් ඇය ගෙදර වැඩපල අවසන් කොට, දරුවන්ට පාඩම් කියා දී ඔවුන් නින්දිට යවා භාවනාවට හිද ගත්තේ රාත්‍රි එකාළහට ය. පූස්ම ධාරාවට හිත යොමු කළ ඇය මිනිත්තුවෙන්, දෙකෙන් සමාධිගත වූවාය. ඇය සමාධියෙන් නැගිටිවේ උදේ පහට ය. මූල් සිරුර පුරාම සතුට ප්‍රිතිය පැතිර ගොස් ඇති බව මහා සැහැල්ලුවකට සිරුර, සිත ගොදුරුව ඇති බව ඇයට දැනිණ. ඇය නැගිටිවේ ඒ ගැන සිතමින් තවත් මිනිත්තු පහකට පසුවය. සැමියා කුස්සියට ගොස් ආපසු පැමිණියේ “දැන් ද අවදිවුණේ?” යි අසමිනි.

යහුගේ හඩ රජ් නැත.

“මා භාවනාවේ යෙදී සිටිනු ඔහු දකින්නට ඇති.”

ඇය වහාම කේතලය රත් කළාය. භාල් ගරා පිපේ තැබුවාය. පොල් ගැවාය. ඒ අතර කේතලයේ වතුර නැවුවේය. ඇය තේ වත් කළාය. සැමියාට තේ කෝප්පයක් දී දරුවන් පිබිදෙවා...

උදේ දවල් දෙවේලටම ආහාර පිළියෙල කළ ඇය දරුවන්ගේ මූහුණ කට සේද්වා ඔවුන්ට කැම කවා, ඇලුම් අන්දවා පාසලට කැදවාගෙන ගියාය. එට පෙර ගෙය අතුගා පිරිසිදු කළාය. දරුවන් පාසලේ රඳවා පන්සලේ බෝ මළවට ගිය රමණීට පෙර දා රයේ තත්ත්පරයක්වත් නිදා නොගත් බව සිහි විය. එහෙත් ඇයට කිසිදු අපහසුවක් නොදැනිණ. නිදිමතක් නොනැගීණ. නින්දෙන් ලැබෙන කායික විවේකය සමාධියෙන් ද ලැබෙන බව ඇය වහා ගත්තා ය.

ඇය යළි භාවනාව ඇරුවාය. පාසලට යා යුතු වේලාවට ඇගේ ඇස් ඇරිණ.

ගමනක් යන විට ඇයට බසයේ කවුලුව අසල අසුන ලැබුණහාත් දැස පියාගෙන භාවනාව අරුණයි. අසවල් තැනදී මගේ ඇස් ඇරෝවා සි සිතයි. නියම තැනදී ඇගේ ඇස් ඇරෝයි. මෙය ඇය නිතර ලද අත්දැකීමකි.

එදා ඇය දෙසතියක් තුළ ලැබු භාවනා අත්දැකීම් අමතගවේදී හිමියනට හෙළි කළාය. සාවධානව ඇයට සවන් දී සිටි හිමියෝ මෙසේ කිහි.

“දැන් මබ ද්‍රාන වඩින්නට ඕනෑ. භාවනාව පටන් ගැනීමට පෙර ප්‍රථම ද්‍රානයට සමවැදිමට මට හැකිවේවායි අධිජ්‍යාන කරන්න. මෙතු භාවනාවෙන් පටන් ගන්න. සිදුවන දේ මට කියන්න.”

රමණීගේ සිත සතුරීන් පිරිණ.

හිමියෝ ප්‍රථම ද්‍රානයට පිවිසෙන ආකාරය පැහැදිලි කළහ.

ඒ අනුව ඇය තෙරුවන් නැමද, තෙරුවනට ජීවිතය පූදා ආර්යයන් වහන්සේලාගෙන් සමාව අයැද ප්‍රථම දානායට සිත පත්වේවා සි අධිෂ්චාන කළාය.

භාවනාව ඇරූමුවාය. සියලු සත්ත්වයනට මෙමත් පැතුරුවාය.

සුවපත් වෙත්වා! සුවපත් වෙත්වා! සුවපත් වෙත්වා!

ඇය නොදැනුවත්වම ඇගේ භාවනාව ආනාපාන සතියට යොමු විය.

හුස්ම නොදැනී යාමත් සමග ඇති වූ ගැස්මක් සමග සිත ගැහුරු සමාධියකට වැරිණ. පෙර ලැබූ සමාධියට වඩා මෙය වෙනස් ය. සිත තුළ කතා බහක් සමගම මහත් පීතියක්, සුවයක් සමග ගැහුරු ඒකාග්‍රතාවයක් ඇතිවිය. ඒ සමග ම සිතේ කතාව නැවතිණ. පීතිය සුවය, ඒකාග්‍රතාවය මොහොතක් රදිණ. ඉන්පසු පීතිය හැලි කායික මිහිර සුවතාවයක් සහ ගැහුරු ඒකාග්‍රතාවය තුළ සිත රදිණ. එයත් මොහොතකි. ඒ සමග අර මිහිර සුවතාව ද හැලි ගැහුරු ම ඒකාග්‍රතාව පමණක් ඉතිරි විය.

සිත දිලිසේනු පෙතිණ. එය පිවිතුරු ය. පිවිතුරු බවේ ඉහළම තැනය. මුළු සිරුර පුරාම ඒ දිලිසේන පිවිතුරු සිත පැතිර හියේ ය. සුදු රේද්දකින් සිරුර වසා ඇතුවාක් මෙති.

සිනු හඩක් නැගෙනතුරු ඇය ඒ තත්ත්වයේම සිටියාය.

ඇය ඇස් ඇර බැලුවාය.

මුළු සිරුරම කිසි කලෙක නැති තරමේ පීතියෙන්, සතුරින්, සැහැල්ල බවත් නැහැවී ගොස්ය. පෙර සිව් පැයක්, පස් පැයක් තුළ ලැබූ සමාධියට වඩා මේ තත්ත්වය වෙනස් ය. ඇය සිය ගුරු නිමියන් දෙස බැලුවාය.

ලන්වහන්සේගේ මුහුණ මද සිනාවකින් සුතුව පෙනේ.

‘දැන් දානෙ වෙලාව පිගානත් අරන් යන්න. දානෙන් පසු මා භුම්වන්න’ උන්වහන්සේ කිහි.

උපාසිකාවේ ඇයට දානය පිළිගැන්වූහ. ඒ ආහාර බඳුන දෙස බැලු ඇය දැසි පියා ගත්තාය. මේ සුවද හමන පියකරු ආහාරය තවත් ස්වල්ප වේලාවකින් පිළිකළේ සහගත අඟුව් බවට පත්වෙන හැටි, එහි ඇති අතිතා ස්වහාවය ඇයට පෙනෙන්නට විය. ඇගේ සිත සමාධිගත විය. සිල් මාතාවක් ආහාර ප්‍රත්‍යාග්‍රහණ පාඨය කියවන්නට වුවාය. ඇය රීට සවන් දෙමින්ම සමාධියේ රදී සිටියාය. ගාලාවම නිහඹ ය. ඇය සතියෙන් යුතුව දන් වැළදුවා ය.

ඉත්පසු යැමි ධර්ම ගාලාවට ගිය ඇය ගුරු හිමියන් වඩින තුරු බලා සිටියාය.

හිමියෝ ඇය කැඳවූහ.

හාවනාවේදී ලැබූ අත්දැකීම් ඇය හෙළි කළාය.

දැසි පියාගෙන ඇයට සවන් දෙමින් සිටි හිමියෝ මෙසේ වදාළහ.

“පින්වත් රමණී, ඔබට මා කිවේ ප්‍රථම ද්‍රානය අධිෂ්ථාන කරන්න කියායි. ඔබ ද්‍රාන හතරට ම ගොස් තිබෙනවා. ඔබ ප්‍රථම ද්‍රානය අධිෂ්ථාන කළත් ඔබේ යටි හිමේ තියෙන්න ඇති ද්‍රාන හතරට ම යන්න ඕන කියා. ඔබ ක්ෂණිකව ද්‍රාන හතරට ම ගියා. අහ්‍යාස නොකරම ඔබට එසේ කළ හැකි වූයේ පෙර හවවල ද්‍රාන වඩා ඇති නිසා. දැන් දිගට ම ද්‍රානවල යෙදෙන්න. ද්‍රාන වඩි කරන අවස්ථා ක්‍රම තිබෙනවා. මා ඒවා කියා දෙන්නම්.

ප්‍රථම ද්‍රානයේ මිනිත්තු පහක් රැදෙනවා කියා අධිෂ්ථාන කරන්න. එය අවසන් වූ පසු දෙවන ද්‍රානයේ මිනිත්තු පහක් රැදෙනවා කියා අධිෂ්ථාන කරන්න. එය අවසන් වූ පසු තුන්වන, හතරවන ද්‍රාන. ඒවායේත් මිනිත්තු පහ බැහින් රැදේවා කියා අධිෂ්ථාන කරන්න. මෙසේ වාර කිපයක්ම අහ්‍යාසයේ යෙදෙන්න. රේලගට කාලය මිනිත්තු 10, 15, 20, පැය වශයෙන් වැඩි කරන්න. ඔබ ඉතා හොඳ ද්‍රාන ලාභියෙක් වේවි. ඔබේ

විරයය උනන්දුව ගැන මා සතුවූවෙනවා. දැන් යන්න. ඔබට තෙරුවන් සරණය!

අැගේ අැස් කදුළින් පිරිණ.

අැය හිමි පා මුල වැද වැටුණා ය.

“මෙ වහන්සේ නිදුක් වේවා! නිරෝගී වේවා! සුවපත් වේවා!
දිරසායුෂ ලැබේවා! අැය පැතුවාය.

රාත්‍රියේ නිවසේදීත්, දිවා කාලයේ පන්සලේදීත් අැය ද්‍රාන වැඩුවාය. පැය තුන දක්වා ද්‍රාන කාලය දික්කර ගත්තා ය. දුවසේ කටයුතු අනුව කාලය ර්ව වඩා ලබා ගැනීම අැයට අපහසු විය.

දිනක් කොළඹ මහ රෝහලේ වෙළඳාවරීයකගේ මවක් රමණිගේ නිවසට ආවාය.

“මබේ දෙපා සපුමල් වතුරෙන් සේද්න්නට මට ඉඩ දෙන්න.”
අය කිවාය.

“අයි ඒ?” රමණි ඇසුවාය.

“මගේ පාදයක ඉවසුම් තොදෙන වේදනාවක් තිබෙනවා.
එය දුරු කිරීමට නම් මබේ පාද සපුමල් වතුරෙන් සේද්න්න
කියා මට සිහිනයෙන් කෙනෙක් කිවා. කරුණාවෙන් මට ඊට
ඉඩ දෙන්න.”

රමණි ස්තෝත්ප්‍රමෙව් පඩිය මතට ආවාය. ඒ මාතාව රමණිගේ
දෙපා සපුමල් වතුරෙන් සේදුවාය.

ස්තෝත්ප්‍රමෙව් පූටුවක හිඳගත් ඇය රමණිට පින් දෙමින් නැගිට
මිදුලට බැස්සා ය.

“මගේ පයේ වේදනාව දැන් නැහැ. ඔබට ස්තූතියි. තෙරුවන්
සරණයි!”

අය කිවාය. මිදුලේ දෙතුන් වටයක් ඇවිද පයේ වේදනාව
යළි මතුවේ දැයි බැලු ඇයට එය අතුරුදෙන් වී ඇති බව පෙනිණ.

“ඉතින් මම යන්නම්. කරදර කළාට සමාවෙන්න.”

අය සමුගනිමින් කිවාය.

රමණිගේ සැමියා ද එය බලා සිටියාය.

“ಆತ್ಮತವಂ ಮೋಕಹ್ದ ವಿಷೇ? ಅಯಾಗೆ ಕವುಲ ಸಪ್ರಮಲ್ ವನ್ನರೆನ್ ಸೆಂದ್ರವಾಮ ಶೇ ಮನ್ನಸೆಸಯಾಗೆ ಕವುಲ ಸನೀಪ ವಿಷ್ಣಾತ್ರ. ಮೋಕಹ್ದ ವಿಷೇ?” ಅಭ್ಯ ಆಷೀಯ.

“ಮರತ್ ಪ್ರಾಣಮಂಡಿ” ರಮಣಿ ಕೀವಾಯ.

ಆಗೇ ಸಿತಂ ಮೆ ನಿಸ್ಯಾ ಆಬಿಂಬರಯಕ್ ಆತ್ಮವಿಷೇ ನಾತ.

“ಮೆಯ ದರ್ಶಂದೆ ಲಳಯಕ್” ಆಯ ಸಿತುವಾ ಯ.

* * *

ಆಗೇ ಪ್ರತ್ಯಾ ಅಶನ್ನತಗೆ ಪದೆ ಗೆಬಿಯಕ್ ಹಂತನಿ. ಶೇ ದರ್ಜ್ವಾ ದಿನ ಕೀಪಯಕ್ ಹಾಂತಿಲೆಯ. ಗಂವನ್ನರ ನಿಸ್ಯಾ ರೋಂಲಿಲ ಯಾಮ ದ ಅಪಹಣ್ಯ. ತೊಬ ವೆಂಡಕಿಂ ಕೀಪಯಕ್ ಕಲ ದ ಪಲಕ್ ನೋಲೆಯ. ಉರ್ವಾಕ ನಾಗಿ, ಬಸ್ ಪಾರಿ ದರ್ಜ್ವಾ ಗೆನ ಯಾಮಿ ಸಿದ್ಧಿಲೆಯ.

ರೋಂಲೆ ದಿ ವೆಂಡ್ಯಾವರ್ದ ಗೆಬಿಯ ರುವತ್ ಕಿರಿಮರ ಇಲ್ಯಾಕರ್ಮಯಕ್ ಕಲ ಪ್ರತ್ಯಾ ಬಿ ಕೀಹ. ಶೇ ಚಳಿಂ ದಿನಯಕ್ ದ ನಿಯಂ ಕ್ರಿಂಣ.

ದರ್ಜ್ವಾ ವೆಂಡನಾವೆನ್ ಕೈ ಗೈಸೀಯ. ಮ್ರಿಂ ಗೆಡರ ಮ ತೋಕಯೆನ್ ಪಿರಿ ತಿಂಣ.

ದರ್ಜ್ವಾ ಮದ ನಿನ್ನಂಕ್ ಲೋಖಿ ಮೋಹಾತೆ ರಮಣಿ ಹಾವನಾವೆ ಯೆಣ್ಣಣಾಯ. ಶಿಕ್ ಅವಸೆರ್ಪಾವಕ ಕ್ವಾದ್ಯ ಮೆಸೆ ಕಿಯನ್ ಆಷೀಣ.

“ಮೆ ದರ್ಜ್ವಾ ಸ್ವಾಪತ್ ಕರನ್ನ ಓಬಿ ಪಿಲಿವನ್.”

ಸೈತ್ಯಕಂತ ದಿನ ದೇಹಕ್ ತಿಂಣಿ. ಆಯ ಪ್ರತ್ಯಾಗೆ ಪಯ ಪಿರಿಮಂಡಿತ್ ಶಯ ಸ್ವಾಪವೆಲ್ಲಿವಾ! ಹಿ ಅದಿಶೆಯಾನ ಕಲಾಯ.

ಪ್ರತ್ಯಾಗೆ ಹಾಕಿಮ ಆಷ್ಟಿಲೆಯ.

ಸೈತ್ಯಕಂ ಚಳಿಂ ಪ್ರತ್ಯಾ ರೋಂಲಿಲ ಗೆನ ಹಿಯ ರಮಣಿ ಸಹ ಸ್ವನಿಲ್ಲೆ ವೆಂಡ್ಯಾವರ್ದ ಮೆಸೆ ಕೀಹ.

“ದೈನ ಸೈತ್ಯಕಂಕ್ ಅವಣಾ ನಾಹಿ. ಗೆಬಿಯ ಅಡಂ ಪ್ರಪ್ರರ್ಯ ಯಡಿ.”

ಶಯ ಶಸೆ ಮ ಸಿದ್ಧಿಲೆಯ.

ಸ್ವನಿಲ್ಲೆ ಮೆನ್ ಮ ಅಸಲ್ವೆಸಿಯೆ ದ ಮೆ ಪಿಲಿಬಾಳ ಸಿಯ ಮವಿತಯ ವಿಚೆ ಮಯ ಪಲ ಕಲಿ.

“රෝහින් සුවපත් කළ හැකි ගුෂ්ත බලයක් රමණීට තිබෙනවා.”
ගමේ රාවයක් පැතිරිණ.

* * *

දිනක් රමණීගේ නිවසට කාන්තාවක් ආවාය. ඇගේ හිසකෙස් අවුල්ය. මූල්‍ය සිරුරෙන් ම පළ වූයේ උමතු පෙනුමකි.

“මට පිහිටවෙන්න කිසිවෙක් නැහැ. එකයි ඔබ සෞයාගෙන ආවේ” ඇය කිවාය.

ඇය සිටින්නේ උමතුවෙන් බව රමණීට හැඳිණ. ඇය ගෙතුලට කැඳවා ඇයට පන්සිල් දුන් රමණී පිරින් කියමින් ඇගේ හිස පිරිමැද්දාය. මඳ වේලාවකින් ඇගේ උමතු ස්වභාවය දුරුවී සන්සුන් දුක් මූසු ස්වභාවයක් මතුවිය. අහිංසක සිනාවක් ඇගේ තොල් මත ඇදිණ.

ඇගේ හිසේ පැවති තද්දන ගතිය, රත්වන ගතිය මූල්‍යන්ම අතුරුදන් විය. සිහි මූලාව දුරු විය.

ඇය රමණීට වැද “මට දැන් සනීපයි විකක් බඩිනියි” කිවාය.

සුනිල් ඇයට බත් පිශානක් ගෙනැවිත් දුන්නේය.

* * *

රමණීගේ නිවස අසලට, ගෙවත්තට නයි පැමිණෙන්නට වූහ. නයි පිරිසකි. මේ නිසා රමණීගේ දරුවේ ද, අසල්වැසියේ ද බියපත් වූහ. කිසිවකුට නයින්ගෙන් අනතුරක් සිදු නොවුවද මහ බියක් පැතිරිණ.

“අයි, මේ තරම් නයි එන්නේ?” කවුරුත් ඇසුහ.

රමණී උන්ට සෙත් පතමින් පිරින් සර්ංක්ධායනය කොට පින් දුන්නාය. දින තුනක් ම එය සිදුවිය. ඉන්පසු නයින්ගේ ගමන නැවතිණ.

* * *

හාවනාවේ යෙදුණු දිනෙක රමණීට ගැහැනියක හඩුනු ඇසිණු. දම්පාට සිරුරක් ඇති ඇය මෙසේ කිවාය.

“මා සිටි නිවසේ අවශ්‍යවේ වී පෙවිටියක් තුළයි මා ඉන්නේ. මා මේ ආත්මයෙන් නිදහස් කරන්න. මට දරුවෙක් හිටියා. ඒ දරුවා දැන් ලොකුයි - මගේ දේපල අයිති විය යුත්තේ ඒ දරුවාටයි. මගේ සැමියාගේ දෙවන බිරිඳිගේ දරුවන්ට ඒවා නොදිය යුතුයි. දේපලවල ඔප්පු අල්මාරිය ඇතුළේ කොළපාට කවරයක දාලා තියෙනවා. ඔබතුමියට මේ උද්විච කළ හැකියි. ඔහුට කියා මේ දේපල මගේ දරුවාට ලබා දෙන්න.”

රමණී එවිට මෙසේ කිවාය.

“මා ඔබේ ඉල්ලීම ඉටුකරන්නම්. ඔබේ සැමියා සහ පුතා මා ප්‍රගත එවන්න.”

පසුදා හැන්දැවේ රමණීගේ නිවසට මහල්ලෙක් සහ තරුණයක් පැමිණියෙහි.

රමණී ඔවුන් හඳුනා ගත්තාය.

“ඔබේ බිරිඳි මියගොස් තුතාත්මයක් ලබා ඔබේ නිවසේම සිටිනවා. දානයක් දී ඇයට පින් දෙන්න. ඒ වගේම ඇගේ දේපල සියලුල ඇගේ පුතාට ලියා දෙන්න. ඔප්පුව තිබෙන්නේ අල්මාරියේ කොළ පාට කවරයක. ඉක්මනට මේ දේවල් කරන්න.

ඇය ඔවුන්ට කිවාය.

මියගිය බිරිඳිගේ සියලු දේපල ඔප්පුවක් ලියා ඇගේ පුතුට පැවරු මහල්ලා දානය පැවති අවස්ථාවට රමණීට ද ආරාධනා කළාය.

දානයෙන් පසු රමණී ද මියගිය කාත්තාවට පින් දුන්නාය. ඒ මොහොතේ ඒ නිවසේ වහලේ අඩි කිපයක කොටසක් කඩා වැටිණු.

“අර තුතාත්මයෙන් ඔබේ බිරිඳි ඉවත්වීමේ ලකුණක් ඒ” රමණී කිවාය.

චිංහික හා මානසික රෝගීන්ගෙන් ඇගේ නිවස පිරිණ.

දුක් අලේෂ්නාවලින් ඇගේ දෙසවන් පිරිණ.

විවිධ භූතාත්මවලට ගොදුරුව, දුක්බ සත්‍යය රමණීට අවබෝධ කිරීමට මං පාදන මේ රෝගීන්ට පිළියම් කිරීම සඳහා ඇගේ කාලයෙන් කොටසක් ගෙවිණ. මේ නිසා දිවා කාලයේ ඇයට හාවනාවට ඉඩ නොතිබිණ.

“සසරින් මිදිමේ කටයුත්තටයි මුල් තැන දෙන්න ඕන”

ඇගේ සිත ඇයට කිය. එහෙත් මේ සියලු කටයුතු මගෙන් ඉටුවිය යුතුයි. දුක් අලේෂ්නා නගන මිනිසුන්ට පිටුපාන්නේ කොහොමද? මගේ දරුවන්ට, සැමියාට දක්වන කරුණාව ම මම මේ මිනිසුන්ට ද දක්වමි. සවි පමණින් ඔවුන්ට ද පිහිටවෙමි. ඇ ද්‍යාන වඩින්නට පටන්ගත්තේ රේ මැදියමට ලං වූ විටය. අලුයම ඇ ද්‍යානයෙන් නැගිටී.

ක්‍රේජියාවත්තේ ජයගේබරාරාමයට යන විට ඇගේ දරු තිදෙනා ද ගෙන යාමට ඇතැම් දිනෙක සිදුවිය. ඔවුහු හාවනාවට මදක් පුරුව සිටියන. අනෙක් හාවනා යෝගීන්ට කිරිහැර නොවන සේ ඔවුහු වෙහෙර මළිවේ විභාරයේ හැසිරුණහ.

දිනක් ගුරු හිමියේ රමණීට මෙසේ වදාළන.

“මිල දැන් ද්‍යාන ප්‍රහුණුවේ හොඳ තත්ත්වයක සිටින බව පෙනෙනවා. ඔබගේ වීරයය මා අදත් අගය කරනවා. දැන් ඔබ නාම රුප ධර්මයන් පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගත යුතුයි.

පසුගිය කාලයේ නාම රුප පිළිබඳව මා විස්තර කරල තිබෙනවා. ඒවයෙන් ලැබුණේ දැනීමක් පමණයි. දැන් ඒවා අවබෝධ කර ගත යුතුයි.

නාම රුප හෙවත් මේ සිත සහ ශරීරයේ සැබෑ ස්වරුපය යටා තත්ත්වය පිළිබඳ අවබෝධය නිවන් දැකීමට අවශ්‍ය වෙනවා. නාම රුප පිළිබඳ යටා තත්ත්වය දැකීමට නොහැකි වන අය සත්ත්වයෙක්, පුද්ගලයෙක්, ආත්මයක් තිබෙනවාය කියන වැරදි තැනකයි ඉන්නේ. ඒ අය මම ය මගේ කියන වැරදි දාජ්වීවලට ගොදුරු වෙනවා.

මිට පෙර නාම රුප පිළිබඳව මා කියා දුන් කරුණු සිහියට ගන්න. ඉන්පසු නාම රුප බැලීමට කාලය ගත කරන්න.

රමණී ඒ උපදෙස් සිතෙහි තහවුරු කැර ගනීමින් ගෙදර ආවා ය.

බසයෙන් බැස පයින් ම නිවසට එන ඇය නාම රුප වටහා ගැනීමට වැයම් කළාය.

පොලවේ තැවරෙන පාදය රුපයයි - පාදය සෙල්වීම පිළිබඳව දැන ගන්නා සිත නාමයයි. රුපයේත්, නාමයේත් එකතුවෙන් මේ ක්‍රියාව සිදුවෙයි.

පාදය එසවීමේදී එසවීම පිළිබඳ සිතීම නාමයයි. එසවෙන පාදය රුපයයි. බිම තබන පාදය රුපයයි. බිම තැබීම පිළිබඳව සිතීම නාමයයි.

නාම රුප දෙකෙක්ම එකතුව ක්‍රියාව සිදුවීමයි.

ගෙදර වැඩිපළ සියල්ලකම, හැම ක්‍රියාවකම ඇය නාම රුප සම්බන්ධය දුටුවාය.

නාම රුප දෙකෙක් ක්‍රියාකාරීත්වය මිස, මෙහි ක්‍රියාව සිදුකරන මම කෙනෙක්, පුද්ගලයෙක්, ආත්මයක් නැත. ඇත්තේ නාම රුප පමණී. ඇයට වැටහිණ.

දිනක් ඇය මිදුල අතුගැවාය. නාම - රුප මෙනෙහි කළාය.

මිදුමේල් ඇති කුණු රෝඩු ටික වෙල අද්දරට ගෙන යාමට ඇය සිතුවා ය. කුණු සමග ඉදල මල් පදුරක් ප්‍රගින් හැරෙන විටම සිය සිරුර තුළින් යමක් පිටතට විසිවී යනු ඇයට දැනිණ. ඒ ඇයට සමාන දෙයකි.

මේ ඉවතට පැන්නේ නාමයයි. ඇය ගල්ගැසී හිටිවනම සමාධිගත වූවාය.

මේ අත්දැකීම ගැන ඇය ගුරු හිමියන්ට හෙළි කළාය.

උන්වහන්සේ දැස පියාගෙන ඇයට සවන් ද සිටියහ.

“මිල නාම රුප වෙන් කළ ආකාරය, නාම රුප පරිවිත්ද ඇශානය අවබෝධ කරගත් හැටි අපුරුයි. මතක තබා ගන්න මේ අත්දැකීම ගුරුවරයාට හැර අන් අයකුට කිම සුදුසු නැහැ. එවිට යෝගාවවරයන් ඒ අත්දැකීමම ලැබීමට වෙහෙසේවී. එක් එක් අයට එක් එක් ආකාරයටද එහි අත්දැකීම ලැබෙන්නේ. මෙ ඔය අත්දැකීම හෙළිකළාත් එය අසන අයකු ඒ ආකාරයටම අත්දැකීම ලැබීමට සිතාවී. එය එසේ නොලබන විට ඔවුන් අවබෝධයට පත් වී සමහර විට භාවනාවත් අත්හැර දමාවී.

දැන් ඔබ මේ වඩන්නේ විද්‍රෝහනා ඇෂාන.

නාමරුප පරිවිත්ද ඇශානය ඔබ වැඩුවා. එය තවත් දින කිපයක්ම වඩන්න. ඉන් පසුව ඔබට ඉතිරි විද්‍රෝහනා ඇශානවලට ද යා හැකියි.

මා පොදුවේ විද්‍රෝහනා ඇෂාන පිළිබඳව කියා දී තිබෙනවා එවා සිහියට ගන්න. ඔබ පොදුගැලිකවත් විද්‍රෝහනා ඇෂාන ගැන කියවා තිබෙනවානේ...” හිමියෝ කිහි.

“එහෙමයි රේරුකානේ නායක භාමුදුරුවන්ගේ විද්‍රෝහනා භාවනා කුමය පොත ඇතුළ පොත් කිපයකින් මා විද්‍රෝහනා ඇෂාන ගැන කියවා තිබෙනවා.

රමණී කිවාය.

"බොහෝම භොඳයි. එහෙත් දැන් ඒ පොත් කියවන්න යන්න එපා. සමාධි වූ ඔබට ඒ සියල්ල නිසි අපුරෙන් සිහිවේවි. ඒ අනුව විද්‍රෝහනා ඇුන වඩන්න.

ර්ලගට සම්මස්සන ඇුනය. මෙය තනිකරම ත්‍රිලක්ෂණ භාවනාවක්. ත්‍රිලක්ෂණය පිළිබඳව ඔබට දැනටමත් දැනුමක් තියෙනවා. ඒ දැනුම තමාට අවබෝධයක් වන්නේ සමාධියෙන් විමසීමෙන්, භාවනා කිරීමෙන්. එවිට සම්මස්සන ඇුනය වැඩිවි. ත්‍රිලක්ෂණ පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධය අර්හත් එලය ලැබේම දක්වා වැදගත් වෙනවා.

ලදයබෛඟානු පස්සනා ඇුනය, භංගානු පස්සනා ඇුනය භයතුපටියාන ඇුනය, ආදිනවානු පස්සනා ඇුනය, නිබිඩානු පස්සනා ඇුනය, මූක්දේවිතුකම්පතා ඇුනය, පරිසංඛානුපස්සනා ඇුනය, සංඛාරුපෙක්ඩා ඇුනය, සව්චිවානු ලෝමික ඇුනය යන මේ විද්‍රෝහනා ඇුන පිළිවෙළින් වැඩිය යුතු වෙනවා.

මේ සඳහා සැහෙන කාලයක් ගතවේවි. හැම ඇුනයක්ම ගැඹුරෙන් අවබෝධ වනතුරු වැඩිය යුතුයි.

රමණී කවර හේතුවක් නිසාවත් ඔබේ විරය අත් හරින්න එපා. මන්දෝත්සාහී වන්න එපා නිසැකවම ඔබ පාරමී පිරි කෙනෙක්.

ඔබට මාරුය පැහැදිලිව පෙනෙන්වි. ගිහි ජ්‍යෙෂ්ඨයේ කටයුතු අතරමයි ඔබට මේවා කරන්නට සිදුවන්නේ. කලබල වෙන්න එපා. ඉක්මන් වෙන්න එපා. අධික විරයයත් මේගමනට භාණි කරයි. ඉවසිල්ලෙන් භාවනාවේ යෙදෙන්න. ඔබට ත්‍රිවිධරත්නයේ පිහිටාධාර ලැබේවා!

රමණී ගුරු හිමියන්ගේ දෙපා නමැද වෙහෙර මථවට ගියාය. වෙහෙරේ හෙවණැල්ල වැටුණු වැලි තලාවේ හිඳගත් ඇය යළි නාම රුප වෙන් කිරීමේ භාවනාවේ යෙදුනාය. සැම ක්‍රියාවක් නාමරුපවල එකතුවක් මිස එය කරන පුද්ගලයකු සත්ත්වයකු, ආත්මයක් නැති බව ඇයට වැටහෙන්නට විය.

එ සමගම ඇයට හේතුව්ල දහම ද වැටහිණ.

අැගේ කනට සත්‍යා හඩක් ඇසිණ. ඒ ගබාදය සහ කන ගැටීමෙන් සිතක් පහළ විය. ඒ සිත නැතිව ගියේය. යලි ගබාදයක් කනත් ගැටිණ. යලි සිතක් පහළ විය. එය ද නැතිව ගියේය. නාසයට හඳුන් කුරු සූවදක් දැනිණ. නාසයයි සූවදයි ගැටී සිතක් පහළ විය. ඒ සිත නැතිව ගියේය. මේ සියල්ල සිදු වූයේ හේතුවක් නිසා එලයක් වශයෙනි. ඒ සඳහා ආගන්තුක බලවේගයක් සත්ත්වයෙක්, පුද්ගලයෙක්, ආත්මයක් බලපැවේ නැත. සියල්ල නාම රුප වල එකතුවක් පමණි. ඒවා ආත්මයක මෙහෙයිමක් තොවේ - ඒ සියල්ල අනාත්මය අනාත්මයි.

සටස තිලන්පස සඳහා එක් කාන්තාවක් පැමිණ ඇැගේ පිටට අත තබා කැදුවන කුරු රමණී භාවනාවේ යෝදුණාය.

* * *

දරුවන්ට කවා පොවා නිදිගැන්වූ රමණී මවුන් සමගම නින්දට වැටුණාය. දෙපැයකින් යලි පිළිදෙමිය ඇදිවන් කළාය. හරියට ම දෙපැයකට පසු පිබිදුණු ඇය මුහුණ සෝදාගෙන තේ කොජපයක් බේ සාලයේ අසුනෙක හිද ගත්තාය. දැඩ පියා ගත්තාය.

අමා වියේ දුටු වැස්ස ඇැගේ සිතට නැගිණ. මිදුලේ පිරෙන වතුරට වැටෙන වැෂි බිඳුවලින් බුබුල් නැගිණ. නාගුණු සැණෙන් ඒවා බිඳිණ. යලි නැගිණ. යලි බිඳිණ. මුළු මිදුලම ඇතිවන නැතිවන දිය බුබුලිවලින් පිරිණ. ඇතිවෙයි, නැතිවෙයි, නැගෙයි, බිඳෙයි. ඇැගේ සිත පුරා එක දිගට එක යායට නැගෙන බිඳෙන දිය බුබුල් පෙනෙන්නට විය.

ඇති වූ සැණෙන් නැති වී යන දිය බුබුල්.

ඇැගේ සිත මිදුලෙන් සිරුරට මාරු විය.

ගරීරයේ ඇති කොට්ටේ ප්‍රකොට්ටේ ගණන් වූ රුප කළාප ද ක්ෂණයක් පාසා ඇතිවෙයි, නැතිවෙයි, ක්ෂණයකින් රුප කළාප කොට්ටේ ප්‍රකොට්ටේ ගණන් අභාවයට යයි. ඒ ස්ථානයේම යලි අලුත් රුප කළාප ඇතිවෙයි, අර දිය බුබුල් මෙන්.

සිය සිරුර ගැහෙනු, සලිතවනු ඇයට දැනිණ.

රුප කලාප ඇතිවෙයි, නැතිවෙයි, ඇතිවෙයි, නැතිවෙයි. ඇයට ඇයගේ ම සිත පෙනිණ.

කනත්, කනට ආ හඩත් නිසා සිතක් ඇතිවිණ. ඒ ස්කෑනයෙන් ඒ සිත නැති විය. ඉන්පසු අලුත් සිතක්. ඒ සිත ද නැතිවිය. නැහැයට සුවදක් පැමිණ සිතක් ඇතිවිය. ඇතිවූ සිත ඒ ස්කෑනයේ ම නැති විය. සිත් ද ඇතිවේ. නැතිවේ.

වේදනා සංඝා සංඛාර, වික්ෂ්‍යාන

ඇතිවෙයි - නැතිවෙයි ඇතිවෙයි නැතිවෙයි ක්ෂණයක් තුළ
ඇතිවෙයි - නැතිවෙයි.

පණ ඇති ගසකට ඇගේ සිත හියේය. ඒ ගසහි මල්, එල්, දළු, ගොල, කඳ, මුල් ආදි සියල්ල ම කෝට් ප්‍රකෝට් ගණන් රුප කලාපවලින් යුත්තයි. ඒවා ද ක්ෂණයක් පාසා ඇතිවෙයි, නැතිවෙයි, ඇතිවෙයි, නැතිවෙයි, ගසහි ම රුප කලාප ඇතිවෙයි, නැතිවෙයි, ඇතිවෙයි, නැතිවෙයි.

එදා රේ එලිවන තරු කකුලා හඩුන තරු ඇය ඇගේ සිරුරේත්, අනුන්ගේ සිරුරුවලත්, පණ ඇති ගස් වැල්වලත් රුප කලාප ඇතිවන නැතිවන හැරී දුටුවාය. සිනේ ඇතිවන නැතිවන හැරී ද දුටුවාය.

දැස ඇරියේ මහත් සැනසිල්ලකිනි.

පසුදා දරුවන් සමග පාසලට යන විට ද සිරුරේ වලනයන් තුළ ද ඒ නිසා ඇතිවන සිත්වල ද ඇතිවීම් නැතිවීම් දැකීමට ඇයට හැකි විය.

එදා රාත්‍රියේ ඇගේ සිතට මහා කදු, පර්වත, සාගර හසුවිය. ගොඩනැගිලි, කදු, පර්වත, පුපරා විනාශ වී දුෂුවිලි වී නොපෙනී යන හැරී ඇයට පෙනිණ. සාගර වියලි දුෂුවිලි කුණාවු මතුවිය. සියල්ල නැති වී යයි. ඇතිවීමක් නැත. නැති වීම පමණි.

ඇය ඒ සතිය පුරාම ඇතිවීම්, නැතිවීම්, දුටුවාය. නැතිවීම් පමණක් ම දකින අවස්ථා විය.

සෙනසුරාදා කුජ්ජියාවත්තේ ජයග්බරාරාමයට ගිය ඇය සිය අත්දැකීම් ගුරු හිමියන්ට හෙළි කළාය.

ලත්වහන්සේගේ මූහුණ සතුවින් පිරිණ.

“අදියඛ්බයානු පස්සනා යුතාය ඔබ ප්‍රමා වියේ සිට පුරුදු කළ බව මා දන්නවා. මෙහි දි ඔබ කීප ආකාරයකින් ම එය දැක තිබෙනවා. තවදුරටත් ඒ අභ්‍යාසවල ම යෙදෙන්න. මිනැම දෙයක මිනැම ක්‍රියාවක ඇතිවීම්, නැතිවීම් සූක්‍රිකට දකින්නට සිත දියුණු වෙන්න ඕන. එය එසේ වන විට හංගානු පස්සනා යුතාය පහළ වෙනවා. මෙහි දි එය සිදුවී තිබෙනවා. ඇතිවීම් නැතිවීම් දකින්න සිත දියුණු වන විට නැතිවීම් පමණක් දකින්නට පවත්ගන්නවා. එයයි හංගානු පස්සනාව. සංස්කාර ඇතිවීම නොපෙනී, නැතිවීම පමණක් පෙනීමයි ඒ.

ගුරු හිමියෝ වදාළහ.

“ස්වාමීන් වහන්ස, නැතිවීම ම පෙනී ගොස් අන්තිමේදි කිසිවක් නැති මහා හිස් බවකට මා ගොදුරු වුණා. ඒ සමග ම සිත ගැඹුරු සමාධියකට වැළුණා.” රමණී කිවාය.

“ඔබ ලබා ඇත්තේ ගුනාතාවය පිළිබඳ අත්දැකීමක්. පසුව අපි එය සාකච්ඡා කරමු. ඔබ මේ යුතා දෙකෙක්ම අත්දැකීම ලබා තිබෙනවා. දිගටම එය කරගෙන යන්න. ඔබට අලුත් ඇපුරු අත්දැකීම් ලැබේවී. ලබන සතියේ මේ පන්සලේ පින්කමක් තිසා අඟේ හාවනා වැඩසටහන පැවැත්වෙන්නේ නැහැ. ඔබ දෙසතියම මේ විද්‍රෝහනා යුතා පුරුදු කරන්න. තෙරුවන් සරණයි”

ඇය ගුරු හිමියන්ගේ දෙපා නමැද වෙහෙර මළවට ගියාය. හාවනාව සඳහා හිද ගත්තාය.

ඇගේ ගෙදර ජ්විතය ඉතා යහපත් විය. සුනිල් සිය බිරිඳී පිළිබඳ හොඳ අවබෝධයකින් පසුවිය. කලෙකට පෙර මත් වතුර පානය කොට ගෙදරට පැමිණ කැ ගැසු ඔහු දැන් සන්සුන්ය. මත් වතුර ඔහුට අමිහිරිය. දරු තුන්දෙනා සමග ගෙවන ජ්විතය ඔහුට මිහිරිය. රමණී භාවනාවට යන්නේ ගෙදර සියලු කටයුතු අවසන් කිරීමෙන් පසුවය.

එහෙත් සුනිල්ට යම් දෙයක් පිළිබඳව දිනපතා ම වැටහෙන්නට විය.

“රමණී වචාත් ගැලපෙන්නේ පැවිදි ජ්විතයටයි. ඇගේ ආච්චුම පැවතුම්, කතාබහ ගැලපෙන්නේ ආරාමයකටයි. ඇයට තරහ ගිය දිනයක් ඔහුට මතක නැත. ඔහු කේපයෙන් පුපුරන අවස්ථාවල දී ඇය සිටියේ සිහිල් දිය දහරාවක් වෙමිනි. ඇය ඔහුගේ සිත නිවිවාය. ඒ ඇගේ ඉවසීමෙනි. උපේක්ෂාවෙනි. සිය රඟ බස කුරිරු කම් පිළිබඳව ඔහුට පසුතැවීල්ලක් දුකක් ඇති විය.

ඇය සිල්වත්. ගුණවත්.

“රමණී ලොවෙහිම වැදුම් පිදුම් ලද යුතු පරම පිවිතුරු කාන්තා රත්නයක්.”

ඔහු දිනක් සිය මවට කිවාය.

මව සිනාසුණාය. ඔහුගේ කිම අනුමත කළාය.

මව සමග තපෝවනයට යන රමණීට එහි දී ද ලැබෙන්නේ ඉහළම ගරුසිරුවකි. ධ්‍යාන වචන, භාවනාවේ උසස් තැනෙක

සිටින සිල්වත් උපාසිකාවක ලෙස ඇයට තපොට්ටනයේ හිමිවරු ද ගරු කළහ.

“අම්මේ රමණී මේ ගිහිගෙසි රඳවාගෙන සිටීම පවක්.”

සුතිල් කිය.

“ඒතකොට මේ ලමයි” මට ඇසුවාය.

“අපි ලමයි බලාගතිමු.”

“රමණී කිවිවද පැවිදි වෙන්න ඕන කියලා”

“නැහැ. නමත් මට ඒක දැනෙනවා.”

“පුතේ මටත් ඒක දැනෙනවා. රමණී මේ හටයේ දී ම නිවන් ද්‍රින තරමට පිත මෝරපු පාරමී පුරපු කෙනෙක් කියල මට හිතෙනවා.”

“ර්යෙ හටස රමණී කබේන් බඩු වගයක් ගෙනාවා. ගෙදර ඇවිල්ල බැලුවම මුදලාලි ඉතුරු සල්ලි දිල තිබුණේ වැඩියෙන්. ඒක දැකල රමණීට එවිලෙම ආපහු කබයට යන්න ඕන වූණා. මම කිවිව ඒක අමතක කරල දාන්න. ඔය මුදලාලිගෙ කබේ තරාදී හොර ඒවා. එහෙම කළකබිකාරයෙක්ගෙන් අපට රිකක් වැඩිපුර ආවම මොකද කියල. රමණී මා දිහා බලාගෙන හිටිය. ඒක හරි නැහැ. මම මේක ගිහින් දෙනවා. නැත්තම් මට අද යට භාවනා කරන්න බැරිවෙනවා. කියල රමණී යන්න සූදානම් වූණා. මමත් එයා එක්ක ගියා. මුදලාලි ඒ සල්ලි ටික දුන්නම හරියට සතුවුවෙලා බීම බෝතලයක් කබල දෙන්නත් හැඳුවා. අපි එපා කිවිවා. නොනා ඔය මුදල ආපහු ගේන බව මං හිතවා. මං අහල තියෙනවා නොනා පුංචි පවක්වත් නොකරන කෙනෙක් කියල. මුදලාලි රමණීට සතුති කළා. රමණී පුංචි පවක්වත් නොකරන කෙනෙක් කියල කුවුරුත් දන්නවා.”

“පුතේ පුතා හරියටම හරි. ඒ ලමයා පුංචි පවක්වත් කරන්නේ නැහැ. එහෙම අය මේ ගිහිගෙට ගැලුපෙන්නේ නැහැ තමයි. ඒත් ඉතින් බොද්ධයෙක් නම ඉන්න ඕන එහෙම තමයි. ගිහිගෙයි

ಉಡಗೆನ ಕಿಸಿಮ ಪವಕ್ ನೋಕಲ ಆತ್ಮತೋ ಉಡಲ ತಿಯೆನವ. ಮಂ ಖ್ಯಾತ ಪೆಯರು ಸಿಲ್ ಗನ್ನನ ಕೆನೆಕ್ ವ್ರಿಣಾರ್ ಮಗೆ ಅತಿನ್ ಪೊಚಿ ಪೊಚಿ ಪವಿ ಕೆರೆನವಾ. ಮಗೆ ದ್ರಿರೆ ವಹನ ಮೃದ್ಗರ್ವಾರ್ ಮಂ ಅತಿನ್ ಗಹಲ ತಲಲ ಧಾನವಾ. ಮರ ಶೈಕ ಪವಕ್ ಕಿಯಲ ಶಿತೇನಿನೆ ನಾಹ್ಯ ಕವಧಾವತ್. ರಮಣ್ ಶಿಹೆಮ ನಾಹ್ಯ. ಅತೋ ಮೃದ್ಗರ್ವಾವೆಕ್ ವಿಭ್ರಾವಂ ದ್ರಾರ ಲೆ ರಿಕಕ್ ಬೋನ್ನ ಉಬಿ ದೀಲ ದ್ರಾವ ಪಿಂಗಲ ಅಡಿನ್ ಕರನವಾ. ಮಂ ಶೈಕ ದ್ವಿಕಲ ತಿಯೆನವಾ.

“ಅಮಿಮೆ ಶಿಯ ಕವಧಾರಿ ಮಗನ್ ಆಭ್ರಾವೋತ್ ಮಹಣ ವೆನ್ನಂದ ಕಿಯಲ ಮಂ ಶಿಹಾರವ ಮ ಕಿಯನವ ಮಹಣ ವೆನ್ನಂ ಕಿಯಲ. ಶಿಯ ಆವ್ಯಾದಿ ವೆಡಿ ಕಿಯಲ ಮ್ರಾಲ್ಡಿ ಮಂ ಬಯನ್ ಹಿರಿಯೆ.

ಮಂ ದ್ವಿಪಕ್ ಕಿವಿವ ಸ್ವಿಟ್ ಆಡಗೆನ ದ್ವಿಪಕ್ ಆರಗೆನ ಗೆಡರ ಉಡನ್ ಹಾವನಾ ಕರನ್ನ ಕಿಯಲ. ನಮ್ಮತ್ ಮರ ತೇರೆನವ ಆತ್ಮೇ ಮಾರಗಯವ ಮೆ ಗೆಡರ ಶೀವಿತಯ ನೋಗೈಲಪೆನ ಬವ. ಮಂ ಶಿಹೆಮ ಕಿಯಪ್ ಶೈಕ ಪವಕ್ ಕಿಯಲ ಮರ ಹಿತ್ವಣ್.

“ರಮಣ್ ಹಿಯೋತ್ ದ್ರಾವನ್ವಾರ ನಮಿ ಲೋಕ ಪಾಖಿವಕ್. ಪಾಶಿವಕ್”

“ನಾಹ್ಯ ಲಂಡಿನ್ನುತ್ ಭ್ರಾವೆಲ್ಲಾ. ಪನ್ಸಲವ ಹಿಯಾಮ ಲಂಡಿನ್ನುತ್ ಅಮಿಮಾ ಲಾಗವ ವೆಲ್ಲಾ ಹಾವನಾ ಕರನವಾ. ಹಾವನಾ ಕರನ್ನ ಅಮಿಮ ಕಿಯ ದೀಲ ತಿಯೆನವಾ. ಲಂಡಿ ಬಲಾಗನ್ನ ಆಪವ ಪ್ರಾಶಿವನಿ.”

“ಪ್ರತೇ, ಪ್ರತಾರ ರಮಣ್ ಮೋನವಹರಿ ಕಿಯಲ ತಿಯೆನವ. ನಾತ್ನಂತಿ ಪ್ರತಾ ಓಯ ತರಮಿ ಕತಾ ಕರನ್ನೆನ ನಾಹ್ಯ.”

“ನಾಹ್ಯ ಅಮಿಮೆ, ರಮಣ್ ಮರ ಕಿಸಿಮ ದೆಯಕ್ ಕಿಯಲ ನಾಹ್ಯ. ನೋಕಿವಿವ ಮರ ದ್ವಿನೆನವಾ. ಶಿಯಾರ ಹಿಹಿ ಗೆಯ ಬಾಧಾವಕ್.”

ಅಮಿಮಾ ನಿಹಾವಿ ಆತ್ಮ ಅಂಚ ದೆಸ ಬಲಾ ಹಿರಿಯಾಯ.

ನಿಲ್ ಪಾಹ್ಯಾತಿ ಪಾಹ್ಯಾದ್ವಿಲಿ ಅಂಚ!

“ಅವಿ ಪ್ರತೇ, ರಮಣ್ಗೆ ಅಮಿಮಾ ಮರ ಉಪೆಸರ ಕಿಯಲ ತಿಯೆನವಾ ಶೈ ಅಮಯಾ ಅವ್ರಿರ್ದ್ವ ತುನ ಹತರ ಕಾಲೆತ್ ಬ್ರಿಣಾಮ್ರಾರ್ವೆವಾ ಗೈನ ಹರಿಮ ಗ್ರಂಥಾವೆನ್ ಉಡಲ ತಿಯೆನನೆ. ದ್ವಿಪಕ್ ಅಮಿಡಿ, ರಮಣ್ದಿ ಶಿಯಾಗೆ ನಂಗಿಲ ಮಲೆಲಡಿ ಶಕ್ಕ ಕಬಿಕವ ಹಿಯಾಲ್ ಸೆಲ್ಲಮಿ ಬಬ್ರಿ ಗನ್ನ.

නංගිලා මල්ලිලා අරන් තියෙන්නේ බෝල, සෙල්ලම් අලි, සෙල්ලම් කාර්. රමණි ගත්තේ ප්‍රංචි බුදු පිළිමයක්. අම්ම ඇපුවලු බුදු පිළිමේ එක්ක සෙල්ලම් කරන්න පූජවත්ද කියල. ඇශ කිවිවලු බුදු පිළිමේ ගත්තේ වදින්න කියල. ඇගේ නිදන කාමරේ බුදු පිළිමේ තියාගත්තලු. රි නින්දට යනකාට උදේ අවදිවෙන කාට බුදු පිළිමය ජේනව. වදිනවා. දවස පටන් ගත්තේත් ද්වස අවසන් කළේත් බුදු භාමුදුරුවන්ට වැදැල. ප්‍රංචිම කාලේ ඉදාල රමණිගේ හිත ගුද්ධාවෙන් පිරිල.

දවසක් එයා දැක්කළු ගම් ඇඳුක මාඟ අල්ලන හැරී. පණ තියෙන මාඟ පැටවි කුබේට දානව. උන් උඩ පනිනව ජීවිතේ ඉල්ලල. වික වෙලාවිකින් උන් මැරෙනව. මේක දැක්ක ද්වසට පස්සේ ඉදාල ඇශ මාඟ කන්නේ නැහැ.

කවදාවත් එයා නංගි මල්ලිලා එක්ක රණ්ඩු වෙලා නැහැ. ප්‍රංචි කාලේ ඉදාල ම ඇගේ සිතේ මෙත්‍රිය පිරිල. උඩ ද්න්නවතේ ඉතින් උඩ රමණිට කතා කළේ කොහොමද කියල. බොහොම තපුරු විදිහට උඩ ඇයට සැලකුවා. ඒත් ඇශ උඩට විරුද්ධව වවනයක් කිවිවේ නැහැ. ඇශ උඩට මෙත්‍රිය කළා.

“තපෝවනයේදී මෙත්‍රි භාවනාව කරන විට ඒ ලමයාගේ ඇැයට සිතලක් දැනෙනවා. මෙත්‍රියේ සිතල. ඇගේ සිතයි ගතයි දෙකම මෙත්‍රියෙන් සිතල වෙනවා. මුඟ ලෝකයට ම ඇය මෙත්‍රිය පත්‍රුවනවා. මෙත්‍රියේ ගැහුරටම ඇශ යනවා. මම එහෙම දෙයක් වෙලා නැහැ. මේ ලමය පෙර ආත්මවල ඉදාල භාවනාව කරල හිත දියුණු කළ කෙනෙක්ද? මට එහෙම දෙයක් වෙන් නැත්තාම කොහොමද ඇැහැ පියාගත්තු ගමන් සමාධිගත වෙන්නේ.”

“පෙර ආත්මවලදී හිත දියුණු කරගත්තු කෙනෙක් රමණි කියල මට අමතගවේයි භාමුදුරුවා කියල තියෙනව. අම්මේ අපි රමණිට ඇය කැමති මාර්ගයේ ගමන් කිරීමට ඉඩ දෙමු. අපි දරුවන් හදාගතිම්.”

භාවනාවෙන් පසු අසුනෙහි ම හිද සිටි රමණිට සිය සැමියාගේ සහ තැන්දාගේ කතා බහ ඇසිණ. උපේක්ෂාවෙන් යුතුව ඔවුන්ට සවන් දුන් ඇය සැමියා ඉතා හොඳින් මා වටහාගෙන මගේ ගමනට උද්වී කිරීමට කැමැත්තෙන් සිටිනවා. ඔහුන් ඔහුගේ මවත් සුවපත් වේවා! ඔවුන්ට ද නිවන් මාර්ගයට පිවිසීමට හැකිවේවා! මෙමත් වැඩුවාය. ඒ මෙමත් සිතිවිල්ල භාවනාවට හැරිණ. මුළු ලොව සියලු සත්ත්වයෝම මෙමත් සිසිලෙන් තැහැවී යනු ඇයට දැනිණ. අඩ පැයක් පමණ ඇය ඒ සිසිලෙහි පසුවූවාය.

“ಆಮನ್ನೆ ಹಾವನ್ನಾ ಕರನ್ನನ್ನ. ಮತ್ತ ತ್ಯಾಲ ಅತುಗಾನ್ನನ್ನಿಂ”

ಸೈಮಿಯಾ ತ್ಯಾಲ ಅತಿ ಗನಿಮಿನ್ ಕಿಯಡಿ. ಪಾಸಲ್ಲದ ಗೋಸೆ ದ್ರೌಲಿನ್ ಕ್ರೈಳಿಂಗೇನಾ ಶೀಮಿಲ ದ ತಿಭ್ರ ತ್ಯಾಲಿಪತ್ತಿ ವೆಡಿ. ರಮನ್ನೆಂ ಜಿಯ ಸೈಮಿಯಾಗೆ ದ್ಯಾಲ, ಕರ್ನಿಂಗ, ವೈಚಿ ವೈಚಿಯೆನ್ ದ್ವಾರಿತ. ಆಯಿ ಹಾವನ್ನಾಲ್ಲಿ ಹೊಡಿನ್ ತ್ಯಾಲಿ ಕಬಿ ಲೆಬಿತ್.

ಆಯ ದ್ವಿತೀಯ ಕೊಂಡಕ್ ಹಾವನ್ನಾಲ್ಲಿ ಕೈಪ ಕಲಾಯ.

ವೈಹಿ ವೈದ್ಯ ವೈರೆ ದ್ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲ ನ್ನಾಗೆ - ವಿಂದೆ. ಆಯಿ ಪೆನೆನ್ನಾಯೆ ದ್ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಲ ವೀದ್ಯಿ ಯನ್ನ ಪಂಣಿ. ಆತಿವೆನ ಹ್ಯಾಮ ದೆಯಕ್ ಮ ನ್ನಾತಿವೆನವ್. ಆತಿವೆನ ನ್ನಾತಿವೆನ ಸಂಸ್ಕಾರ ದ್ವಾರ ಆಯ ಶೀ ಸಂಸ್ಕಾರವಲ್ಲ ನ್ನಾತಿವೆಮ ಮ ದ್ಯಾನ್ನನಾಲ ವ್ಯಾವಾಯ. ಲ್ಯಾಡಿಬಿಂಬಾನ್ನ ಪಂಸೆನ್ನಾ ಡ್ಯಾನ್ಯಾ ಅಗ ದ್ಯಾ ದ್ವಾರ ಶೀ ಹಂಗ ಡ್ಯಾನ್ಯಾ ತ್ಯಾನ್ನಪಂಸ್ ಆಗೆ ಜಿತ ಅಮೃತ ದ್ಯಾಸಾಲಕ್ತ ಗೆನ ಯನ್ನನಾಲ ವೀಯ. ಹ್ಯಾಮ ಸಂಸ್ಕಾರಯ ಮ ನ್ನಾತಿ ವೀ ಯನ ಅಪ್ಪ್ರೀರ್ ಆಯಿ ಪೆನೆನ್ನನಾಲ ವೀಯ. ಆತಿತಯೆ ಸಂಸ್ಕಾರತ ನ್ನಾತಿವೆ ತಿಯಾ. ಲರ್ಟಮಾನಯೆ ಸಂಸ್ಕಾರತ ನ್ನಾತಿವೆ ಯನವ್. ಅನಾಗತಯೆ ಸಂಸ್ಕಾರತ ನ್ನಾತಿ ವೀ ಯನವ್. ಸ್ಯಾಮ ದೆಯಕ್ ಮ ನ್ನಾತಿ ಶೀ ಯಾಲಿ. ಹಂಗ ಶೀ ಯಾಲಿ. ದ್ಯಾಗತ ಮ, ದ್ಯಾಗತ ಮ, ಮೆಯ ಮೆಂಸೆ ಕೆಡ್ಲೆವೆಲಿ. ಸ್ಯಾಮ ದೆಯಕ್ ಮ ವೈನಸೆಲಿ. ಮೆಯ ವೀಯಕರ್ಯಾದಿ. ವೀಯ ಮ ಲ್ಯಾಪಾಡಿವನವ್. ಜಿಯಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕಾರ ವೀಯ ವೀಯ ಫ್ರೆತ್ತು ದೇವಲ್. ಮೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ತಿಸ್ಯಾ ಮಾ ವೀಯ ವಿನ್ನನೆನ್ ನ್ನಾಗ್ಯಾ. ತ್ಯಾತಿ ಗನ್ನನೆನ್ ನ್ನಾಗ್ಯಾ. ಮೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ವೀಯ ವೀಯ ಫ್ರೆತ್ತು ದೆಯಕ್ ಬಿ ಮಾ ಧನ್ನನವ್. ಧನ್ನ ಮಗೆ ಜಿತ ಮೆ ಗಮನ್ ಕರನ್ನನೆನ್ ಖಯತ್ತು ಪರಿಯಾನ ಡ್ಯಾನ್ಯಾ ಖರಣ್ಣಾ. ಮರ ಶಯ ವೈರಿಹೆನವ್. ಖಯತ್ತು ಪರಿಯಾನ ಡ್ಯಾನ್ಯಾ ಖರಣ್ಣಾ ಜಿಯಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕಾರವಲ್ಲ ವೀಯ ವೀಯ ಫ್ರೆತ್ತುಡಿ.

ಆಯ ಖಯತ್ತು ಪರಿಯಾನ ಡ್ಯಾನ್ಯಾ ತಿಲಿಬಾಲ್ವ ಹಾವನ್ನಾಲೆ ಯದೆನ ಅತರ ಹಂಗಯ ಪತ್ತಾಲ್ವನ, ವೀಯ ಮ ಲ್ಯಾಪಾಡಿವನ ಮೆ ಸಂಸ್ಕಾರವಲ್ಲ ಕೀಜಿಡ್ಲ ಖರಣ್ಣಕ್, ಗತ ಫ್ರೆತ್ತು ದೆಯಕ್ ನ್ನಾತಿ ಬಿ ಆತ್ಮನೆನ್ ದೆಂಸ ಮ ಬಿ, ವೈರ್ಡೆಮ ಬಿ ಆಡಿನಾಲ ಮ ಬಿ ಆಯಿ ವೈರಿಹೆನ್ನನಾಲ ವೀಯ.

ඇගේ සිතට රෝකාන් වන්දවීමල නාහිමියන් ඉගැන්වූ භාවනා වාක්‍යයක් ද නැගිණ.

“අතුරන බත් හැඳියක පෙනෙ බුබුල බිඳෙන්නාක් මෙන් ද රත් වූ කබලක අඛ පුපුරන්නාක් මෙන් ද වසින කළ දිය බුබුල බිඳෙන්නාක් මෙන් ද නැවැතිමක් නැතිව මේ ගේරයේ රුපයේ බිඳි බිඳි යන්නාහ. වේදනා, සංඟා, සංස්කාර, විජාන නමැති නාමයේ ද බිඳෙන්නාහ. මේ මිදීම තිසා ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ, ගොක්, පරිදේව, දුක්ඛ, දේමනස්ස, උපායාසයයේ, සත්ත්වයා කරා දිව එන්නාහ. සංස්කාරයන්ගේ මේ බිඳීම මොහාතකටවත් නතර කළ හැකි බෙහෙතක් නැත. උපායක් නැත. බලය ඇති පුද්ගලයෙක් නැත. ආරක්ෂා ස්ථානයක් නැත. එබැවින් සංස්කාරයේ අසරණයෝය. ඉපදීමත් නපුරෙකි. සංස්කාරයන්ගේ පැවැත්මත් නපුරෙකි. කරම රස් කිරීමත් නපුරෙකි. මතු ඉපදීමත් නපුරෙකි. ජරාවත් නපුරෙකි. ව්‍යාධියත් නපුරෙකි. මරණයත්, ගොකයත් නපුරෙකි. පරිදේවයත් නපුරෙකි. දේමනස්සයත් නපුරෙකි. උපායාසයත් නපුරෙකි. තුපදීම සුවයෙකි. තොපැවැත්ම් සුවයෙකි. කරම තොරස්කිරීම සුවයෙකි. මතු තුපදීම සුවයෙකි. ජරා, ව්‍යාධි, මරණ, ගොක්, පරිදේව, දුක්ඛ, දේමනස්ස, උපායාසයන්ගෙන් මිදීම සුවයෙකි.”

මෙසේ භාවනාවේ යෙදෙමින් විවිධ ආකාරයන්ගෙන් සංස්කාරයන්ගේ ආදිනව සැලකු රමණීට මේසිත දැන් ගමන් කරන්නේ ආදිනව යානය ඔස්සේ බව වැටහිණ. ඒ සමග ම ඇයට සංස්කාර පිළිබඳ පෙර තොවූ විරු මහා කළකිරීමක්, එපා වීමක් ඇති විය. ආදිනව යානය වැශේත් වැශේත් ඒ කළකිරීම වැඩිවිය. සංස්කාර පිළිබඳ ඇම්ම දුරු වී යනු ඇයට වැටහිණ. කළකිරීම මහා ගැඹුරන් ඇයට පෙනිණ, කිසිකලෙක ඇති තොවූ කළකිරීමක්. තිබුණුනු යානය මෙය විය යුතුයි. ඇයට සිතිණ.

ඇයට කාලය ගෙවෙනු තොදැනීණ. භාවනාවේ මිස කිසිදු තැනෙක ඇගේ සිත තො ඇලිණ.

වහ වහා මේ සංස්කාරයන්ගෙන් මිදිය යුතුයි. මේ කළකිරීමත්

ಜಮಗ ತವ ದ್ಯುರವತ್ತ ಮೆ ಹವಡೆ ರೆಡ್ ಸಿಟಿಯ ನೊಂದ್ಗಿದಿ. ಅತಿಗಯ ಗೈಡ್‌ರೈ ಕಲಕಿರಿಮಕ್, ಸಂಸ್ಕಾರ ಪಿಲಿಬಾಡ ಮಹಾ ಕಲಕಿರಿಮಕ್, ಶೇ ಕಲಕಿರಿಮ ನಿಸಾಮ ಮೆ ಸಂಸ್ಕಾರಯನುಗೆನು ಹೈಕಿ ಉಕ್ತಮನಿನು ತೆದ್ದಿಯ ಡ್ಯುಡಿ. ಆಗೆಗೆ ಸಿತೆನು ದ್ಯುಬಿ ಅಡಿವನಾಕ್ ಉಪದೀಣ.

ಮೆ ದ್ಯುಕೆನು ತೆದ್ದಿಮೆ ಲಕ್ತಮ ಲಗ ಸಂಸ್ಕಾರಯನುಗೆನು ತೆದ್ದಿಮಯ. ಸಂಸ್ಕಾರಯನುಗೆನು ತೆದ್ದಿಮ ಸಧಭಾ ಶೇವಿತಯ ಕೈಪ ಕರಮಿ. ತೆದ್ದಿಮೆ ವ್ರಿವಿಲನಾವ ಸಿತೆನು ಗೈಡ್‌ರೆನು ಮ ಮತ್ತುವಿಯ. ಸಿತು ದೇಸ ಬಲಾ ಸಿವಿ ಆಯೆತ ಮೆ ಮ್ರಿಂಡ್‌ವೀಶ್ವಕಂಖು ಯ್ಯಾನಾಯ ಏವ ವೈವಹಿಣ.

ಸಂಸ್ಕಾರಯನುಗೆನು ತೆದ್ದಿಮಿ. ಅನಿತು ವ್ರಿ ದ್ಯುಕ್ ವ್ರಿ ಅನಾತ್ಮ ವ್ರಿ ಸಂಸ್ಕಾರಯನು ಕೆರೆಹಿ ಆಗೈಮ ನಿರರ್ಪಕಯಿ. ಅನಿತು ವ್ರಿ ದೇಯಕ್ ಪಿಲಿಬಾಡ ಆಗೈಲೆನುನೆನು ಲಯ ನಿತುಸಡಿ ಯಹ ಮ್ರಿಲಾವ ನಿಸಾ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಂ ನಾಮ, ಮಂಗೆ ನಾಮ ಲಯ ಮರ ಆವಣು ಪರ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾವೃತ್ಯಿಯ ಡ್ಯುತ್ವಿ. ಲಯ ಲಿಂಗೆ ವನುನೆನು ನ್ಹಾಹೈ. ಶೇವಾ ಮಂ ನೊವೆ, ಮಂಗೆ ನೊವೆ, ಮಂಗೆ ಆತ್ಮಯ ನೊವೆ. ಮಂ ಮೆ ಸಂಸ್ಕಾರವಲಿನು ತೆದ್ದಿಮಿ. ಸಂಸ್ಕಾರ ಆತ್ಮಹರಿತಿ. ತೆದ್ದಿಮಿ...”

ಆಗೆಗೆ ಸಿತು ಗೈಡ್‌ರೈ ಸಮಾದೀಯಕವ ಪಥ ವಿಯ.

ಮಂಡ ವೆಲಿಲಾವಕವ ಪಷ್ಟ ಆಯೆತ ದ್ಯುವ ಹಬಿನ್ನ ಆಗೈಣ.

“ಅಮಿಮೆ...” ಕಿಯಮಿನು ದ್ಯುವ ಹಬಿಮಿನು ಗೆತ್ತುಲುವ ದ್ವಿ ಆಂವಾಯ.

ರಮಣಿಗೆ ಸಿತು ಮಹಾ ಕಮಿಂಪಾವಕವ ಹಜ್ಜಲಿಯ.

“ಅನೆನು ಮಂಗೆ ದ್ಯುವವ ಮೋಹಕ್‌ದ ವ್ರಿಷ್ಟೆ?”

ರಮಣಿ ವಹಾ ನ್ಹಾಗಿವಿವಾ ಯ.

“ಅಮಿಮೆ ಮಂ ದ್ಯುವನ ಕೊಂ ಗಲಕ ಹೈಪಿಲ ವೈವ್ರಾಣಿ. ದಣ ಹಿಸ ನ್ಹಾಲ ವ್ರಿಷ್ಟು”

ಆಯ ಲಿಸೆ ಹಬಿನು ಕೀವಾಯ.

“ಕೆವು ಬಲನುನು”

ರಮಣಿ ಆಗೆ ದಣ ಹಿಸ ಪರೀಕ್ಷಾ ಕಲ್ಲಾಯ. ಲಯ ಸೀರಿಮಕ್ ಪಮಣಿ. ಲೆಲೆ ನೆದ್ದು ಕೀಪಯಕ್ ಮತ್ತ ವಿ ತಿನಿಣ.

“ಯಮಿತಮ ಸೀರಿಲಾ ವಿತರಡಿ. ಅಪಿ ಸರ್ಪಿಕಲ್ ಸೆಲ್ಲೆವಿ ರಿಕಕ್ ಧಾತ್ರಿ.”

දුවගේ කැ ගැසීම වැඩිවිය.

“එපා - එපා - එතකොට දැනවා”

අය මිදුලට බැස පාරට දිව ගියාය.

රමණී සිනාසුණාය. සැමියාත්, නැත්දාත් ගෙදර තොසිට වේලාවකි. ඇය කුස්සියට ගියා ය. වතුර කේතලය ලිප මත උතුරමින් තිබිණ.

නැත්දා මේ ලගකට යන්නට ඇති.

අය කේතලය බැවාය.

නැත්දා ආවාය.

“අර ප්‍රමායාගේ කැ ගැසීම අහල මං දුවගෙන ආවා. කබේට ගියා සිනි ගේන්න. කේතලය ලිපේ තිබිබේ තේ හදන්න. ඒ වුණාට සිනි නැති බව මතක් වුණේ පස්සේ. අන්න දුව අපුරුවට සෙල්ලම් කරනවා. මාලිනිගේ දුවත් එක්ක. ඒ ප්‍රමායාගේ කැහිල්ලට දුවගේ භාවනාවත් කැබේන්න ඇති.” නැත්දා කිවාය.

“මම ටිකක් බයවෙලා තමයි නැගිටිවේ”

රමණී තේ වත් කිරීමට සැරසෙමින් කිවාය.

* * *

ඒ දෙසතිය ගෙවී ගිය පසු රමණී ගුරු හිමියන් හමුවීමට ගියාය. භාවනාව පිළිබඳ සිය අත්දැකීම් හෙළිකිරීමට ඇයට පැයක් පමණ ගත විය. නිහඩව දැස පියාගෙන ඇයට සවන් දී සිටි හිමියෝ ඇගේ කතාව හමාර වූ පසු ද මද වේලාවක් නිහඩව සිටියහ.

“මඟ මේ දෙසතිය තුළ බොහෝ දුර ගොස් තිබෙනවා. නිසි පරිදි භාවනාවේ යෙදෙන අයකුට පිළිවෙළින් පියවරෙන් පියවරට විදර්ශනා යුතා පහළවන හැටි ඔබේ අත්දැකීම්වලින් පෙනෙනවා.

එදා ඔබ කතා කළේ නිත යුතය ගැන. අද ඔබ මූක්ද්වීතුකම්තා යුතය දක්වා ඇවිත් තිබෙනවා. ඔබ ලැබූ

ಅತ್ಯಂತ ಅತ್ಯಂತ ಅಂತರಾಲದ ಲಭನ್ನನೇ ಇಂಥ ಮ ಪರಿಸರದಿ. ಶೇವಾ ಒಬಂ ಮ ವಿಂಡೆಶ್ ವು ದೇಂಡೆ. ಪೆರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಲಡ ಪಾರ್ತಿ, ಪ್ರಾರ್ಥ್ಯ ಅನ್ವಯದಿ ಶಯ ಸಿದ್ಧಿವನ್ನನೇ. ವಿಂಡ್ರಷನ್‌ನಾ ಯ್ಯಾನ ವೈಚೀರಿತ ಅವ್ಯಾರ್ಥ್ಯ ಗಣನ್ ಗತ ಕಲ ಅಯ ಆರಣ್ಯ ಸೆನ್‌ಹಾಸನವಲ್ ರೂಪಾನವಾ. ಇಂಥ ರೂಪಾನನಿನ್ ಶೇವಾ ಲಭನವಾ. ಲಾಜ್ಞ ವಿಂಡ್ರಷನ್‌ನಾ ಯ್ಯಾನ ನ್ಯಾಲಿತ ನ್ಯಾಲಿತ ವಿಭಿನ್ನನ. ಶೀಲಿತ ಶೇವಾ ವಿಬಾಹ ಪಿರಿತ್ಯಾರ್ಲ, ವಿಸ್ತರಾತ್ಮಕವ ಇಂಥ ಅವಬೋದ ವೆಲ್ಲಿ.

ಸಂಚೇಕಾರವಲ್ಲಿನ್ ತೆಗೆದೆಂಂ ದ್ಯಾಖಿ ವ್ರಿಂದಾವಂಕ್ ಇಂಥ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ. ಶೇ ಸಂಗ ಮ ಸ್ಯಿದ್ ವ್ರಿಂದೆ ಕುಮಕ್ಸ್‌ಡ? ದ್ಯಾವಂಗೆ ಹೈತಿಮ ಅಸ್ಯಾ ಇಂಬೆ ಸಂಚೇಕಾರ ಬಲವತ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ. ದ್ಯಾವ ಪಿಲಿಬಿಲ್ ಆಲೈಮ ಮತ್ತಿವ್ಯಾಖ್ಯಾ. ಮಂಗೆ ಯ ಯನ ಹೈತಿಮ ದ್ಯಾಖಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ. ಇಂಥ ವಂಬಾ ಕಂಪಿಂಗ್‌ವಿಕಾರ ಹಜ್ಜಿವ್ಯಾಖ್ಯಾ. ಗೆಡರ ಶೀಲಿತಯ ಶ್ವಲ ಇಯ ವಿಂಗೆ ಸಿದ್ಧಿವೆಂಿ ತವ್ಯಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿವೆಲ್ಲಿ. ರೂಪಿರೆಯೆ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾವನ್‌ನಾ ಪಿಯವರವಲ್ ಗೈತ್ಯಾರ್ಥಿ. ಗೆಡರಿನ್ ಬೈಹಿರ ವಿ ಇಂಥ ಶೇವಾ ಕರನ್‌ನಾ ಸಿದ್ಧಿವೆಲ್ಲಿ. ಗೆಡರ ದ್ಯಾ ಇಯ ಬಾಬಾ ಶಯ ಗೈತಿಮ ಅಪಹಜ್ಜಿಯಿ. ಮಾ ಹಿತ್ಯಾವಾ ಹೃತ್ಯಾ ಹೃಕ್‌ಮನವ ಇಯ ತತ್ತ್ವವಯ ಉಂಡಾವನ ಎಂ. ಇಂಥ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕ ವೀರಿತ ಯನವಾ ನಮಿ ರೆಡ ಉದ್ದೀಪಿ ಕಿರಿಮಂತ ತರಮಿ ಇಂಬೆ ಮಹಿತಯಾ ಹಿತ ಹಂಡಾಗೆನ ತಿಬೆನವಾ. ಮಾ ಸಂಗ ಶೇ ಗೈನ ಕೀವಾ. ಒಬಂ ರೂಪಾನನಿನ್ ಅವಿನಿಕ್‌ಮನ್ ಕಲ ಹೈತಿಯಿ.”

ರಮಣಿಗೆ ಆರ್ಚೆ ಕಡ್ಲಾಲೆನ್ ಪಿರಿಣ.

“ಇಂಬೆ ಆರ್ಚೆಲ ಕಡ್ಲಾಲಿ. ಗೆಡರ ಆರ್ಥಿಕನ್ ಗೈನ ದ್ಯಾಕಿಯ ನೆಂದ್?”

“ನ್ಯಾಹಿ ಚೆವಿತಿನ್ ವಹನ್‌ಸ, ಕಡ್ಲಾಲಿ ಆವೆಲಿ ದ್ಯಾಕಿರವತ್, ಸತ್ಯಾರವತ್ ನೊವೆಲಿ.”

“ಲ್ರಿಪೆಕ್‌ಹಾಲೆವಿ ಕಡ್ಲಾಲಿ” ಹಿತಿಯೆ ಜಿನ್‌ಬ್ರಾಹ್ಮಣಹ.

ರಮಣಿ ಹಾವನ್‌ನಾ ಅವಿಸನ್ ಕೋಂ ಸೂಲಯರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕಿ ಶಿಕ್ ಲಿಂಡ್ಸನಕ ಕಾಂತಾವಂಕ್ ಪ್ರಾರ್ಥಿತ ಜಿಯ ದ್ಯಾಕ್ ಗೈನವಿಲ್ಲೆ ಕೀವಾಯ. ಆಗೆಗೆ ಸ್ಯಾಲಿಯಾ ತಿಯಗೊಸೆ ವಿಸರ ಕೀಪಯಕ್ ಗೆಲೆ ತಿಬಿಣ. ಇಂಬು ಶೇ ನಿವಂಸೆ ಭೂತಯಕ್ ವಿ ತಮಾಂ ಹಿರಿಹಿರ ಕರನ ಬಲ ಆಯ ಕೀವಾಯ.

“ಅನೆನ್ ಮಾ ಶಿಡಿನ್ ನಿಂಡಿಸೆ ಕೈರ ದೆನ್ನನ್” ಶೇ ವಿವನ ಗಲ್ಲಾ ಆವೆಲಿ ರೂಪಿ ವೆದ್ದಾರ್ಥಿ ಹಂ ಸಂಗಯ.

“ಗೆಡರ ಧಾನಯಕ್ ಪಿಲಿಯೆಲ ಕರನ್ನನ. ಅಪಿ ಇಂಬು ಪಿನ್ ದ್ಯಾ ಇಂಬು ಹುವತ್ ಕರಮ್.” ರಮಣಿ ಕೀವಾಯ.

දිනයක් ද නියම කෙරිණ.

රමණී එදා දහවල ඒ නිවසට ගියා ය. මග බලා සිටි එක් මහතෙක් ගේටුවට අරිමින් ඇය පිළිගත්තාය. ඔහු ගේටුවට වසා ගෙය පිටුපසට ගියේය.

රමණී ගෙයි සාලයේ අසුනේ හිඳගත්තාය.

ඇයට එහි විභාල ඡායාරූපයක් පෙනිණ. එයට මල් මාලාවක් පළඳවා තිබිණ.

“මේ අර මැරුණු මහත්තය ද?” රමණී පින්තුරය පෙන්වමින් ඇසුවාය.

“එහෙමයි...” ඔහුගේ බිරිද කිවාය.

රමණී සිතන්නට වූවාය ගේටුවට හැර මා පිළිගත්තේ ඔහු නොවේද? ඇය ඒ ගැන කිසිවක් නිවැසියන්ට කිවේ නැත. දානයට සම්බන්ධ වූ අය අතර ඒ ගේටුවට ඇර දුන් පුද්ගලයාට සමාන කෙනෙක් හෝ නොවිය.

“මහත්තයගේ අයියල, මල්ලි හෙම ඉන්නව ද?” රමණී ඇසුවාය.

“නැහැ. මහත්තය විතරයි ඒ පවුලෙ හිටියේ.” ගෙහිමි කත කිවාය.

දානයෙන් පසු මියගිය අයට පින් පැමිණ වූ රමණී මේ පින් අනුමෝදන් වී නිවසින් බැහැර වන මෙන් භුතයාට කිවාය. වහල මත යමක් පෙරමෙනු ඇසිණ.

“දැන් ඔබට කරදරයක් වෙන එකක් නැහැ. කොන්ද අමාරුවක් තියෙනවා කිවිව නේද? එකත් දුරුවේවි.”

රමණී ඇයට සෙන් පැතුවාය.

ඉන්පසු ඒ නිවසට යහපත් කාලයක් උදාවිය.

දැරුවන් පාසල් හිය පසු ස්තෝත්ප්‍රවේ පුටුවක හිඳගෙන සිටි රමණීට ගුරු හිමියන්ගේ ප්‍රකාශය සිහිවිය.

“ගෙදරදී ඔය බාධා ජය ගැනීම අපහසුයි. ඔබට ඉක්මනින් අඩුනික්මන් කිරීමට හැකියි.”

එහි ඇත්ත ඇයට වැටහිණ. පෙර නොකළ උසස් භාවනා සඳහා ඒ උසස් විදුරුගනා යානය සඳහා මේ පරිසරය තුපුදුසුයි. සැමියාගේ සහ නැන්දාගේ කැමැත්තත් අඩුනික්මන සඳහා ලැබේ තිබෙනවා. දරුවන්ට ද මගේ ව්‍යවමනා පිළිබඳව යහපත් හැඟීම තිබෙනවා. ඉතින් මා යා යුතුයි. එය පමාකරන්නේ ඇයි? ඇත්තටම මා ගෙදරට බැඳීලා නේද?

යම් කිසිවෙක්, තලතුනා වියේ මිනිහෙක් ගෙමිදුලට පැමිණෙනු ඇයට පෙනිණ. ඔහු ස්තෝත්ප්‍රවට ගොඩ වී රමණීට වැන්දේය.

ඔහු ලෙඩ සුවකැර ගැනීම සඳහා පැමිණී කෙනෙක් විය යුතුයි. රමණී සිතුවාය.

ඔහු වැඳ නැගිටින විට සාක්ෂුවේ තිබේ විස්තෝලයක් බිමට වැටිණ. ඒ සමග අනෙක් සාක්ෂුවෙන් කුඩා කිණීස්සක් ද වැටිණ.

රමණී වහා ගෙතුලට ගියා ය. ඇගේ සැමියා සහ නැන්දා ස්තෝත්ප්‍රවට එන විට ඒ අමුත්තා නොසිටියේය.

මිදුලට සහ පාරට බැසේ බැලුවද ඔහු පෙනෙන තෙක් මානයක නොවීය. මිදුලේ සිට බලනවිට බොහෝ දුරක් පෙනේ. ඔහුට

පා ගමනින් ඒ දුර සීමාව පසු කළ නොහැකිය. ඔහු පැමිණියේ රියකින් ද නොවේ.

“මොකක්ද වුණේ? කවුද ඒ? පිස්තෝලයක්, කිණිස්සක් ගෙනාවේ ඇයි?” ප්‍රශ්න රසක් මතුවිය.

රමණී මරන්න ආ මිනිහෙක්! සැකයක් ඇති විය.

මේ ප්‍රවත ගුරු හිමියන්ට පැවසු සුනිල් කළ යුත්තේ කුමක් දැයි ඇසිය.

“රමණී වහාම ගෙදරින් පිටකළ යුතුයි. ඇයට ඇශ්‍රිල්දෙණියේ දහම් මැදුරට නතරවන්නට ප්‍රාථමික” හිමියේ කීහිපි.

“මෙය නම් අද්ඛත බලවේගයක් විසින් මා ගිහිගෙයින් ඇත් කිරීමක්...” රමණී සිත්වාය.

අමතගවේදි හිමියේ මේ පිළිබඳව එක් හමුදා නිලධාරියකුට දැන්වුහ. කළක් රෝගාතුරට සිරි ඒ හමුදා නිලධාරියා රමණී නිසා සුවපත් වූ අයෙකි. ඔහු සිය නිල රියෙන් ඇය දහම් මැදුරට කැදාවාගෙන ගියේය.

නිහඩ පරිසරයක පිහිටි තුනේගොඩ ඇශ්‍රිල්දෙණියේ දහම් මැදුරට පැමිණි රමණී එහි වූ සිල්මාතාවන් විසින් සතුරින් පිළිගනු ලැබේණ.

“මෙවි පැමිණිම අපට ලාභයක්. මේ සසර ජය ගැනීමට අපට උදව් වන්න...” ඔවුහු කීහිපි.

“මට හැකි පමණින් මා ඔබට උදව් කරන්නම්.”

සුදු ඇදගත් සිල් මාතාවේ විසිපස් නමක් දහම් මැදුරේ සිටියන. ඔවුහු ද අමතගවේදි හිමියන්ගේ හාවනා උපදෙස් ලබති. ද්විසෙන් වැඩි කොටසක් ඔවුන් ගෙවන්නේ ද හාවනාවෙනි.

රමණීට කුරියක් ලැබේණ.

එහි පැමිණි මුල් ම දා මැදියම් රය වනතුරු ම ඇයට හාවනා කිරීම අපහසු විය.

ගෙදර පිළිබඳ මතක විටින් විට සිතට නැගිණ.

දරුවන්ගේ, තැන්දාගේ, සැමියාගේ ඇස් කදුලින් තොමමින් ආ ගමනක් නොවේ මේ. පිස්තෝලය සහ කිණිස්ස ගෙන ආ පුද්ගලයා තිසා නිවසේ ඇති වූයේ බිය මුෂු තැති ගැනුණු පරිසරයකි. මෙය අවිනික්මනක් ලෙස කිසිවෙක් නොසිතුහ.

‘ආරක්ෂාව සඳහා දහම් මැදුරට හිය අම්මා ආයෙන් එයි’ දරුවන් සිතන්නට ඇත.

“යලි මා ගිහි ජීවිතයට යන එකක් නැහැ. අද්ඛුත බලවේගයක් පිස්තෝල සහ කිනිසි පෙන්වා මා දහම් මැදුරට ගෙන ආවා නොවේද? මෙය මගේ ජීවිතය ගමන් කළ යුතු අත නියම කිරීමක්.

සිතිවිලි - සංස්කාර වේගයෙන් ඇතිවෙමින්, නැතිවෙමින් ගලා යන හැරි ඇයට මෙසේ පෙනිණ.

සියලු සංස්කාර අනිත්‍යය - දුක්ඛයි අනාත්මයි.

මම මේ සියල්ල අත්හරිමි.

මැදියම් රයේ ඇය හාවනාවට හිද ගත්තාය. දැස පියා ගත්තාය.

ලදයබාය යුතායේ සිට මුක්ද්විතුකම්තා යුතාය දක්වා පිළිවෙළින් මෙහෙහි කරමින් හාවනාවේ යෙදුණු රමණීට අපුයම සිනුව නාද්වනු ඇසිණ.

පිඩි, මුහුණ කට සෝදාගෙන හාවනාවෙන් දවස පටන් ගැනීමට කළ ආරාධනයන් ඒ සිනු හඩි.

නැගිට මුහුණ කට සෝදා හිලන්පස කෝප්පයක් බේ ඇය යලි හාවනාවේ හිද ගත්තාය. මඳ වේලාවකට පසු හිල් දානය. ඉන් පසු ඇය සක්මනේ යෙදී කුටියට පැමිණ යලි හාවනාව ඇරුමුවාය.

සංස්කාරයන් බිය උපද්‍රවන ආකාරය ද එහි ආදිනව ද ඇය දුටුවාය. එයින් මිදිමෙම දැක් වූවමනාව ද ඇති විය.

සංස්කාරයන්ගේ ආස්ථාදයට නොවටි, එහි ආදිනව සලකමින්, යළි සංස්කාරයන්ට සිත තොඟැලෙන පරිදි එහි අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම ලක්ෂණ මෙනෙහි කළ ඇය, ගැඹුරු සමාධිය තුළ රඳෙමින් අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම දුටු ඇයට ඒ ත්‍රිලක්ෂණය වඩාත් පැහැදිලිව දැනෙන්නට විය. පෙනෙන්නට විය.

ඇය දිගින් දිගටම සංස්කාර තුළ ත්‍රිලක්ෂණ මෙනෙහි කළාය. කිසි කලෙක තොටු අයුරින් ඇයට එය ඉතා හොඳින් අවබෝධ වන්නට විය. ප්‍රත්‍යාශ වන්නට විය. ත්‍රිලක්ෂණ පිළිබඳ මේ ගැඹුරු අවබෝධ යානය පටිසංඛානු යානය බව ඇයට සිතිණ. ගුරු හිමියන් හඳුන්වා දුන් හැටියට මේ ඒ යානය ම විය යුතුය.

මා දැන් මේ සිටින්නේ ඒ පටිසංඛානු යාන තලයේ ද? ත්‍රිලක්ෂණය විස්තරාත්මකව පූජිල් ලෙස දැන් දනිමි. සංස්කාරයන්ගෙන් මා මිදෙන්නේ මේ යානය ගැඹුරෙන් දැකීමෙනි. ඇයට අසුනෙන් නැගී සිටීමට නොසිතිණ. ඇය යළි යළි ත්‍රිලක්ෂණයම මෙනෙහි කළාය.

* * *

ගුරු හිමියේ දහම් මැයිරට වැඩියහ.

සිල් මාතාවන්ට භාවනා උපදෙස් භා කම්ටහන් දීමෙන් පසු උන්වහන්සේ රමණී කැඳවුහ.

“අලුත් තැනට ආවට පස්සේ කොහොමද අත්දැකීම්?”

ඇය භාවනාවේ යෙදුණු ආකාරය ද ලැබුණු අත්දැකීම ද විස්තර කළාය.

“මෙ අනුමාන කළ හැටි හරි. මුණ්ද්විතුකම්තා යානයේ සිට පටිසංඛානු යානයට ඔබ ඇවිල්ලා. ර්‍යුගට ඔබ තුළ වැඩින්නේ සංස්කාරෝප්ස්ක්ෂා යානය.

ත්‍රිලක්ෂණ සම්මර්ණයෙන් ඔබ පටිසංඛානු යානයට ආවා. දැන් සංස්කාරයන්ගේ ගුනාතා අවබෝධයෙනුයි

ಸಂಸೆಕ್ಕಾರೆಗೆ ಪೇಕ್ಕಾಗ್ಗೆ ಯ್ಯಾನಯ ಲೈಬೆನ್‌ನೆನೆ. ಮೆಹಿ ದೀ ಅವಧಾನಯ ಯೋಮ್ಮಿ ವನೆನೆನೆ ಅನಾತ್ಮ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಕಲಿನೊರ್ ವಿಭಾ ಅನಾತ್ಮಯ ಶಿಲ್ಪಿಬಳಿವು ರೂಪಾ ಗೈಡ್‌ರೈ ಅವಬೇಂದ್ರಯಕ್ ಮೆಹಿದೀ ಲಬಾಗತ ಪ್ರತ್ಯುಂವನವಾ.

ಮೆ ಸಂಸೆಕ್ಕಾರವಲ್ಲ ಮಂ ಯ, ಮಂಗೆ ಯ, ಮಂಗೆ ಆತ್ಮಯ ಯ ಕಿಯಾ ಕಿಸಿವಕ್ ನ್ಯಾತಿ ಬಲ ತಮಾ ತ್ವಲಿನ್ ಮ, ತಮಾ ತ್ವಲ ಮ, ಅವಬೇಂದ್ರಯ ಗೊಬಿನ್ಯಾತಿಯ ಪ್ರತ್ಯುಂದಿ.

ರ್ಯಾಚಿ, ವೆಂಡಿನಾ, ಸಂಯ್ಯಾ, ಸಂಸೆಕ್ಕಾರ, ವಿಯ್ಯಾನ ಯನ ಮೆ ಕಿಸಿವಕ್ ಮಂ ಯ ಕಿಯಾ ಮಂಗೆ ಯ ಕಿಯಾ ಮಂಗೆ ಆತ್ಮಯ ಕಿಯಾ ಗತ ನೊಂದ್ಗಿ ಬಲ ಪ್ರತ್ಯಾಕ್ಷರ ವಿಯ ಪ್ರತ್ಯುಂದಿ. ತಮಾ ತ್ವಲಿನ್ ಮ ಅವಬೇಂದ್ರಯ ಲೈಬೆಯ ಪ್ರತ್ಯುಂದಿ. ಗೈಡ್‌ರೈ ಸಮಾದಿಯೆ ರೆಡೆಮಿನ್ ಒಬ್ಬ ಮೆಯ ರೂಪಾ ಹೊಡಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಾಕ್ಷರ ಕರಗನ್ನಾ ಬಲ ಮಾ ವಿಂಗ್‌ವಾಸ ಕರನವಾ. ಒಬ್ಬ ಮೆಹಾರ ಪೊತ್ತ ಗೆನಾವಾ ಇ?

“ನ್ಯಾತಿ, ಸೆವಾತೆನ್ ವಿಹನೆಸ್”

“ಪೊತ್ತವಿಲಿನ್ ಅನಾತ್ಮಯ ಸೊಯನೆನೆ ಯನೆನ್ ಶೀಪಾ. ಅನಿತಯೆ ದೀ ಒಬ್ಬ ದೈಹಿಕ ಪ್ರಮಾಣವತ್ತ. ದೈನೆ ಕಲ ಪ್ರತ್ಯು ಶೇ ದೈಹಿಕ ಒಬ್ಬ ಅವಬೇಂದ್ರ ಕರ ಗನ್ನಾ ಶಿಕದಿ...”

ಒಬ್ಬ ತೆರ್ವಿವನ್ ಸರಣದಿ!

* * *

ರಮಣೆ ಸಿಯ ಕುರಿಯ ಗಿಯಾಯ. ಖಾವನಾವಿಟ ಶಿಡ ಗತ್ತಿಕಾ ಯ.

ಸಿಯಲ್ಲ ಸಂಸೆಕ್ಕಾರಯನೆಗೆ ಆತ್ಮಿಯಿ ನ್ಯಾತಿಯಿ ದ್ವಿತೀಯಿನ್ ಶಿಹಿ ಅನಿತಯ, ದ್ವಿತೀಯ ಅನಾತ್ಮಯ ದ್ವಿತೀಯಿನ್ ಗೈಡ್‌ರೈ ಸಮಾದಿಯಕವ ವೈರ್ವಿಣ್ಯಾ ಯ.

ಪರಿಸಂಬಾಂತ್ರ ಯ್ಯಾನಯೆ ದೀ ಅನಿತಯ, ದ್ವಿತೀಯ, ಅನಾತ್ಮ ಶಿಲ್ಪಿಬಳಿದ ಲೈಬೆ ಗೈಡ್‌ರೈ ಅವಬೇಂದ್ರಯ ಯಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತುವಿಯ. ರಾತ್ರಿಯೆ ನೊನೀಡ್ ಖಾವನಾ ಕಲ ಆಯ ದೇವನ ದ್ವಾ ಧಿವಲ್ ಹಾ ರಯೆ ಅನಾತ್ಮಯ ದೇಸಿದಿ ಯೋಮ್ಮಿಯ. ಸಂಸೆಕ್ಕಾರಯನೆಗೆ ಆತ್ಮ ಘೃನಾಯನೆಯ, ಆತ್ಮಯದೆಯನೆ ತೊರ ಬಲ ಆಯ ಪೆನೆನೆನೆ ಯನೆ ವಿಯ. ಆತ್ಮೀಯ ವಿಂಗ್‌ವಾಸಯ ನಿಸಾ

ಮಂ ಯ, ಮಗೆ ಕಿಯನ ಹೈತಿ ನಿಸಾ ಆಲ್ರೆಮೆನ್ ಬಧಾಗತ್ ಸಂಚೇಕಾರ ಅನಿತ್ಯದಿ, ಶೇವಾ ಮಂ ನೊವೆಿ, ಮಗೆ ನೊವೆಿ. ಯನ್ನನ ಉತ್ತಾ ಗಡ್ರಿರ್ ಲೆಸ ಆಯ ತುಲ ಪಹಲುವನ್ನನಾವಿ ವಿಯ.

ಸಂಚೇಕಾರ ಮಗೆ ನೊವೆಿ ನಾಮಿ ಮಂ ನೊವೆಿ ನಾಮಿ, ಕಿಸಿಮ ಸಾರಯಕ್ ನ್ಹಿತಿನಾಮಿ, ಆದಿ ಶೇವಾ ಅಲ್ರೆಮಿ ಕರನ್ನನೆಂಿ? ಆದಿ ಶೇವಾ ನಿಸಾ ನಿಯ ವನ್ನನೆಂಿ, ಗ್ರಾವೆನ್ನನೆಂಿ? ಮಂ ಮೆ ಸಂಚೇಕಾರವಲ್ಲಾ ಅಲ್ರೆಮಿ ನೊಕರಮಿ. ಅತ್ ಹರಿಮಿ. ಶೇವಾ ಮಗೆ ನೊವೆಿ. ಮಂ ನೊವೆಿ. ಮಗೆ ಆತ್ಮಂಯ ದ ನೊವೆಿ.

ಆಗೆ ಸಿತ ತುಲ ಸಂಚೇಕಾರ ಪಿಲಿಬಳ್ಡ ಮಧ್ಯಪೆತ ಬಿಲಕ್ ಆತಿ ವಿಯ. ಕಿಸಿವಕರ ನೊ ಆಲೆನ, ಶೇವಾ ಪಿಲಿಕ್ಕಳ್ ಕೊಂ ಸಲಕನ ಸೆವಣಾವಯಕ್ ಆತಿ ವಿಯ.

ಸಂಚೇಕಾರ ಪಿಲಿಬಳ್ಡ ಲಪೆಕ್ಷಾವಕ್ ಆತಿ ವಿಯ.

ಶೇ ಲಪೆಕ್ಷಾವ ಸಿತ ತುಲ ಬೋಹೆಗ್ ವೆಲಾವಕ್ ಪ್ರವೈತಿಣ.

ಮೆ ಸಂಚೇಕಾರೆಪೆಕ್ಷಾ ಡ್ಯಾನಾಯಡಿ.

ಆಯ ಅನ್ನಂಾನ ಕಲಾಯ.

ಡಿಗರಂ ಹಾವನಾವೆಿ ಯೆಡ್ಡಣ್ಣ ಯ.

ಡಿಗರಲ ಧಾನಯ ಸದಧಾ ವ್ರಿ ಜೀನ್ಹ ಹಬಿ ದ ಆಯವ ನೊಆಡಿಣ. ಆಯ ಹಾವನಾವೆನ್ ನ್ಹಿತಿವೆ ಉರ ಬೈಸ ರಿಯ ಪಷ್ಟಯ.

ತಿಲನ್ಪಸ ಪಾನಯ ಕೊಂ ಯಲ್ ಆಯ ಹಾವನಾವೆ ಹಿದ ಗತ್ತಾಯ.

ಸಂಚೇಕಾರ ದೆಸ ಲಪೆಕ್ಷಾವೆನ್ ಪ್ರತ್ವಾ ಬಲಾ ಸಿರಿ ಆಗೆ ಸಿತ ಮಹಾ ನಿಖಬಿತಾವಕರ, ಉತ್ತಾ ಸ್ವಾವಯಕರ ಗೊಡ್ರಿರ್ ವಿಯ. ದೆತ್ತಾನ್ ಪ್ರಯಕ್ ಮ ಆಯ ಶೇ ಸ್ವಾವಯೆ ರ್ಧಣ್ಣ ಯ.

ಸತಿಯಕರ ಪಷ್ಟ ರಮಣೆ ಗ್ರಾ ಹಿತಿಯನ್ ಹಮ್ಮಿಬಿಲಾಯ. ಸಿಯ ಅತ್ದೈಕಿಮಿ ಹೆಲಿ ಕಲಾಯ. ಆಯವ ಸವನ್ ದಿ ಸಿರಿ ಲನ್ವಹನ್ಸೆ ಮೆಸೆ ಕಿಹ.

“ಸಂಚೇಕಾರ ದೆಸ ಲಪೆಕ್ಷಾವೆನ್ ಬೈಲೆಮೆ ಹೈತಿಯಾವ ತಿಂ ಉತ್ತಾ ಹೊಡಿನ್ ಗೊವಿನಾಗಾಗೆನ ನಿಬೆನಾವಾ. ಉತ್ತಾ ಪರೆಸೆಸಮೆನ್ ಕವಪ್ರತ್ವ ಕಲ ಪ್ರತ್ವ ಅವಸ್ಥಾವಕ್ ಮೆ. ಯಲ್ ಸಂಚೇಕಾರ ದೆಸ ಮಾಡ ವ್ರಿ ಆಲ್ರೆಮಕ್ ಹೆಗೆ ಆತಿವ ಶೇ ದೆಸ ಗಮನ್ ಕಿರಿಮಂ ಸಿತವ ಉಬಿ ನೊಡಿಯ ಪ್ರತ್ವಾಡಿ. ಸಮಿಹರ್ ಮೆ ಪಿಲಿಬಳ್ಡ ನೊಸ್ಯಾಲ್ಕಿಮ ನಿಸಾ ನಿವನ್ ಮತ

වසා ගන්නවා. මේ තත්ත්වයට ආ අය ඉන්නේ නිවත පෙනී පෙනී. පරෙස්සමෙන් වැඩ කළ යුතුයි කිවේ ඒ නිසා.

නැවත නැවත සංස්කාරයන්ගේ අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම බලන්න. පටන්ගන්න. තමන්ගේ පමණක් නොව අනුත්ගේ ද සංස්කාරවල ත්‍රිලක්ෂණය බලන්න. අහුන්තර වගේම බාහිර සංස්කාරවලත් ත්‍රිලක්ෂණය බලන්න. නැවත නැවත බලන්න. එවිට ඔබට ලැබෙන්නේ අනුලෝච්‍ය යුතුනය. සංස්කාර අරමුණු කරන අවසාන යුතුනය එයයි. ඉන්පසු එන යුතුවලදී සංස්කාර නැහැ. විසංකාර සිතක් ඉන්පසු එන්නේ” ඔබට තෙරුවන් සරණයි!

රමණී යළි භාවනාව ඇරුණුවාය.

අය පැය භත අටක් භාවනාවේ යෙදී සිටින විට සංස්කාරෝපේක්ෂා යුතුනයෙන් ත්‍රිලක්ෂණ බලන විට ඇගේ සිත පෙර නොවූ විරු තරම් මහා ගුද්ධාවකින් පිරිණ. තෙරුවන පිළිබඳ ගුද්ධාව. මේ මාරුගය මට පෙන්වා දුන් බුදුපිළියාණන් වහන්සේට, උන්වහන්සේගේ ශ්‍රී සද්ධර්මයට උන්වහන්සේගේ ග්‍රාවක මහා සංසරත්නයට මා ණයයි. දැන් මගේ සිතේ පිරි ඇති මේ සතුට ප්‍රිතිය ලැබුණේ තෙරුවන් නිසා. මගේ මුළු මහත් ජීවිතයම මම තෙරුවනට පූජා කරලා තියෙන්නේ. ලොව කිසිවකට එය දෙවැනි වන්නේ නැහැ. සාදු! සාදු!!! ඇගේ දැස කදුලෙන් පිරිණ. ඒ සතුවේ කදුල්. පෙර නොවූ විරු විශාල ගුද්ධාවක් සිත පූරා පැතිරි ගත ද සිහිල් වැ ගියේ ය. ඉදිරි පියවර සඳහා විරෝධ බලවත් ව තැගිණ. පෙර නොවූ තරමේ විරෝධක් අති ගැහුරු සමාධියකට සිත වැටිණ. සංස්කාර උපේක්ෂාව වඩාත් ගැහුරුව ගියේය.

ගණ අදුරේ ගිරි ගිබරයක රන් කොතකි. අකුණු එළියෙන් එය පෙනීණ. ක්ෂණයකින් එය නොපෙනී ගියේය. යළි අකුණු එළිය! දියුලන රන් කොත! ක්ෂණයකින් එය නොපෙනී ගියේය.

ඉන්පසු ඇතිවුයේ විස්තර කළ නොහැකි තරමේ මහා ගාන්ත සුවයෙකි. නිහඹ නිසලතාවයකි.

උමණී භාවනාවෙන් නැගිට කුටියේ දොර අරින විට ම දුව පියා සමග දොරකඩ සිටිනු පෙනිණ. ඇයට උණ වැළදී තිබිණ. මැල්වී ගිය මුහුණ දුක් මුසුය.

“අම්මා ගෙදරින් ඇවිත් දච් කියක් වුණා ද? අම්මේ අපට අම්මා අයිති නැද්ද?”

දුව ඇසුවාය.

ශ්‍රී සමග ම රමණීගේ සිත තුළ යමක් සිදුවනු දැනිණ. ඇය යළි කුටියට වැදුණා ය.

සැමියා දුව සමග ආපසු යතුරුපැදියෙන් යනු ඇයිණ.

“අපට අම්මා අයිති නැද්ද?”

බොහෝ දුරක සිට ඒ භඩ ඇසෙන්නට විය.

මුළු ලොවම බිඳවැවෙනු රමණීට දැනිණ. ලොවම අත්හැරියා මෙන් ද දැනිණ.

ඇගේ ඇස් පියවිණ.

සිත දියවී දියවී යනු දැනිණ.

ඇය අනිත්‍යය මෙනෙහි කළාය.

ශ්‍රී සමග ම සිත ගැහුරු සමාධියක ගිලිණ. ඇය ඉහළට ඉහළට ඇදෑගෙන යනු මෙන් දැනිණ. දිජ්කිමත් ආලෝකයකින් පිරැණු ගුහාවක් හරහා ඇය වෙශයෙන් ගමන් කරනු දැනිණ.

හැඩි දැඩි කළ මිනිහෙක් රමණීගේ ඇගිල්ල මිරිකා ඇද්දේය.

“ඒයි. මාරයා මා නුමිට පරදීන්නේ නැහැ.” ඇය කිවාය.

මාරයා පලා ගියේය.

සිත තව තවත් ඇත්තට ගැහුරට ගියේය.

මේ සියල්ල සංස්කාර. සංස්කාර අනිත්‍යයි. අනිත්‍යයි අනිත්‍යයි දුකයි අනාත්මයි - අනාත්මයි.

ලොකු පුතා පාසල් නිල ඇඳුම පිටත් ඇය ඉදිරියට ආවා ය.
 “පුතේ උඩත් අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි”
 පුතා නොපෙනී ගියේය.
 දෙවන පුතා ද පැමිණියේය.
 “පුතා උඩත් අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි”
 ඔහු ද නොපෙනී ගියේය.

රමණී මාතාවගේ පුතුන් දෙදෙන සහ දියණිය

දුටුව ආවේ හඩමිනි.

“දුටුවේ තුම් ද අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි”

අදෙ ද තොපෙනී ගියාය.

තිදෙනාම තිරුදේ වි තොපෙනී ගියහ.

ලොවැ පැවැති මහ ම බැඳීම් තුන අනිත්‍යයට ගියේය.

ඒ පිළිබඳ සියලු සංස්කාර අනිත්‍යයි

අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි

සියලු සංස්කාරයේ අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි-

දුකයි - අනාත්මයි - අනාත්මයි - අනාත්මයි

අදෙට මුලින් ම දරු තිදෙනා අතහැරි යනු පෙනිණ. ඉන් පසු සියලු සංස්කාර ලිහි ලිහි අත්හැරි යනු දැනිණ. සියලු සංස්කාර අනිත්‍යයි - දුකයි අනාත්මයි

අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි - අනිත්‍යයි - ඇගේ සිතේ ඒ වචනය දිගින් දිගටම නැගිණ. එහෙත් පසුව එය සිතිවිල්ලට නැගිම

සමාධිගත රමණී මාතාව

අපහසු විය. සිත නිහවි විය. නිශ්චල විය. මහා නිශ්චබිද්‍යාවකට සිත හසුවිය.

මහ පොලෝව සැලෙනු දැනීණ. මහා ගිනි ජාලාවක් මතුව සිරුර වටා රැලි නැගිය. ඒ සමග ඒ ම ඇගේ හිසට සිහිල් දිය බේදුවක් වැටිණ. සිරුර ම සිසිල් විය. ගිනිදැල් නිවී ගියේය. මහා ගාන්ත සුවයකට සිත හසුවිය. බොහෝ වේලාවක් එය ඒසේ පැවැතිණ.

ඒ ගාන්ත සුවය අතර ම ඇයට පිඩිදුණු රතු නෙත්ම මලක් පෙනිණ. නැත, ඒ නෙත්ම මලක් තොවේ. ඇගේ ම හදවතය.

ඇගේ දැස ඇරිණ.

සිරුරට දැනුණු සිසිල එසේම පැවැතිණ. යළි දැස පියා ගැනීමට ඇයට සිතිණ.

ඇගේ දැස කඳුලෙන් පිරිණ. තුවූ කඳුලින්!

බුදුරජාණන් වහන්සේ ඇගේ දැස ඉදිරියේ වැඩ සිටිති.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

පියාණනි, ඔබ වහන්සේ පෙන්වා වදාල උතුම ධර්ම මාර්ගය මට සැතැසිල්ල ගෙනාවේය. මම ඔබවහන්සේ සමගයි.

නිවී ගිය මේ සිත පුරා දැන් බුදු ගුණ පුරවා ගනිමි.

පියාණනි, ඔබ වහන්සේගේ මේ දියණීයගේ හදවත නෙත්ම මලක් ලෙස මට පෙනිණ.

ඒ නෙත්ම මල අති මහත් වූ ගුද්ධාවෙන් මම ඔබ වහන්සේට පුදම්.

* * *

කුටියේ දොරට තට්ටු කරන හඩක් ඇසිණ.

“මේ මම විගාඩා...”

ඒ සිල් මාතාවකි.

රමණී ඇසේ ඇරියාය. දොරට ගසන හඩ උස් විය.

“හාමුදුරුවේ වැඩිලා. අපි කවුරුත් දැන් ධර්ම ගාලාවට යනවා”

රමණීට නැගිටින්නට සිතක් නැත. එහෙත් මද වේලාවකට පසු ඇය නැගිට කුටියේ දොර ඇරියා ය.

“රමණී මැතියන්ගේ මුහුණ අද පිපුණු නෙඳුම් මලක් වගෙයි. විශාබා කිවාය.

මොහොතුකට පෙර දුටු භද්‍රවතේ නෙඳුම් මල රමණීට සිහිවිය.

* * *

සිල් මාතාවන්ට භාවනා උපදෙස් දීමෙන් පසු ගුරු හිමියේ ධරුම ගාලාව කෙළවර හිද සිටි රමණී දෙසට නෙත් යොමු කළහ. ඇගේ දැස පියවී තිබිණ. මුහුණ ගාන්ත සන්සුන් නිවුණු ස්වභාවයක් පළ කෙලේය.

“රමණී මැතියේ දැන් භාමුදුරුවන් ලගට යන්න වෙලාව” විශාබා කිවාය.

ඇය ගුරු හිමියන් අසලට ගියා ය. පා නමැද හිද ගත්තාය.

“ඉතින් රට පස්සේ මොකද වුණේ?” හිමියේ අසුහ. රමණී සිය අත්දැකීම් විස්තර කළාය. සාවධානව ඇයට සවන් දී සිටි හිමියේ මහත් සතුරින් මෙසේ කිහ.

“මඟ එදා සංස්කාරෝපක්ෂා යානය පිළිබඳ අත්දැකීම් විස්තර කළා. අනුලෝච්ච යානය ඔබට ලැබේ ඇද්දැයි ඔබ අනුමාන කරනවා. ඔබ ලැබූ අත්දැකීම් අනුව ඒ යානයන් ලබාගෙන තිබෙනවා. නිවනට අනුලෝච්ච සංස්කාරයන් සිතින් අත්හැරීමි අනුලෝච්ච යානයෙන් සිදුවන්නේ. ඒවා සිතින් ගිලිනි යන හැටි ඔබ දුටුවා.

ඔබ ඔබේ ලොකුම බන්ධන තුන - බැඳීම් තුන සිතින් අත්හැරීයේ නාටකාකාරයෙන්. දරුවන් තිබෙනා අවස්ථා තුනක දී ඔබ අත් හැරියා. දරුවන් පිළිබඳ සංස්කාරවල අතිත්‍යය ඔබ දුටුවා. සියලු සංස්කාර අත්හැරී යන හැටි ඔබ දුටුවා.

ඉත්පසු සිදුවූයේ කුමක් ද? සියලු සංස්කාර අත්හැරී යන විට නිවනට සම්ප වෙනවා. නිවන අරමුණු වීමට ඔන්න මෙන්න කියා හිතෙන අවස්ථාවක ඇතිවන යානය ගෝතුහු යානය කියා හඳුන්වනවා. මේ පෘතග්‍රන අවස්ථාවේ සිට ආර්ය ගෝතුයට එක්වීමක්. ඔබ තොදැන සිටියත් ඔබේ අත්දැකීම්වලින් පෙනෙන්නේ ඔබ ඒ යානයට ද ඇවිල්ලා නිවැරදිව භාවනාවේ යෙදෙන අයකුට විදරුගනා යාන

පිළිවෙශීන් එකින් එක ලැබෙන හැටි මා මේට පෙර කුඩා පියාවත්තේ හාවනා වැඩසටහනේ දී කියා තිබෙනවා.

අකුණු විදුලි එළියෙන් ක්ෂේකිව පෙනී නොපෙනී ගිය ගිරි කිබරයේ රන් කොත මාර්ගය පත්වීම පිළිබඳව සංකෝතයක් වගෙයි. මාර්ග ඇුනය ක්ෂේකිවයි පහළවන්නේ. ඒ සමග එල ඇුනයන් පහළවෙනවා. ඔබේ අත්දැකීම් විස්තරය අනුව ඒ සියල්ල ම ඔබ ලබාගෙන ඇති බව පෙනෙනවා.

දැන් ඔබට ඇත්තේ ප්‍රත්‍යාවෙක්ෂා ඇුනය ලබා ගැනීම පමණයි. මෙතෙක් ආ ගමන පිළිබඳ ආපස්සට හැරී බැලීමක් එ. මාර්ග එල අවස්ථාවල දී පහළ වූ තත්ත්වය හොඳින් දැකීමට ප්‍රත්‍යාවෙක්ෂාවේ දී හැකි වෙනවා.

ඉත්පසු ඔබ විටින් විට එල සිතට සමවදින්නට ඕනෑ. මා එය පසුව කියා දෙන්නම්.

අවුරුදු දෙකක පමණ කාලයක් පුරා ඔබ ගත් වෙහෙසේ හොඳ ප්‍රතිඵල දැන් ලැබේ තිබෙනවා. මේ සේවානයේ ම රැදෙමින් පංචස්කන්ධයන්ගේ ඇතිවීම් නැතිවීම් බලමින් දිගටම හාවනාවේ යෙදෙන්න.

ඔබ ලැබූ යහපත් තත්ත්වය අන් අයටත් ලබා දීමට දැන් සිතට ගන්න.

“ඔබට තෙරුවන් සරණයි!”

රමණී උන්වහන්සේට සවන් දී සිටියේ කදුල් පෙරමිනි. ගෝනුහු ඇුනය, මාර්ග ඇුන ගැන කියනවිට ඇයට ඇගේ හද නතර වී යනු මෙන් දැනිණ.

ලොවේ උතුම් ම සතුට, ප්‍රිතිය මම දැන් විදිමි.

මේ සඳහා මට මග පෙන්වූ මා දිරිගන්වා ඉදිරියට යැවූ මගේ ආවාරය පාදයන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේ නිදුක්ව, නිරෝගීව, සුවපත්ව දීරස කාලයක් වැඩ වෙසෙන්වා!

ඇය හිමි පා මුල වැටී තමස්කාර කළාය.

මට මේ සඳහා පරිසරය තනා දුන් සැමියා සුනිල්, දරු තිදෙනා, නැන්දා, අම්මා, කාත්තා, නංගිලා, මල්ලිලා කුඩා පියාවත්තේ

ජයග්‍රැබරාරාමයේ සහ දිහම් මැදුරේ දායක දායිකාවන් මා සමග එකට භාවනා කරන සිල් මාතාවන් ඇයට සිහි විය. ඇය ඔවුන්ට පින් දුන්නාය.

බරම ගාලාවේ සිට ඇය තියේ බුදු මැදුරටය. බුදු පිළිමය පෙන පසග පිහිටුවා වැද වැළැණු ඇය නිහඩ්ව අඩ පැයක් පමණ බුදු ගුණ සිහිකළාය. ඇය සිය කුටියට පැමිණියේ කෙසේ දැයි ඇයට කිව නොහැකිය. ඇයට දැනුණේ ඇය මහ පොලාවේ පය නොතුවරී ආ බවකි. වලා අතරින් ආ බවකි. සිත ද සිරුර ද සුවදායක සැහැල්පු බවක රදී තිබූණ.

දිහම් මැදුරේ දහවල දානයට පෙර රමණී හමුවීමට කීපදෙනකු පැමිණ සිටින බව විශාලා කිවාය.

නොයෙල් පුත්‍ර සමග

රමණී සේදු රෙදි වැලට දමා ගේවිටුව ලගට ගියා ය.

සුතිල් දරු දෙදෙනා සමග ඇවිත්!

දුව ඉදිරියට දිව ආවා ය.

“පසුගිය දච්ස්වලත් අපි ආවා. අම්මා කුටියට වෙලා භාවනා කරනවා කියල විශාලා නැත්දා කිවා. ඉතින් අපි අම්මා දකින්නේ නැතිවම ගියා.”

දුව කීවේ දුකෙනි.

“මම, මෙහාට ආ දා ඉදල දිගටම මම භාවනා කළා. ඉතින් කොහොමද දුව, පසුගිය දච්ස්වල ස්කේලේ ගියා නේදා?” රමණී ඇගේ හිස පිරිමදිමින් ඇසුවාය.

“දැන් මම පන්ති නායිකාව. ගිය සතියේ ඉදල..”

“හරි හොඳයි. දුව ලමයින්ට කරුණාවන්තයි නේ. ලමයි දුව කියන දේ අහගෙන ඉදිවී.”

“මිවි, අම්මෙම මම නායිකාව වුණාට කවුරුත් කැමතියි.”

පුතාලා දෙදෙනාම “ଆපහු ගෙදර යමු අම්මේ”යි කිහි.

“පස්සේ දච්සක මම ගෙදර ඇවිත් යන්න එන්නම් පුතා”

“ඇවිත් යන්න තොටයි ගෙදර තවතින්න එන්න”

රමණී නිහඩ වුවාය.

සුතිල් පුතුන් දෙදෙනා ඇමතුවේය.

“අම්මා තව වික දච්සකින් ඒවි පුතේ, තව විකක් භාවනා කරල ඒවි.”

සුතිල් පලතුරු කුඩායක් ගෙනැවිත් තිබිණ. එය රමණීට දුන් ඔහු “දැන් දානෙ වෙලාවනේ. අපි යන්නම්”යි කිය.

දරුවා රමණීට වැන්දහ. ඔවුන්ගේ ඇස්වල කදුළ පිරි තිබිණ.

රමණී “තෙරුවන් සරණයි”කියමින් ඔවුන්ගේ හිස පිරිමද්දාය.

අය කුටියට ආවාය. ආපසු හැරී බැලුවේ නැත. එහෙත් සුතිල් සහ දරු තිදෙනා ගේවිටුව ලගට වී මව තොපෙනී යනතුරු බලා සිටියන.

ඩුහම් මැදුරේ හාවනා වැඩසටහන්වල වෙනසක් සිදුවිය.

අමතගවේකී හිමියෝ හාවනා යෝගීන්ට හාවනා උපදෙස් දීමත්, රමණී සිල් මැණියෝ කමටහන් දීමත් ඇරුමුහ.

මේ පිළිබඳව රමණී මූල දී සිය අකමැත්ත පළ කළහ.

“අනේ ඔබවහන්සේ කමටහන් දෙන විදියට මට දෙන්න බැහැ. මට දැනුමක් නැහැ. අත් දැකීමක් නැහැ.” ඇය කීවාය.

“ඒ කාරණා දෙකම මා පිළිගන්නේ නැහැ. ඔබ අවුරුදු කිපයක් පුරාම හාවනාවේ යෝජනා. විශාල අත්දැකීම් සම්භාරයක් ලබා ගත්තා. පසුගිය මාස කිපය තුළ ලැබූ අත්දැකීම් ඉතා වැදගත්. හාවනා ප්‍රහුණුව ලබන අයට ගැළපෙන සේ මධ්‍ය අත්දැකීම් ඇසුරු කරගෙන කමටහන් දෙන්න. පසුව ඔවුන් සමග සාකච්ඡා නොට තිසි මගට යොමු කරන්න. සාවධානව ඔවුන්ට කන් දෙන්න.”

අන්තිමේ දී ඇයට උන්වහන්සේගේ බසට නැමීමට සිදුවිය.

ගුරු හිමියෝ අඩ පැයක් පමණ හාවනා උපදෙස් සහිත ධරුම දේශනාවක යෙදෙති. ඉන්පසු රමණී සිල් මාතාව හාවනායෝගීන් වෙන වෙන ම ගෙන ඔවුන්ට කමටහන් දෙයි. ඔවුන්ගේ අත්දැකීම් සාකච්ඡා කරයි. මග පෙන්වයි.

යෝගීහු හාවනාවේ දී මතුවන සියලු ගැටලු බියෙන් තොරව රමණීට ඉදිරිපත් කළහ. ගුරු හිමියන්ට අති ගෞරවය හා බිය නිසා ම සමහරු උන්වහන්සේට ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් තොකළහ.

රමණී ඉතා සුහදව, කාරුණිකව සියලු ගැටලුවලට විසඳුම් ඉදිරිපත් කළහ. ඇයට විසඳුමට අපහසු ගැටලුවක් වුවහොත්

අය ගුරු හිමියන් හමු වී උපදේස් ලබාගෙන යෝගිනට ඒවා ඉදිරිපත් කළාය.

හාවනාවට පැමිණෙන පිරිස වැඩි විය.

අය වටා නිතරම කිප දෙනෙක් රදි සිටියන. අය ඇගේ අත්දැකීම් මූසුකොට භාවනාව පිළිබඳව ඔවුන්ට අප්‍රත්ම කරුණු ඉදිරිපත් කළාය.

දහම් මැදුරේ දායක සහාව ද ඇගේ කමටහන් දීම පිළිබඳව කතා කළේ ප්‍රසාදයෙනි.

මුවහු ඇගේ දරුවන්ගේ ලෙඩ දුක් පවා සොයා බැඳුහ.

* * *

අධිමානසික ගක්තියකින් රෝගීන් සුවපත් කිරීම පිළිබඳව රමණී සිල් මාතාව ඇත ප්‍රදේශවල ද ප්‍රකට වූවාය. බොහෝ රෝගීහු දහම් මැදුරට ද ආහ. මෙය භාවනායෝගීන්ට අවහිරයක් තොවන සේ ඩුදු සේවාවක් සේ සිදු කිරීමට ඇයට හැකි විය.

කළකට පෙර උසස් පොලිස් නිලධාරියකු වූ, ඉඩම් හිමි වැළිකරුවකු වූ ගෝල්බින් රත්වත්තේ මහතා පිළිකාවකට ගොදුරුව මරණාසන්නව සිටියේ ය. ඔහුගේ යුතිහු ඔහු රමණී සිල් මාතාවට ඉදිරිපත් කළහ. ඇය පිරිත් සර්ක්මායනා කොට ඔහුට සෙත් පැතුවාය. සුළු කළකින් පිළිකාව ඉවත් විය. මෙයින් ප්‍රසාදයට පත් වූ රත්වත්තේ මහතා දහම් මැදුරේ භාවනා වැඩිසටහන්වලටත් සහභාගි වූයේය. ඔහුගේ අධ්‍යාත්මය වෙනස් විය. එය ගාන්ත සුවදායක බවට පත් විය. රමණී සිල් මාතාවගේ කමටහන් දීම පිළිබඳව ඔහු පැහැදුමෙන්ය.

මහනුවර පැත්තේ භාවනා වැඩිසටහන් පැවැත්වීමට මා ඔබ වහන්සේවත්, රමණී සිල් මාතාවටත් ආරාධනා කරනවා.”

ଆරාධනාව පිළිගැනීණ.

මහනුවර තරුණ බොංදේ සමිති ගාලාවේ දී සතියක් පුරා හාටනා වැඩසටහන පැවැත්වීණ. අමතගලේදි හිමියෝ හාටනා උපදෙස් සහිත ධරුම දේශනා පැවැත්වූහ. රමණී සිල් මාතාව කමටහන් යුති. දෙවන දිනයේ ගාලාව පිරිණ. තෙවන දිනයේ දී පිටත රදි සිටිමට ද හාටනායෝගීන්ට සිදුවිය.

හාටනා වැඩසටහන ජනප්‍රිය විය.

තරුණ බොංදේ සමිති ගාලාව ඉඩ මදි වූ හෙයින් රළුග මාසයේ දී මහනුවර පල්ලේකැලේ ගම්ලදා භුමියේ දී හාටනා වැඩසටහන පැවැත්වීමට සිදුවිය.

මවකට කමටහන් දෙමින්..

අති විශාල ජනතා සහභාගිත්වයක් සහිතව මාසික භාවනා වැඩසටහන ගම්ලදා තුමියේ දී පැවැත්වීමට රත්තන්තේ මහතා ඇතුළු පිරිසට හැකි විය.

රමණී සිල් මාතාවගේ කිරිතිය මධ්‍යම පළාතේ ද පැතිරිණ.

“අැත භාවනා වැඩසටහන්වලට යන විට සුනිල් මහත්තයාත් හැකිනම් දරුවනුත් එක්ක එන්න.”

අමතගවේදී හිමියෝග රමණීට කිහි.

බොහෝ දෙනා ඇයට ආකර්ෂණය වන ආකාරය දුටු හිමියනට එය රමණීට අනතුරක් විය හැකි බව පෙනිණ.

භාවනාව පිළිබඳව ජනතාව තුළ වූ උනන්දුව දුටු රත්තන්තේ මහතාට මහනුවර නගරාසන්නයේ භාවනා මධ්‍යස්ථානක් පිහිටුවේමේ වුවමනාව ඇති විය.

මෙහිදී ගමනායක මහතා සහ විසුම්පෙරුම මහතා ජනාධිපතිනි වන්දිකා බණ්ඩාරනායක මැතිනිය හමු වූහ. පල්ලෙකැලේ ගම්ලදා තුමියේ ගොඩනැගිල්ලක් භාවනා මධ්‍යස්ථානයක් සඳහා ලබා දෙන මෙන් ඉල්ලුහ. ජනාධිපතිනිය ඒ ඉල්ලීම ඉටු කළාය. මේ නිසා ගම්ලදාව දහම් උදාවක් බවට පත් විය. පල්ලෙකැලේ භාවනා මධ්‍යස්ථානය ඇරෙකිණ.

අමතගවේදී හිමියන්ගේ උපදෙස් සහිතව එහි දසසිල් මාතාවන්ගේ ආරාමයක් බෙහිවිය.

ගැහැනු පිරිමි වෙන වෙනම භාවනා කළ හැකි කුටි ද ධරම ගාලා ද එහි විය. රමණී සිල් මාතාවට ද කුටියක් වෙන් කැරිණී. ඇය මසකට එක් සතියක් එහි නතර වී භාවනායේගින්ට කමටහන් දුන්හ.

සුදුවතින් සැරසුණු තුරුණු වියේ පසු වූ රමණී සිල් මාතාවගේ ගාන්ත නිවී සැනසුණු පෙනුමත්, ඇගේ කාරුණික මුදු බසත්, මේ භාවනා මධ්‍යස්ථානයට අති විශාල පිරිසක් ඇද ගැනීමට සමත් විය.

අැරුම්බලදෙණිය දහම් මැදුරට සහ පල්ලේකැලේ හාවනා මධ්‍යස්ථානයට විදේශීකයෝ ද පැමිණියහ. බුදු දහම පිළිබඳව කියවා තිබුණු මේ අයට එහි ප්‍රායෝගික අංශයේ ප්‍රගත්වීමට අවශ්‍ය විය. බුදු දහම දෙවියන්ගෙන් තොර විමුක්ති මාර්ගයක් ලෙස ස්ව ගක්තිය මතම විශ්වාසය තැබූ නිදහස් විමුක්ති මාර්ගයක් ලෙස ඔවුන්ට වැටහිණ. ඒ වැටහිම ප්‍රායෝගික වශයෙන් දැකීමට ඔවුන්ට අවශ්‍ය විය. ප්‍රායෝගික යනු ඩු හාවනාමය.

මුවහු දහම් මැදුරේ සහ පල්ලේකැලේ හාවනා මධ්‍යස්ථානයේ හාවනා වැඩසටහන්වලට සහභාගි වුහ.

රමණී සිල් මාතාවගේ මග පෙන්වීමෙන් මුවහු ඉතා ඉක්මනින් සමාධිගත වී බුදු දහමේ සත්‍යය අවබෝධ කර ගැනීමට වෙහෙසුණෙහ.

දිගුකලක් සිත් දැවු අසහනය ඒ සමාධිය තුළ දියවී යන හැරී ගාන්ත සිසිලකට සිත පත්වන හැරී ඔවුන්ට දැනිණ. පෙනිණ, වැටහිණ.

සිය රටවල හිතවතුන්ට මේ ගාන්ත සුවය, සැනසිල්ල ලබාදීමේ වුවමනාව ඔවුන්ට ඇති විය.

අමතගවේකී හිමියන්ට සහ රමණී සිල් මාතාවට මුවහු සිය රටවලට පැමිණෙන මෙන් ආරාධනා කළහ.

“අපට ලබා දුන් සැනසිල්ල අපේ රටේ ජනතාවටත් ලබා දෙනු මැනවී.”

ଆරාධනය පිළිගැනීණ.

පූජ්‍ය වලාණේ අමතගවේදී හිමියන් සමග විදේස් ගතවූ සිල් මාතාවේ

අමතගවේදී හිමි සමග රමණී සිල් මාතාව, ආචාර්ය කුස්සුමා දේවේන්ද්‍ර මහත්මිය, ලලා තෙන්නකෝන් මහත්මිය, රබේල් මහත්මිය සහ විරසිංහ මහත්මිය සිංගප්පූරුවට හියහ.

මේ පිරිස පිළිගැනීමට සිංගප්පූරු ගුවන් තොටුපළට විභාල පිරිසක් පැමිණ සිටියහ.

සිංගප්පූරු ලංකා විභාරයේ ඔවුන්ට නවාතැන් ලැබිණ.

දහම් මැදුරේ සහ පල්ලෙකැලේ හාවනා මධ්‍යස්ථානයේ හාවනා පූභුණුව ලැබූ සිංගප්පූරු වැසියෝ කිපදෙනෙක් එහි හාවනා වැඩිසටහන් සංවිධානය කොට අමතගවේයි හිමියන්ට සහ රමණී සිල් මාතාවට ඒ සඳහා ආරාධනා කළහ.

හිමියෝ හාවනා උපදෙස් අඩංගු ධරම දේශනා පැවැත්වූහ. රමණී සිල් මාතාව කමටහන් දුන්හ. සිංගප්පූරු වැසියන් මෙන්ම එංගලන්තයේ සහ ඇමරිකාවේ සැදැහැවත්හු කිපදෙනෙක් ද හාවනා වැඩිසටහනට එක්වූහ.

* * *

අධිමානසික ගක්තියෙන් රෝගීන් සුවපත් කිරීමට රමණී සිල් මාතාවට ඇති හැකියාව පිළිබඳව එරට සමහරු දැන සිටියහ.

එක් සිංගප්පූරු කාන්තාවක් රමණී සිල් මාතාව හමුවීමට ආවාය. ඇය ගමන් කළේ කතා කළේ පිරිමියකු මෙනි.

“මට ඔබතුමියට කතාවක් කියන්න තිබෙනවා”

ඇය කතා කළේ ජපන් බසිනි. පරිවර්තකයෙක් ඇගේ වචන සිංහලට තැගුවේ ය. ඇය සිටියේ අඩ සිහියෙනි.

“මා පෙර සිටියේ ජපානයේ. මගේ සැමියාත්, මාත් රිය අනතුරකින් මිය ගියා. මා සිංගප්පූරුවේ ඉපදුණා. මේ රටේ හාජාව වගේම ජපන් හාඡාවද මට කතා කරන්න පුළුවන්.

මගේ සැමියා භූතයෙක් වුණා. ඔහු මගේ සිරුරට ඇතුළු වුණා. දැන් මා මෙහෙය වන්නේ ඔහු. මගෙන් පළවන්නේ පිරිමි ගති. සිරුරට වෙළා ඔහු මට වධ දෙනවා. ඒත් මම එයාට කුමතියි. එයා මා සමඟ ඉන්නවාට මා කුමතියි. එහෙම ඉන්න එක එයාට වධයක්ලු. මම නම් මේ වධය විදුගෙන ඉන්න කුමතියි” ඇය කිවාය.

රමණී සිල් මාතාව ඇයගේ හිස පිරිමදිමින් පිරිත් සංස්කෘතියනා කළාය. සෙත් පැතුවාය.

සිංගපේපුරුවේ දී වින ජාතිකයකු සූච්චාපන් කරමින්..

“මය තත්ත්වය දෙදෙනාටම වධයක්. දෙදෙනා වෙන්විය යුතුයි. එය දෙදෙනාටම නිදහසක්, මෙය හොඳින් විසඳුම්. අපි මහුට පින් පමුණුවම්.”

සිල් මාතාවට ඇය එකග වූවාය. දානයක් දී පින් පැමිණිවීමෙන් පසු භූත සැමියා ඉවත්ව ගියේය. ඇගේ පිරිමි ගමනා, පිරිමි කතා ගැහැනු ලතාවට හැඩ ගැසිණ. ඇය සාමාන්‍ය

කාන්තාවක බවට පත් වූවාය. පසුව හාවනා වැඩසටහන්වලට සහභාගී වූවාය.

* * *

“හැම විට ම යහපත් සතියෙන් සිටින්න. කරන හැම දෙයක් ම සතියෙන් යුතුව කරන්න. කියන හැම වචනයක්ම සතියෙන් යුතුව කියන්න. සතියෙන් තොර වූ විට සිත අරමුණෙන් එට යනවා. එවිට සිදුවන්නේ අවශ්‍යක්. හාවනාව අසාර්ථක වෙනවා. සතිය යහපත් වූ විටසි සමාධිය ගොඩ නැගෙන්නේ. යහපත් සමාධියෙන් තොරව ප්‍රශ්‍යාව පහළවන්නේ නැහැ. ප්‍රශ්‍යාව සම්ගිය විද්‍රෝහනාව බුදු දහමේ හරය ගැහුර ඇත්තේ විද්‍රෝහනාවේ. එය ප්‍රශ්‍යාවෙන් අවබෝධ කර ගන්නේ නැත්තම් අපගේ ඉලක්කය වන තිර්වාණය ලං කර ගැනීම අපහසුයි.

ලදේ පිබේදු මොංගාතේ සිට මිනිත්තු 15 ක් සතියෙන් ඉන්න පුරුදුවන්න. එය සාර්ථක වූ පසු මිනිත්තු 30 ක් සතියෙන් ඉන්න. ඉන්පසු පැයක් දෙකක් තුනක් දක්වා සතිය වඩුම්න් පුරුදු වන්න. දිනපතා සතියෙන් සිටිනා ඔහු හාවනාවේදී ඉක්මනින් සමාධිගත වෙලා පංචස්කන්ධය තුළ අනිත්‍ය, දක්ඛ, අනාත්මය දකිනවා.”

රමණී සිල් මාතාව තමා සතිය දියුණු කරගත් ආකාරය සිහි කරමින් හාවනායෝගීන්ට උපදෙස් දුන්නාය.

එතුම්යගේ වින ග්‍රාවකයෝ මෙසේ කීහ.

“අපි කාලයක් තිස්සේස් හාවනා කළා. සමාධි මාත්‍රයක් ආවේ නැහැ. ඔබතුම්ය ප්‍රශ්‍යා දී අපි දින දෙකක් තුනක් ඇතුළත දී සමාධිගත වුණා.”

කමටහන් දිමේ දී අය ගැහුරු බර වචන යෙදුවේ නැත. සියලු දෙනාට ම වැටහෙන පරිදි සිය අත්දැකීම් ද මුසු කරමින් කළ මගපෙන්වීම නිසා ලංකාරාම විහාරයේ ධර්ම ගාලාව හාවනායෝගීන්ගෙන් එරි ගියේය. පසුව එහි ඉඩ මඳ විය.

රෝගීන් සුවපත් කිරීමේ කටයුතු නිසා අයගේ හාවනාවට බාධා ඇති විය.

අමතගවේයි හිමි ඒ ප්‍රයෝගය පිළිබඳව බැලුවේ උපේක්ෂාවෙනි.

“මුවන් ඔබ හමුවීමට එන්නේ ඔබ ගැන ඇති විශ්වාසය තිසා. බොහෝ දෙනා තොයෙක් වෙවදාවරුන්, ජේන කියන්නන්, මන්ත්‍රකාරයන් හමුවී පලක් තැති තැන ඔබ හමුවී විසඳුමක් ලබාගත හැකි දැයි බැලීමටයි එන්නේ. මුවන් මගහැරීමට ඔබට බැහැ. නමුත් ඔබේ භාවනාවට එය බාධාවක් තමයි. ඒත් ඔබට මුවන්ට විසඳුම් ලබාදීමට සිදුවෙනවා. සතියකට දින දෙකක් පමණ මුවන්ට වෙන් කරන්න. එය ප්‍රසිද්ධ වූ විට ඒ දින දෙකක් පමණක් රෝගීන් ඒවා.”

ගුරු හිමියෝ ඇයට කිහි.

ඒ අනුව දින දෙකක් වෙන් කැරිණ. එහෙත් ඇතැම් මානසික රෝගීන්ට වෙළාවක්, දිනයක් තොවීය. මුවහු ආරාමයට කඩාපැන්නහ. මුවන් පලවාහැරීමට භාවනා වැඩිසටහන් සංවිධායකයන්ට අපහසු වීය. රමණී සිල් මාතාව මුවන්ට ප්‍රතිකාර කළහ.

සාමාන්‍ය මට්ටමේ රෝගීන්ට එතුම්ය මෙසේ කිවාය.

“මේ බොහෝ රෝගවලට හේතුව පෙර කළ අකුසල කරුමයි. මුලින් ම කළ යුත්තේ සිත ද්වේගයෙන්, වෙටරයෙන්, ර්රිජ්‍යාවෙන් මුදා ගැනීමයි. එයින් සිත පිරිසිදු වෙනවා. ඉන්පසු අකුසල් යටපත් වෙනවා. කුසල් සිත බලවත් වී ප්‍රිතිය සුවය මතු වී සිත් සමාධිගත වී කායික රෝග දුරුලී යනවා. සිත සුවපත් වූ විට සිරුර ද සුවපත් වෙනවා. ඔබත් අප භා භාවනාවට එකතුවන්න. සිත භා ගත දෙකම සුවපත් වන මග අප කියා දෙනවා.”

සිංගප්පූරුවේ ලංකාරාමයේ දෙසතියක් පූරා භාවනා වැඩිසටහන්වල යෙදුණු අමිතගවේයි හිමි, රමණී සිල් මාතාව ඇතුළු පිරිස පසුව මැලේසියාවට ගියහ.

මැලේසියාවේ බොඳ්ධ විහාරාධිපති සහ මැලේසියා සංස

නායක ආචාර්ය කිරින්දේ ධම්මානන්ද නාහිමියේ මේ පිරිස පිළිගත්හ.

දහම් මැදුරේ සහ පල්ලකැලේ භාවනා මධ්‍යස්ථානයේ භාවනාව පූජාණු වූ මැලේසියානුවේ පිරිසක් එහි ද භාවනා වැඩසටහන් පවත්වන මෙන් ඒ පිරිසගෙන් ඉල්ලුහ.

ඒ ඉල්ලීම ඉටුවිය. ඉතා සාර්ථක භාවනා වැඩසටහන් මාතාවක් එහි පැවැත්විණ. රමණී සිල් මාතාවගෙන් කමටහන් ලබා භාවනාවේ යෙදුණු මැලේසියානුවන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් පිවිතරු ධර්ම මාර්ගයට පිවිසුණහ. සිය සිත් ගාන්ත වූ ද ප්‍රශ්න වූ ද ධර්ම මාර්ගයට යොමු වී ඇති සැටි මහත් කෘත්‍යාතාවයෙන් යුතුව ඔවුනු අමතගවේ හිමියන්ට සහ රමණී සිල් මාතාවට දැන්වුහ.

“මැලේසියාවේ භාවනා මධ්‍යස්ථානයක් ඉදිකොට අපට ධර්ම මාර්ගයේ තව දුරටත් ගමන් කිරීමට උදව් දෙන්නැයි” මැලේසියාවේ මහා ව්‍යාපාරිකයුතු වන දෙකාක් පැන්කිවුවා මහතා භාවනාවෙන් ලැබූ සැනසිල්ලෙන්, මානසික අස්වැසිල්ලෙන් යුතුව රමණී සිල් මාතාවට විශේෂ ආරාධනාවක් කළේය.

“මා සතු අක්කර දෙසියක ඉඩමක් සපුනට පූජා කරනවා. එහි කුටි සියක් තනා භාවනා මධ්‍යස්ථානයක් බවට පත් කරනවා. ඔබ තුමිය එය බාර ගන්න.”

ඒ ඉල්ලීමට ඇය සිය එකගතාව පළ කළාය.

එතුමා අක්කර දෙසියක ඉඩම කුඩා වනාන්තරයක් බවට පත් කෙලේය. එහි කුටි සියයක්, ධර්ම ගාලා, දාන ගාලා, බුදු මැදුරක් සහ තවත් ගොඩනැගිලි ඉදිකැරවුහ.

මැලේසියාවේ ප්‍රධාන විපස්සනා භාවනා මධ්‍යස්ථානයක් ඒ මගින් ගොඩනැගුණේ ය.

ඒ භාවනා මධ්‍යස්ථානය රමණී සිල් මාතාව ඒ රටේ ගෙවූ දෙසතිය කුළ සිය ගණනක් සැදැහැවතුන්ට ධර්ම මාර්ගය පෙන්වා දෙමින් ද, රෝගීන් සුවපත් කරමින් ද ඉටු කළ සේවාව

පිළිබඳව මැලේසියානුවන්ගේ සඳා සිහිවතනයක් විය.

මැලේසියාවේ කොන්ට්‍ර්‍ව නගරයට තුළුරින් පිහිටි ඒ හාවනා මධ්‍යස්ථානය අද කුරුලු කිවි බිවිය හැරැණු විට අන් කිසිදු භඩක් නොනැගෙන තිසසල, ගාන්ත සුන්දර තපෝවනයකි. දායාන සුවයෙන් සමාධි සුවයෙන් පසුවන නිවී ගිය, සැනසි ගිය හාවනායෝගීන්ගෙන් ඒ තපෝවනය පිරි තිබේ.

රමණී සිල් මාතාව විටින් විට එතැනම වැඩම කොට යොගී සිත් සනසාලයි.

* * *

සිංගප්පූරුවේ ලංකාරාමයේ හාවනා වැඩසටහන් සඳහා දෙනුන් මසකට වරක් වත් රමණී සිල් මාතාවට යාමට සිදුවිය.

එහි දායකයනට ලංකා විභාරයේ බුදු පිළිමයක් ඉදිකිරීමට අවශ්‍ය විය. ඒ සඳහා මුදල් සහ ද්‍රව්‍ය රස් කළ ඔවුනු ඉදිකිරීම වැඩ ඇරැකීමට සැරසුණහ. කටයුතු අරඹන විට ම බාධා මතුවිය. අවස්ථා හත අටක දී මේ බාධාවන් සිදුවිය. සමහරු මෙය අත්හැර දැමීමට සිතුහ. කිපදෙනක “රමණී සිල් මාතාවගේ ආයිරවාදය මේ සඳහා ලබාගනිමු” කිහි. එතුමියේ ස්ථානයට ගියාය. එය මඩ වශරකි. ඒ ස්ථානයේ හිඳගෙන පැයක් පමණ ඇය හාවනා කළාය. ආයිරවාද කළාය.

“ඉතා ඉක්මනින් මේ බුද්ධ ප්‍රතිමාව ඉදිකිරීමට හැකිවේවා” ප්‍රාර්ථනා කළාය.

ර්ට පසුදා ම බිම සැකැසිණ.

ප්‍රතිමාව ඉදිකිරීමේ කටයුතු ඇරෙකිණ.

“ප්‍රතිමාවේ තැනීපත් කිරීම සඳහා සර්වය බාතුන් වහන්සේ කිප නමක් ලබා දෙන්න.” දායකයේ රමණී සිල් මාතාවගෙන් ඉල්ලුහ.

* * *

එතුමිය ලංකාවට ආවාය.

දින කිපයකට පසු ඇය තවත් සිල් මාතාවන් කිප දෙනකු සමග කතරගම කිරී වෙහෙර වන්දනාවට ගියාය.

කිරීවෙහෙර වහන්සේ වැද පහළට බසින විට පඩි පේෂියේ දී ඔවුන්ට සුදු ඇදගත් මහල්ලෙක් හමුවිය. ඔහු මේ සිල් මාතාවන්ගේ තොරතුරු විමසිය.

“මේ දරුවන් තිදෙනකුගේ මවක්.” ඔහු රමණී සිල් මාතාව පෙන්වා කිය.

“ලොකු පුතා නොයෙල් ලසන්ත, දෙවැනි පුතා අඡන්ත, බාල දුව දිල්නානි හරි ද?” ඔහු ඇසිය.

“හරි...” සිල් මාතාවක් කිවාය.

“සර්වයු ධාතු සෞයාගෙන නේද ආවේ?”

“එහෙමයි අපට සර්වයු ධාතුන් වහන්සේ කිප නමක් ඕන. අපි මෙහිදී භාවනා කරලා ධාතුන් වහන්සේලා ඉල්ලා අධිෂ්චින කරනවා”

රමණී සිල් මාතාව කිවාය.

“කවදද ඔයගොල්ල ආපසු යන්නේ?”

“හෙට උදේ”

මුහු කිරීවෙහෙර මළුවේ මූල්‍ය රයක් ම භාවනාවේ යෙදුණාහ. රමණී සිල් මාතාව සමවත් සුවයෙන් ද පසුව්වාය. අලුයම ධාතුන් වහන්සේලා ලැබේවායි අධිෂ්චින කළාය.

අදැසන පඩිපෙළෙන් බසින විට ඔවුන්ට අර මහල්ලා යළි හමුවිය.

“කෝ අර ප්‍රධාන සිල් මාතාව” ඔහු ඉදිරියේ සිටි සිල් මාතාවන්ගෙන් ඇසිය. එතුමිය ඔහු ඉදිරියට ආවාය.

“මෙට ධාතුන් වහන්සේ වුවමනා නේද?” අත අල්ලන්න” ඔහු කිවේ ය.

ගුලි කුරගත් සුදු ලේන්සුවක් ගෙන එය රමණී සිල් මාතාව අතට ඉහළින් කුරකුවේය.

බුදුරස් විහිදුවමින් ධාතුන් වහන්සේ තුන් නමක් ඇගේ අතට

වැඩියහ. සියලු අසේ බැබලෙම්න් ධාතුන් වහන්සේ දෙසට යොමුව තිබිණි.

ඒ අසේ සූදු ලේන්සුව සෙවීය. ලේන්සුවත් නැත. මහල්ලාත්

සිංහප්පුරුවේ ලංකාරාමයට ධාතුන් වහන්සේ වැඩම කරවීම

නැත. අැස් ඇතට ඇතට ගියේය. මහු හසුනොවීය. මහල්ලා අතුරුදෙන් වෙලා!

සිල් මාතාවක් සිය බැගයෙන් කුඩා කරඩුවක් පිටතට ගත්තාය. රමණී සිල් මාතාව ඒ තුළ ධාතුන්වහන්සේ තැන්පත් කළාය.

“ඒ දේව දූතයෙක්. අපේ ඉල්ලීම ඉටුකොට අතුරුදෙන් වුණා.” සියලු සිල් මාතාවෝ සිතුහ.

* * *

දින කිපයකට පසු මවහු සිංගප්පූරුවට ගියහ.

ලංකාරාමයේ දායකයෝ ධාතු කරඩුව සහ සිල් මාතාවන් පිළිගැනීමට ගුවන්තොටුපළට පැමිණියහ.

මහ පෙරහරින් ධාතු කරඩුව ලංකාරාමයට වැඩිම කරනු ලැබේණි. ධාතුන් වහන්සේ කරඩුවෙන් පිටතට වැඩිමකරවීමට හිමිවරු සැරසුණුහ. සාදුකාර හඩ ද නැගිණ. එහන් කරඩුව

සිංගප්පූරුවේ ලංකාරාමයේ ධාතුන් වහන්සේ තැන්පත් කිරීම

විවෘත කිරීම අපහසු විය.

නාහිමියෝ රමණී සිල් මාතාව කැඳවන මෙන් දායකයකුට කිහි.

එ්තුමිය පැමිණ කරබුවට අත තැබුවාය. එසැණින් එය විවෘත විය. ධාතුන් වහන්සේ පිටතට වැඩිම කළහ.

පසුව අනෙක් කරබුවක ධාතුන් වහන්සේ තැන්පත් කැරුණහ. ඒ කරබුව බුදුපිළිමය තුළ තැන්පත් කළ අවස්ථාවේ පිනි වැස්සක් වැටිණ. සිය ගණන් දායක දායිකාවේ ඒ පින්නෙන් නැහැවුණහ.

පිනිබිදුත්-තුවු කදුරත්, සාදු හඩත් මූසුවුණු ද්‍රව්‍යකි ඒ. රමණී සිල් මාතාව සුවද මල් මිටක් ප්‍රදා බුදු පිළිම වහන්සේට තමස්කාර කළාය.

හාවනා උපදෙස් ගැනීමට, කමටහන් ගැනීමට රමණී සිල් මාතාව සෞයා එන පිරිස් වැඩි විය. හාවනාව සඳහා ඔවුන්ට පහසුකම් නොවේ.

මේ නිසා හාවනා මධ්‍යස්ථානයක් ගොඩනගා ගත යුතු බව රමණී සිල් මාතාව සමග සිටි සිල් මාතාවේ නිතර නිතර ඇයට සිහිපත් කළහ.

එතුමිය ඒ සඳහා සුදුසු තැනක් සේවිවාය.

මිගොඩ, හයිලෙවල් පාරේ, නඩුහේන හන්දියේ සිට කිලෝමීටර් භතරක් දුරින් මහලු රබර ගස්වලින් යුතු වල් බිජිවූ ඉඩමක් ඇති බව එතුමියට අසන්නට ලැබේ.

ඇය සිල් මාතාවන් කිප දෙනකු සමග ඒ ඉඩමට ගියා ය. පරණ රබර ගස් අතර පිළි වැනෙන සුදු ඉද්ද මල් පදුරු යායක් ඇයට පෙනිණ. කුරුපු කුරුනය ද ඇකිණ. ලේන්තු ගසින් ගසට පතිති.

“හාවනා මධ්‍යස්ථානයකට සුදුසු පරිසරයක් මෙහි තිබෙනවා”
අය කිවායි.

අනෙක් සිල් මාතාවෝ ද ඒ අදහස පිළිගත්හ.

සැදැහැවත් පිරිසක් ඒ ඉඩම මිලට ගෙන රමණී සිල් මාතාවට
පිදුහ.

1995 සැප්තැම්බර මාසයේ දී ඒ ඉඩමේ පොල් අතු මුළුවක්
තනාගෙන ඇය තවත් සිල් මාතාවන් කිප දෙනකු සමග එහි
පදිංචි වූහ.

වැසි පොදත්, මදුරු උවදුරත් බාධා කළ ද ඇය අනෙක් සිල්
මාතාවන් සමග එහි හාවනාව ඇරුණුවාය.

“ඉතා ඉක්මනින් සමාධියට පිවිසිය හැකි රමණීය පරිසරයක්”
අනෙක් සිල් මාතාවෝ මහත් සතුවින් කිහ.

“අප පැමිණියේ නිසි තැනට. උවිත ම තැනට රමණී
මැණියන්ගේ තෝරා ගැනීම අපි අයය කරනවා.” ඔවුනු කිහ.

* * *

මැලේසියාවේ දී දත්තාක් පැන්කිවුවා මහතා රමණී සිල්
මාතාව හමුවීමට ආවේ ආයිර්වාද ලබා ගැනීමටය. පැයක් පමණ
පිරිත් සජ්ජකායනා කොට ඇය ඔහුට ආයිර්වාද කළාය. ඉතා
සුළු කෙලෙකින් ඔහුගේ ව්‍යාපාර සාර්ථක විය. ඔහු මහ දන
කුවේරයෙක් විය. රමණී සිල් මාතාව අතු පැලක වෙසෙන බව
එම මහතාට අසන්නට ලැබිණි. ඔහු වහා ලංකාවට පැමිණ ඒ
ඉඩමේ ගොඩනැගිලි ඉදිකිරීමට මුල පිරුවේය. වෙනත් විදේශීය
සැදැහැවත්තු ද ඉදිරිපත් වූහ. අංග සම්පූර්ණ හාවනා
මධ්‍යස්ථානයක් බවට ඒ ඉඩම පත් විය.

හාවනා කුටි පනහක් පමණ ඇති තනි මහල් සහ දෙමහල්
ගොඩනැගිලි, දාන ගාලා, ධර්ම ගාලාවලින් මේ හාවනා
මධ්‍යස්ථානය සැකසීණ.

ඒම ගාලාව, දෙමහල් ගොඩනැගිල්ලකි. පහත මහලේ බුදු මැදුරක් විය. ඉහළ මහලේ බාතු මන්දිරයයි.

රමණී සිල් මාතාවගේ අධිෂ්ථාන බලයෙන් බුදු පියාණන් වහන්සේගේ දන්ත බාතුන් වහන්සේ නමක් ඒ බාතු මන්දිරයට වැඩියහ. මේ ගාලාවේ පන්සිය දෙනකුට පමණ රස්විය හැකිය. පහත මහලේ කෙළවර ප්‍රස්තකාල කිරීයයි.

අනුරාධපුර ශ්‍රී මහා බෝධියේ ගාබා තුන් නමක් මේ පින් බිමේ වැඩ සිටිති.

බටවල ප්‍රජාපති හාවනා මධ්‍යස්ථානය තමින් මෙය ප්‍රකට විය.

මේ ස්ථානයේ දී ශ්‍රී ලංකාවාසීන් සහ විදේශීකයන් එම මාරගයට යොමුකිරීමේ සද්ධාරයයේ යෙදෙන අතරම රමණී සිල් මාතාවට සිංහප්පූරුවේ සහ මැලේසියාවේ සැදැහැවතුන්ගේ ඉල්ලීම් ඉටුකිරීමට ඒ රටවලට යාමට ද නිතර සිදුවිය.

* * *

රමණී සිල් මාතාවගේ සැමියා වූ සුනිල් පෙරේරා මහතා හඳුනීයේ හඳුයාබාධයකට ලක්වී මිය ගියේය. බිරිදීගේ අඩුනික්මනින් පසු දරු තියෙනා රකඛලා ගනීමින්, බිරිදීගේ ආගමික කටයුතුවලට ද උදවු දෙමින් ඔහු දැහැමි ජ්විතයක් ගත කෙළේය.

අමතගවේදී හිමියන් ලැඹින් ඇසුරු කළ ඔහු රමණී සිල් මාතාව දුර බැහැර හාවනා වැඩසටහන්වලට යන විට ඒ හිමියන්ගේ උපදෙස් පරිදි දරු තියෙනා ද සමග ඇය සම්පයේ සිටියේය. ඒ ඇයගේ ආරක්ෂාව පිණිසය.

අහිඛරමය හඳුරමින්, හාවනාවේ ද යෙදෙමින් දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු ද මැනවින් මෙහෙයවමින් ඔහු ආදර්ශමත් පියකු මෙන් ජ්විතය හැඩාගා ගත්තේය.

මේ අභාවය පිළිබඳ පුවත ඇසු මැලේසීයාවේ සහ සිංගප්පූරුවේ සැදැහැවත් දායකයෝ රමණී සිල් මාතාව හමු විහ.

“සුතිල් මහතාගේ අභාවය නිසා දරුවන්ට පාඩුවක් තොවන සේ අපි කටයුතු කරනවා. දෙවන පුතා අජන්ත කුමාර සහ බාල දුව දිල්හානිගේ අධ්‍යාපනය ඇතුළු සියලු කටයුතු අප බාරගන්නවා.” ඔවුහු කිහ.

ලොකු පුතා තොයල් ලසන්ත විවාහකයෙක් විය.

පොඩි පුතා සහ දුව මැලේසීයාවට කැදුවාගෙන යනු ලැබේණ. මවුන්ට එහිදි පරිගණක අධ්‍යාපනයක් ලැබේණ. පොඩි පුතා තවමත් මැලේසීයාවේය. ඔහු එහි රැකියාවක යෙදෙයි. දුව අධ්‍යාපනය ලබා ලංකාවට ආවාය.

මවක විසින් දරුවනට ඉටුකළ යුතු සියලු යුතුකම් මැලේසීයානු පින්වත්න්ගෙන් ගෙවිනි.

“මිබතුමිය මැලේසීයාවට ගොස් එරට ජනතාවට දුන් ආධ්‍යාත්මික ගාන්තිය සිහිකොට ඔවුන් පළ කළ කෘතයුතාවය ඉතා වැදගත්. දරුවන් පිළිබඳ කටයුතුවලින් ඔබ තුමිය නිදහස්” රමණී සිල් මාතාව සමග සිටි උත්තමා සිල් මාතාව කිවාය.

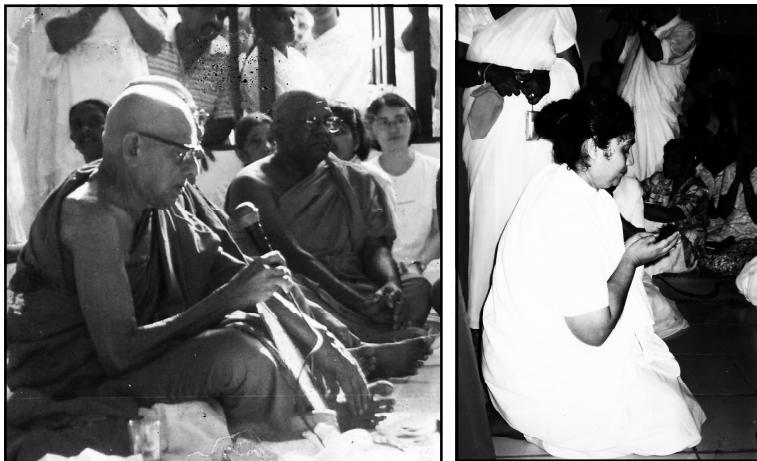
පැවිදි කිරීමේ උලෙල

සුළුන්දිර දිග කෙසේ කළබක් සහිත, සුදුවතින් සැරසුණු සිල් මාතාවක වූ රමණීට කහවතින් සැරසී හිස මුඩුකොට පැවිදි බව ලබා මෙහෙති සස්නට පිවිසීමේ ව්‍යවමනාව ඇති විය.

අය සමාධිගත වී සිරි අවස්ථාවක යම් කිසිවෙක් ඇයට 'ශ්‍රීපාද වන්දනාවේ යන්නැ' යි කිය.

දෙදිනකට පසු ඒ ගමන සුදුවයේ ශ්‍රීපාදය වැදිමට යාමට සිංගප්පූරු සැදැහැවතුන් කීපදෙනකු ප්‍රජාපති හාවනා මධ්‍යස්ථානයට පැමිණී හෙයිනි. ඇය ඔවුන් සමග ශ්‍රීපාදය වැදිමට ගියාය.

"මට ඉක්මනින් ම පැවිදි වීමට අවස්ථාව ලැබේවා! ඇය ශ්‍රීපාදය වැද ප්‍රාර්ථනා කළාය.

පැවිසි කිරීමේ උලෙල දා....

වැඩි කළක් ගත නොවිණ.

2001 දෙසැම්බර 29 වැනිදා ඇය තවත් සිල් මාතාවන් දෙනාලාස් දෙනකු සමග පැවිසි බව ලැබේ මෙහෙණි සස්නට පිවිසුණාය. මේ සඳහා ආචාර්ය කුසුමා හික්ෂුණීයගේ මග පෙන්වීම ලැබිණ.

පූජා තලල්ලේ ධම්මාලෝක මහ නා හිමියන්ගේ සහ පොරොවගම සේමාලංකාර හිමියන්ගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පැවිසි වීමේ උලෙල ප්‍රජාපති භාවනා මධ්‍යස්ථානයේ දී පැවැත්විණ.

විදේශීය හික්ෂුණීන් වහන්සේ පිරිසක් ද ඒ උලෙලට සහභාගි ප්‍රාග්.

රමණි සිල් මාතාව ඉන්පසු කොට්ඨාසිත්තේ ගෝතම් මෙහෙණින් වහන්සේ තමින් ප්‍රකට විය.

ඒ සුන්දර දිගුකෙස් කළබ මුලින් ම කපා දැමු අවස්ථාවේ ඇගේ නැ හිත මිතුරෝ - මිතුරියේ හැඳුන. එහෙත් රමණි සිල් මාතාවගේ දැසට කදුළක් නොනැගිණ.

ඇය අනිතා වූ දුක් වූ අනාත්ම වූ කෙස් පිළිබඳව ඇල්ම අත්හැර බොහෝ කළේය.

(අහෝ මෙහියේ තරම! අනුත්ගේ කෙසේ කලබක් නිසා ඔවුනු හඩති)

සුදුවතින් බැබූලු ප්‍රජාපති හාවනා මධ්‍යස්ථානය ඉන්පසු කහවතින් බැබූලෙන්නට විය.

හාවනා මධ්‍යස්ථානය මෙහෙණින් වහන්සේලාගේ ආරාමයක් විය.

* * *

පැවිදි බව ලබා සතියක් ම උන්වහන්සේ සිටියේ හාවනානුයෝගීවය. සමවත් සුවයෙන් පැය ගණන් කල්ගෙවූ උන්වහන්සේ හමුවීමට රෝගීහු පැමිණිය හ. හමුනොවී ආපසු ගියහ.

මේ පුවත ඇසු ගෝතම් මෙහෙණින් වහන්සේ ඔවුන් පිළිබඳ අනුකම්පාවෙන් ලෙඩුන් සුවපත් කිරීමේ කටයුතුවලට දින කීපයක් වෙන් කළහ.

“අවශ්‍ය වනුයේ සසර ලෙඩු සුව කිරීමයි. අප සිටින්නේ ඒ සඳහා. මේ මිනිසුන් මා සොයා එන්නේ කායික සහ ඇතැම් විට මානසික රෝග සුවකර ගැනීමටයි.

“සෙත්සිරි දෙන මහ ගුණ මුහුදාණන් සත්හට වන බව දුකට වෙදාණුන්...”

බව දුක තැසිමේ වෛද්‍යවරයකු ලෙසයි බුදුරජාණන් වහන්සේ හැඳින්වියේ. උන්වහන්සේගේ දියණියක වන මා කළ යුත්තේ බව දුකට වෛද්‍යම් කිරීමය. එහෙත් අනෙක් ලෙඩුවලට සුවය ලබා ගැනීමට, මගෙන් ආයිරවාද ලබා ගැනීමට එන අය හිස් අතින් යවන්නේ කොහොමද?

මෙසේ සිතමින් අප මෙහෙණින් වහන්සේ විශාල පිරිසකට ආයිරවාද කළහ. ප්‍රතිකාර කළහ.

* * *

දිනක් හැටන් පුදේරයේ තරුණ රුමත් ගැබූනියක් ඇගේ මට සමග ගෝතම් මෙහෙණින් වහන්සේ හමුවීමට පැමිණියහ.

“දැන් මාස කිපයක ඉදල මගේ දුව ලොකු පිඩාවක් ලබනවා. ඇය සුවපත් කරලා දෙන්න.” මට කිවාය.

“මිලට මතක ද ඔබේ පුතා තරුණීයක් දුෂ්චරිය කරල මරා දැමීමා. ඒ තරුණීය දැන් මේ ලේලිගේ බැඩි ඉදගෙන දුවට වඩ දෙනවා.” එතුම්ය පැහැදිලි කළාය.

“මා පිළිගන්නවා. පුතා අතින් එහෙම වරදක් වුණා.” මට හඩම්න් කිවාය.

“මේ දරුවා පහසුවෙන් ලැබෙන විදියට මා සලසන්නම්” මෙහෙණීන් වහන්සේ පිරින් සංක්ධියනා කොට ගැඹුනියට ආයිර්වාද කළහ.

ඇගේ කාසික පිඩාව දුරුවිය.

* * *

හපුතලේ තේ කම්හල් හිමියෙක් දිනක් ප්‍රජාපති භාවනා මධ්‍යස්ථානයට පැමිණියේය.

“දැන් කාලයක ඉදලා අපේ පැක්ටරියේ වැඩ කරන්න බැහැ. මැෂින් කැබේනවා. හොඳ දැක්වා සම්පූර්ණ ප්‍රජාවයක් ම භැඳෙවිවා. වික ද්වසකින් ආයත් කැබේනවා. මගේ ව්‍යාපාරය බංකොලොත් වෙලා. මා මෙයින් ගලවා දෙන්න.

මහු ගෝතම් මෙහෙණීන් වහන්සේට කිවේය.

උන්වහන්සේ මහු සමග හපුතලේට වැඩියහ.

මෝටර රියේ දී උන්වහන්සේ සමාධිගතව සිටියහ. එක් තරුණීයක් උන්හන්සේට පෙනිණ.

“මය පැක්ටරියේ අයිතිකාරයා මා දුෂ්චරිය කරලා මා මරා දැමීමා. දැන් ඉන්නේ තේ පැක්ටරියේ. උන්ගෙන් පිළිගන්න මම මැෂින් කඩනවා.” ඇය කිවාය.

මේ ප්‍රවතේ සැබැඳු බව තේ කම්හල් හිමියා පිළිගත්තේය. ඉන්පසු මෙහෙණීන් වහන්සේ පිරින් සංක්ධියනය කොට ඒ තරුණීයට පින් පැමිණ වුහ. ඇය කම්හල හැර ගියාය. ඉන්පසු කම්හලේ කටයුතු හොඳින් සිදුවිය.

* * *

“ಅಲೇ ಮಹತ್ವದ ರಥ ಗಿಯಾ. ಮಾಸ ಹಯಕ್ಕೆ ಲಿಂಗೆ ದೃಷ್ಟಿನಾಗಿ.”

ಶಿಳಿಂಗರ್ಥ ಕಾನ್ತಿವರ್ತಕ ಗೋತಮಿ ಮೇಹಣಿನ್ ವಹನಂಚೆತ ಕೀರ್ತಿ. ಅದ್ಯ ರಾಜಗಿರಿಯೇ ಬಿಯನ್ನಾ ದ ಸೊಡಿಸು ಮಹತ್ವದಿಯದಿ.

“ತವ ದೃಷ್ಟಿ ಹಯಕಿನ್ ಆಪಣ ಶೀಲಿ” ಮೇಹಣಿನ್ ವಹನಂಚೆ ಕೀರ್ತಿ.

“ಶಿಯಾ ಶಿನ್ನನೆ ಮಾಸ ಹಯಕಿನ್”

ಲನ್ನವಹನಂಚೆ ಸಿನ್ನಾ ಸಿ ನಿಹಬಿ ವ್ರಿಹ.

ದಿನ ಹಯಕಾರ ಪಣ ಓಖ್ಲಾ ಆಪಣ ಪ್ರಾರ್ಥಿತ ಆವಾ”

ಬಿಯನ್ನಾ ಮಹತ್ವದಿಯ ಕೀರ್ತಿ.

* * *

ದಿನಕ್ಕೆ ತರ್ವಾತ ಗೈಲಿನಿಯಕ ಸಮಾರ ಮಿಥಿ ಪ್ರಶ್ನಾಪತ್ರಿ ಹಾವನ್ನಾ ಮದ್ಯಾಚಲ್ಯಾಂತರದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತಿಯಾಯ.

ಗೋತಮಿ ಮೇಹಣಿನ್ ವಹನಂಚೆ ಹಾಂತ್ರಿ ಶೀ ಮಿ ಸಿಯ ದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾ ದ್ವಿತೀಯ ವಿಧಿನ ಎಂ ಕೀರ್ತಿ.

ಮೇಹಣಿನ್ ವಹನಂಚೆ ಸಮಾದಿಗಿತ ವಿ ಶೀ ಗೈಲಿನಿಯಗೆನ್ ಮೇಷೆ ಆಷ್ಟಿಹ.

“ಅವ್ಯಾರ್ಥಿ ಅರ್ಥಕಾರ ಪೆರ ತಮಾಗೆ ದರ್ಶ ಗೈಲಿನಿಯಕ್ಕೆ ವಿನಾಗ ಕಲಾ ನೆನ್ನೇ?”

ಗೈಲಿನಿಯ ದ ಆಗೆಗೆ ಮಿ ದ ವೆವ್ವಾಲನ್ನಾರ ವ್ರಿಹ.

“ಆತ್ಮೇತ ದ? ಲೊರ್ದ ದ?”

ಮಿ ಪಿಲಿತ್ವರ್ದ ದ್ವಿತೀಯ ಯ.

“ಆತ್ಮೇತ. ತರ್ವಾತಯವು ಯವರಿಲಾ ಮೆ ಅಂತಿ ಅಂತಿ ವ್ಯಾಪಾರ. ಅಂತಿಯಕ್ಕೆ ಲೌಭೇನ್ನಾ ಆವಾ. ಅತಿ ದ್ವಾರ್ಪತರ ಕೆನಾಕ್ಕಾರ ಸಲ್ಲೆಲಿ ದೀಲಾ ದರ್ಶ ಗೈಲಿನಿಯ ಕಲಾ.”

ಮೇಹಣಿನ್ ವಹನಂಚೆ ಮದ ವೆಲಿಲಾವಕ್ಕೆ ನಿಹಬಿ ಸಿರ ಮೇಷೆ ಕೀರ್ತಿ.

“දරු ගැබක් කියන්නේ ජීවිතයක්. ප්‍රාණීයයක්. ඔබ කළේ මනුෂ්‍ය සාතනයක්. මෙය විශාල පාපකර්මයක්. මේ හටයේ දී ම විපාක ලැබෙනවා. මෙය දිටිය ධම්ම වේදනීය කර්මයක්. ඒ විපාකය මේ උමයා දැන් විදිනවා.

උපදින්න ඉන්න උමයන් දුක් විදිනව. එයාගෙත් පරණ කර්මයක් තමයි. කොහොම වුණත් මේ උමයා බේරා ගනිමු.

දැන් කළ පවි ගැන පසුතැවිලිවෙලා පලක් නැහැ.

හැකි තරම් කුසල් සිත් ඇතිකරගෙන ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරන්න. මනුෂ්‍ය සාතනයක් තිසු ලැබෙන නරක විපාක ර්ෂ්‍යගත එන හටවලදින් විදින්න වේවි. නමුත් කුසල් රස් වන විට ඒ විපාකවල ගක්තිය අඩුවෙනවා. දැන් ඉදලම මේ වෙලාවෙ ඉදලම මෙමත් හාවනාව පුරුදු කරන්න. මා යා යුතු මාර්ගය කියා දෙන්නම්. ඔබත් ඔබේ දුවත් ඒ අනුව ගමන් කරන්න.

අපි දැන් මේ කුස තුළ සිටින දරුවාට ආරණ්ඩාව ලබා දෙමු.

මෙහෙණින් වහන්සේ පිරිත් සර්ක්කායනා කොට ඇගේ කුසට අත තබා දරුවාට සෙත් පැතුහ. ආයිරවාද කළහ.

ගැබීනියගේ පීඩාව දුරු විය.

ඇගේ මව හාවනා මධ්‍යස්ථානයේ නතර වී සතියක් ම හාවනා කළාය. පසුව ඇය දුව ද හාවනාවට යොමු කළාය. දරු උපත හොඳින් සිදුවිය.

“හැම විටම කුසල් සිත් ම ඇතිකර ගනිමු” යන අදිවන ඒ මවගේත් දුවගේත් සිත්වල පැවැතිණ. මෙමත් හාවනාව ඔවුන්ගේ ජීවිතය බඳු විය.

ප්‍රිජාපති භාවනා මධ්‍යස්ථානයේ පාලන කටයුතු, රෝගීන් සුවපත් කිරීමේ කටයුතු සහ වෙනත් සමාජ සේවා කටයුතු නිසා ගෝතම් මෙහෙණින් වහන්සේට විවේකයක් තොලැබිණ.

මේ නිසා දුර බැහැරකට ගොස් විවින්විට භාවනාවේ යෙදෙමින්, සමවත් සුවයෙන් පසුවම්මින් කල් ගෙවීමේ වුවමනාව උන්වහන්සේට ඇති විය. ඒ සඳහා උන්වහන්සේ වැඩම කළේ කතරගම කිරීමෙහෙර මළුවට සහ අනුරාධපුරයේ රුවන්වැලි සෑ මළුවටය. සති භයකට වරක්වත් උන්වහන්සේ මේ ස්ථානවලට වැඩියහ.

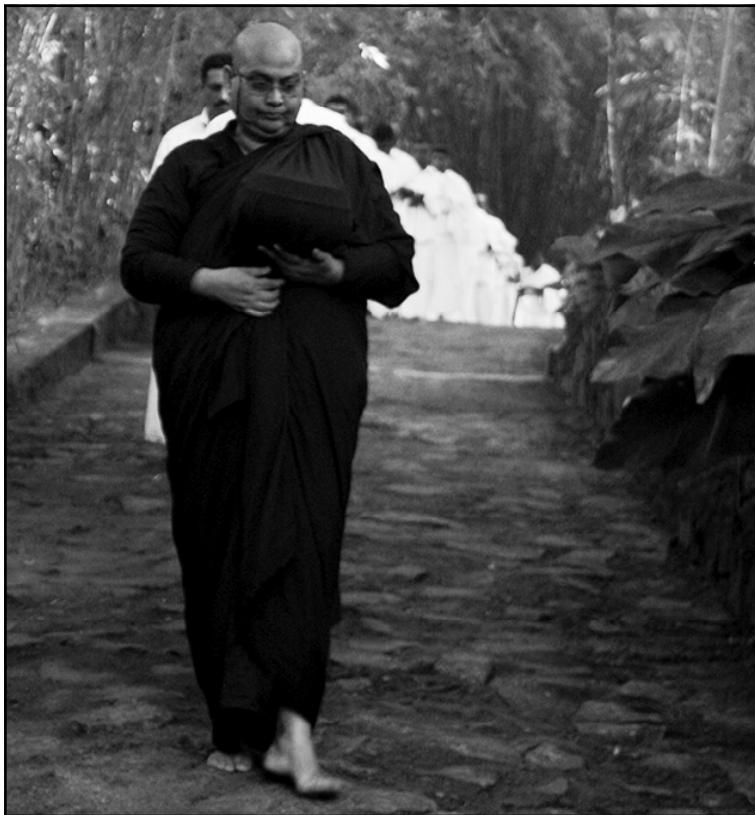
රුවන්වැලි සෑ මළුවට පා තබන විට ම උන්වහන්සේගේ සිත සමාධි ගතවේ. ඒ අවට අනුරාධපුර පූජා භූමිය තුළ සක්මන් කරන විට ද යමියම් තැන්වල දී උන්වහන්සේගේ සිතට ඒ ස්ථාන සමග සංසාර සබඳතා ඇති බව දැනේ. ඒ ඒ තැන්වල නතර වී දැස පියාගෙන උන්වහන්සේ සිටින අයුරු උන්වහන්සේ සමග ගිය පින්වතුන්ට ද පෙනිණ.

“දස දහස් ගණන් රහත් මෙහෙණින් වහන්සේලා සමාධි සුවයෙන් පසුවූ තැන් මේ...” උන්වහන්සේ සිහින් භඩින් කිහ.

“අනුරාධපුරයේ භාවනා මධ්‍යස්ථානයක් හදාගත්තොත් නොදි නේදි” දී එක් මැලේසීයානු ඒ න්වතෙක් උන්වහන්සේගෙන් ඇසිය.

එදා උන්වහන්සේ රුවන්වැලි සෑ සලපතල මළුවේ භාවනාවේ යෙදී ගැඹුරු සමාධියකට පත්ව අධිෂ්ථානයක් කළහ.

“මෙහෙණි අසපුවක් ඉදිකිරීම සඳහා සුදුසු තැනක් මට දක්නට ලැබේවා!”

ගෝතම් මෙහෙණින් වහන්සේ සපිරිවරින් පිබු සිගා වඩීමින්...

මද වේලාවකට පසු උන්වහන්සේට යම් හඩක් ඇසිණ.

“මිහින්තලයට තුදුරින් පෙර දෙවන පැතිස් මහ රජු ද්වස මෙහෙණ අසපුවක් පැවැති තැනක් තිබෙනවා. දෙවන පැතිස් රජුගේ අග බිසව වූ අනුලා දේවිය පසුව පැවිදි වී නතර වී සිටියේ එතැන. ඔබ එතැනට යන්න. අපි ඔබට පාර පෙන්වන්නම්. රහත් මෙහෙණින් වහන්සේ දහස් ගණනකට සෙවණ දුන් ඒ අසපුව පිහිටි ස්ථානය තරම් සුදුසු තැනක් තවත් නැහැ.”

ඒක කාරුණික හඩ නො ඇසි ගිය පසු ඒ පණිවූ ඩුන් අයට පින් දෙමින්, සේත් පතමින් මෙහෙණින් වහන්සේ සොම්නාසින් තැගී සිටියහ.

තමා අසල සිටි විදේශීය පින්වතුන්ට ඒ පිළිබඳව දැන්වූ උන්වහන්සේ රේට පසුදාම යුද හමුදාවේ කරනල්වරයකු සහ සෙබල පිරිසක් ද සමග මිහින්තලයට වැඩියහ.

පැරණි අනුලා මෙහෙණි අසපුව පිහිටි තැන හඳුනා ගැනීමට ගෝතම් මෙහෙණින් වහන්සේට හැකි විය.

හමුදා නිලධාරීහු පොල් අතුවලින් මඩවක් තැනුහ. දින කීපයකට පසු ඒ මඩව අප මෙහෙණින් වහන්සේට පුදුනු ලැබිණ.

එය අසිරීමත් මොහොතක් විය.

දිගු කළක සිට පැවැති මහ නියගය දුරුකොට මහ වැස්සක් ඇදහැලිණ. ඉරි තලා ගිය, පැලි වළං පැළුණු මඩ කේති වූ වැට් පිරි ඉතිරි ගියේය.

හමුදා නිලධාරීන්ගේ සිත් අති මහත් වූ සැදැහැයෙන් පිරිණ.

අප මෙහෙණින් වහන්සේ තවත් මෙහෙණින් වහන්සේ කීප දෙනාකු සමග ඒ පොල් අතු මඩවේ නතර වූහ. මුල් ද්වසේ මුළ රයේ ම උන්වහන්සේලා හාවනාවේ යෙදුණාහ. ගෝතම් මෙහෙණින් වහන්සේ තුන් පැයක් ම සමවත් සුවයෙන් ගෙවුහ.

විදේශීය පින්වතුන් කළ දන පරිත්‍යාගයෙන් අනුලා මෙහෙණි අසපුව, සුවිසල් ගොඩනැගිලි සහිත, හාවනා කුරී සහිත, පහසුකම් පිරි ආරාමයක් බවට හාවනා මධ්‍යස්ථානයක් බවට පත්විය.

එය විවෘත කිරීම සිදුවූයේ 2003 ජූනි 11 වැනිදාය. එය ගෝතම් මෙහෙණින් වහන්සේගේ ජීවිතයේ ප්‍රිතිමත් අවස්ථාවක් වුවද දුක් මුසු පුවතක් ද එදා ලැබිණි.

ඒ අප මෙහෙණින් වහන්සේගේ ආචාරය පාදයන් වහන්සේ වූ අමතගවේදී හිමි අපවත් වී වදාල බවය. ඒ හිමි ගිලන් වී

සිටියදී වාර කිපයක් ම අප මෙහෙණින් වහන්සේ උන්වහන්සේ බැලීමට ගියහ. පිරිත් සංස්ක්‍රායනා කොට ආයිරවාද කළහ. අවසන් වරට දුටු දවසේ ගුරු හිමියන් සිටියේ අඩ සිහියෙනි. එදා ද ගෝත්මී මෙහෙණින් වහන්සේ පිරිත් සංස්ක්‍රායනා කොට ආයිරවාද කළහ. අඩ සිහියෙන් යුතුව වුවද උන්වහන්සේ එතුමියගේ පිරිත් හඩා හොඳින් කන් දී සිටින බව පෙනිණ.

පල්ලෙකැලේ ජාත්‍යන්තර සමථ විපස්සනා භාවනා මධ්‍යස්ථානයේ දිගු කළක් වැඩ වුසු අමතගවේද හිමියේ අති විශාල ග්‍රාවක ග්‍රාවකා පිරිසක් නිවන් මගට යොමු කළහ.

එ උතුම් යතිවරයාණන්ගේ මෙත දේශීයට අවසාන ගොරට දැක්වූ උන්වහන්සේගේ ප්‍රධාන දිජ්‍යාව වූ ගෝත්මී මෙහෙණින් වහන්සේ මිහින්තලේ නව අනුලා මෙහෙණී අසපුව විවාත කිරීමේ උලෙලට ගියහ.

ගුරු හිමියන්ගේ අභාවයත්, මෙහෙණී අසපුවේ ආරම්භයක් එකම දවසේ සිදු වූ හැරි! එතුමිය මෙනෙහි කළාය.

සිංගපේෂුරුවේ දී පිබු සිගා වච්මින්...

අනුලා මෙහෙණි අසපුව ඉදිකැරෙන බව අසූ උත්ත්වහන්සේ වසරකට පමණ පෙර පළ කම්ල් අපමණ සතුවකි. එහෙත් එය උත්ත්වහන්සේට දැසින් දැක ගැනීමට අවස්ථාවක් තොලැබේ.

සියල්ල අනිතායයි! අනිතායයි!! අනිතායයි!!!

වසර දෙදහස් ගණනකට පෙර අනුලා මහ රහත් මෙහෙණින් වහන්සේ ප්‍රමුඛ දහස් ගණනක් රහත් මෙහෙණින් වහන්සේලා සමවත් සුවයෙන් වැඩවිසු ඒ ගාන්ත පිවිතුරු භුමිය යළි පස් අතරින් මතුකර ගැනීමට හැකිවීම කොට්ඨාසින්ගේ ගෝත්මේ මෙහෙණින් වහන්සේගේ ජ්විත කාලය තුළ ලැබූ මහ ම ජයක් විය.

මෙහෙණින් වහන්සේලා මෙන් ම සිල් මාතාවෝ ද, ස්වදේශීය මෙන් ම විදේශීය සැදැහැවත්හු ද මේ අසපුවට ඇදී එන්නට විහ.

“සිත් වහා සමාධිගත කරන අපුරු බලයක් මේ පොලොවේ තිබේ.” එහි හාවනාවට හිඳගත් මැලේසියානු හාවනායෝගිහු කිපදෙනෙක් ම කිහ.

පියුක්කේ බවවල ප්‍රජාපතී හාවනා මධ්‍යස්ථානය, මිහින්තලේ අනුලා මෙහෙණි අසපුව, මැලේසියාවේ හාවනා මධ්‍යස්ථානය, සිංහප්ලුරුවේ ලංකාරාමය, ගෝතම් මෙහෙණින් වහන්සේ නිසා හටගත් සඳහම් වැස්සෙන් තැබූවේ. නිවන් මගහි එල දරන සිය ගණන් පැළ හටගති.

ප්‍රජාපතී හාවනා මධ්‍යස්ථානය, මෙහෙණි සයේන ඇරිඹු මහා ප්‍රජාපතී ගෝතම් රහත් මෙහෙණින් වහන්සේට කළ ප්‍රජාවකි.

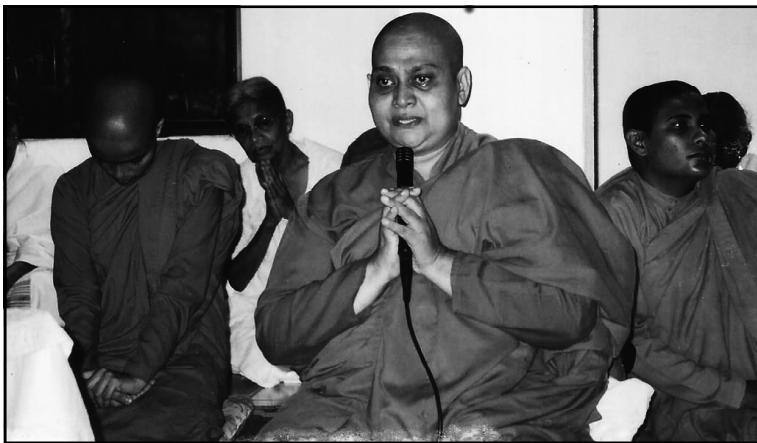
මිහින්තලේ අනුලා මෙහෙණි අසපුව ලංකාවේ මෙහෙණි සයේන ඇරිඹු අනුලා රහත් මෙහෙණින් වහන්සේට කළ ප්‍රජාවකි.

රහත් මෙහෙණින් වහන්සේ සිය දහස් ගණනක් බුදු සසුන බැබල වූහ. උන්වහන්සේලා දෙසු උදාන සහ උන්වහන්සේලාගේ ජ්වන පුවත් අධ්‍යයනය කරමින් ලක් මෙහෙණි සසුන බුදු සසුනට එලදායී ආයතනයක් බවට පත් කිරීමට ගෝතම් මෙහෙණින් වහන්සේලාමෙහෙයවති.

* * *

අභිඛ්‍ය සැවැන්නුවර බමුණු පවුලක උපන් සුමනා විසි හැවිරිදි වූ පසු බුදුරජාණන් වහන්සේ පිළිබඳව අසා මහා ප්‍රජාපතී රහත් මෙහෙණින් වහන්සේ සම්පයේ පැවිදි වූවාය.

දිවා ආභාරයෙන් පසු සුමන මෙහෙණින් වහන්සේ විවේකස්ථානයකට ගොස් විද්‍යුත් ව්‍යුහයකට වූහ. බුදුරජාණන් වහන්සේ ගද කුටියේ සිට ඇය ඉදිරියට රස් දහරක් යවා මේ ගාර්යාව දෙසු සේක්.

දහම දෙසමින්...

‘ධාතුයෝ දුක්ඛතොය් දිස්වා

මා ජාතියං පුනරාගමී

හවේ ජන්දං විරාජේත්වා

උපසත්තා වරිස්සයි

සුමන මෙහෙණිය මේ ගාලාව ඔස්සේ සිත විහිදුවා රහත් ලුවාය. පසු කලෙක උන්වහන්සේ සිය උදානය පල කම්ල් ද මේ ගාලාවෙනි.

මේ කතාව ගෝත්මේ මෙහෙණින් වහන්සේ නවක මෙහෙණින් වහන්සේලාට ඉදිරිපත් කරති. ඒ ගාලාවේ අරුත ද දක්වති.

“පයිචි ආපෝ තේපෝ වායෝ

ධාතු නිසා හටගත් සිරුර

දුකක් බව

ඇතිවීම, නැතිවීම, දුකක් බව

දැන් ඔබට දැනෙනවා.

ඉතින් තවත් නම්

යලි උපතක් ගැන නොසිතන්න

කාම, රුප, අරුප, හවයන් සඳහා වූ

තාම්සාව දුරු කරනු
 අහෝ! එවිට ඔබ ගාන්තය,
 අන්ත ඒ
 ගාන්ත සිත තුළ කල් ගෙවන්න”
 “මබ මේ සපුනට පිවිසුනේ කුමක් පිණීසදී?”
 උන්වහන්සේ මෙහෙණින් වහන්සේලාගෙන්, දස කිල්
 මාතාවන්ගෙන් අසති.

උන්වහන්සේ ම පිළිතරු දෙති.

“නිවන් පිණීසයි. සසර ගමන අවසන් කරනු පිණීසයි.”

හිස ගිහිගත්තකු එගිනි නිවන ලෙස කුසලට මධුකුත් පමා
 නොවී නිවන් අරමුණ වෙනුවෙන් ම දිවි කැප කළ යුතුය.

සද්ධාවෙන්, විරයයෙන්, සතියෙන්, සමාධියෙන් ප්‍රයුවන්
 ඒ දහම් අරමුණට ලං විය යුතුය.

හැම තත්පරයක්ම, සතියෙන්, සමාධියෙන්, කල් ගෙවිය
 යුතුය.

මබ ලබා ඇති මේ වැදගත් අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝගන ගන්න.

* * *

කිහිප්පාවත් පුර ගාකුව වංගයේ උපන් තිස්සා මහලු වියේ දී
 බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැන අසා පැහැදුණා. මහා ප්‍රජාපති
 ගෝතම් පැවිදි බව ඉල්ලා බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙත ගිය පා
 ගමනට ඇය ද එක්වූණා. ඒ පා ගමනේ ප්‍රතිඵ්‍යුතු වූයේ මෙහෙණි
 සස්න ඇයුත්ම.

එදා මහලු තිස්සා ද පැවිදි වූණා. මහලු නිසා ම ඇය මරණයට
 පෙර නිවන් අවබෝධය සඳහා වෙහෙසුණා. ඇය තිර
 අදිවනක් ඇතිකැර ගත්තා. විද්‍යුත් වඩන්න පටන් ගත්තා.
 ඇගේ වැයම දුටු බුදුරජාණන් වහන්සේ ඇයට මේ ගාපාව
 දේශනා කළා.

“ತಿಂಬೆಸೆ ಸಿಕ್ಕಬಿಸೆಸ ಸಿಕ್ಕಬಾಯ
ಮಾತಂ ಯೋಗಾ ಲಿಪವಿವರು.
ಸಬಿಲ ಯೋಗ ವಿಸಂ ಗ್ರಹನೀತಾ
ವರಲ್ಯೋಕೆ ಅನ್ಯಾಸವಾ”

ಮೆಯರ ಸವನ್ ದ್ವನ್ ಆಯ ಯಲಿ ದೈಚಿ ವೈಯಮೆನ್ ವಿದ್ಯಾಸ್ತನ್ ವಿಷಿವಾ.
ರಹನ್ ವ್ರಿಣಾ. ಬ್ರಿಡ್ ಹಿಮಿಯನ್ ದೇಷ್ ಗಾರ್ಪಾವ ಆಯ ಸಿಯ ಲ್ಯಾನಯ
ವಿಂಯೆನ್ ಯೋದ್ಯಾ ಗತ್ತನಾ. ಶಿಹಿ ಅರ್ಥ ಮೆಹೆಮಟಿ.

“ತಿಂಬೆಸುವೆನಿ ಹಿಕ್ಕಿಮೆನ್ನು ಮೈನ.
ಸಿಲೆಯನ್, ಸಮಾದಿಯನ್, ಪ್ರಾಯುವೆನ್,
ಒಬ ತಿನಿಸತ್ತ ಎವ ಲೊ ತಿಬೆ.
ವಿಕಲ್ ನೋವ್ರು ಶ್ರುರನ್ ಲೊ ತಿಬೆ.
ಬ್ರಿಡ್ನ ಸಿರಿನ ಕಾಲೆ ಲಿಪತ ಲೊ ತಿಬೆ.
ಸಾದ್ಯಾಹ್ಯ ಸಿತ ಲೊ ತಿಬೆ.
ಂಗ ನೋಹರಿನ್ನು ಮೈನ
ಮೆ ದ್ವರ್ಲಹ ಅವಸೆರ್ಪಾವ.
ಕಾಮ, ಖವ, ದ್ವಿತೀಯ, ಅವಿಶೇಶ,
ಬ್ರಾಹ್ಮಿವಲಿನ್ ಮಿಡಿ
ಕಲ್ ಗೆವನ್ನು ಮೈನ
ಕೆಲೆಸ್ತನೆಗನ್ ದ್ವರ್ ವಿ”

ಮಹಾಲ್ ತಿಂಬೆಸು ಮೆಹೆಹಿನ್ ವಹನೆಸೆ ರಹನ್ ಎವ ಲೊ ಅಲ ಕಲ
ಲ್ಯಾನಯ ಒಬ ಹ್ಯಾಮರ ಆಧರಣಯಕೆ. ಂಗ ಪೆನ್ಹಿಮಿಕೆ.

ಮೆ ಬ್ರಿಡ್ನ ಸಿರಿನ ಕಾಲಯಕೆ ನೋವ್ರುವನ್, ಲನ್ವಹನೆಸೆ ದೇಷ್
ದರ್ಮಯ ನಿರ್ಮಲವ ಪವತಿನವಾ. ದರ್ಮಯ ಆತಿ ತೈನ ಬ್ರಿಡ್ರಪ್ತಾಣನ್
ವಹನೆಸೆ ಸಿರಿನವಾ.

ಒಬನ್ ಮೆ ಲೈಭಿ ಅವಸೆರ್ಪಾವನ್ ಲಿಪರಿಮ ಲಿಲ ನೆಲ್ಲಾ ಗನ್ನನ.
ಲಬನ ಖವಯರ ಕಲೆ ನೋಡ್ಮಾ ಮೆ ಖವಯೆ ದ್ಯಾ ಮ ತಿವನ್ ಅವಬೋದಯರ
ವೈಯಮಿ ಕರನ್ನನ.”

උන්වහන්සේ තවත් රහත් මෙහෙණීන් වහන්සේ කෙනැකුගේ ප්‍රවතක් සිහි කළහ.

“යලි ඉපදිමක් එපා” කියා සිතන්න.

සැවැත්තුවර මහලු බැමිණියක වූ උත්තමා ද බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් බණ අසා ආත්මය වශයෙන් ගත හැකි කිසිවක් නැති බව දැක පැවිදි වුණා.

විද්‍යුත් වැඩුවා. රහත් වුණා. රහත් වූ පසු උන්වහන්සේ පළ කළ උදානය අපට ඉතා වැදගත්.

“මම ය මගේ යයි කිව හැකි
කිසිවක් නැති වග වැටහිණ.
විද්‍යුත් වැඩුයෙන් නොලසව
මුනිදුන්ගේ දුවක් විම.
නිරතුරු මා නිවනේමයි.
දෙවි - නර කම් සුව නැසුයෙමි
සසර ගමන නතර කළෙමි.
යලි ඉපදිමක් මට නැති.”

ගෝතම් මෙහෙණීන් වහන්සේ රහත් මෙහෙණීන් වහන්සේලාගෙන් ලද හැකි ආදර්ශ, දහම් දෙසුම් මගින් නිතර ඉදිරිපත් කළහ.

පටාවාරා, බේමා වැනි මහ රහත් මෙහෙණීන් වහන්සේලා මෙන්ම අනුරාධපුර වැඩවුසු සංසම්න්තා අනුලා රහත් මෙහෙණීන් වහන්සේලා ද ගෝතම් මෙහෙණීන් වහන්සේට සමාධියේ දී දක්නට ලැබේ.

ගෝතම් මෙහෙණීන් වහන්සේට, එතුමියගේ ජන්ම පත්‍රය බලා පොඩි අප්පුහාම් සියා පළ කළ අනාවැකිය සිහිවිය.

“කෙල්ල එලිපත්තේ”

සියේ, මම එලිපත්තේන් පැනීමට වැයම් කළෙමි.

එ සසර සිපිරිගෙයි එලිපත්තේකි.

මා සම්පයේ උසිරින නවක මෙහෙතින් වහන්සේලාට, සිල්මාතාවන්ට, ගිහි පින්වතුන්ට මම මෙසේ කියමි.

“දුක පිරුණු සසර සිපිරිගෙයි එම්පත්තෙන් පැනීමට විරයය වඩන්න. විරයය වැශේන්නේ තෙරුවන පිළිබඳ ගුද්ධාව ඇති අය තුළයි.

ගුද්ධාව, විරයය, සතිය, සමාධිය, ප්‍රඟාව සහිතව මේ එම්පත්තෙන් පිටතට පැන දුක අවසන් කරන්න”

ගේතම් මෙහෙණින් වහන්සේ 2014 ජූලි 17 වැනිදා අනුරාධපුර ශ්‍රී විජය විද්‍රෝහනා පරිවෙනස්ථ විශ්වද බද්ධ සීමා මාලකයේ දී උපසම්පදාව ලැබූහ.

මෙහිදී උන්වහන්සේගේ ආචාරයන් වහන්සේලා සහ උපාධ්‍යායන් වහන්සේලා වශයෙන් සිටියේ මහාචාර්ය ක්‍රිරුගමුවේ ව්‍යර නිමි සහ ගාස්තුපති පොරවගම සේවමාලාකාර හිමිය.

කර්මාචාරයන් වහන්සේලා වූයේ ගෞරව ගාස්තුවේදී අගුල්මඩුවේ ධම්මරතන හිමි සහ ගාස්තුපති කළපහන පියරතන හිමිය.

උපාධ්‍යාය හික්ෂුණීන් වහන්සේලා වූයේ චේ මෙන්, දී භැන්ග්, මන් තෝ යන විදේශීක හික්ෂුණීන් වහන්සේලා සහ ආචාරය ක්‍රියා හික්ෂුණීන් වහන්සේය.

කර්මාචාරීන් වහන්සේලා වූයේ ගාස්තුපති තලවතුගොඩ ධම්මදීපති, ගාස්තුපති බඩ්ල්ගම ධම්මනන්දිනී යන හික්ෂුණීන් වහන්සේලාය.

ගේතම් මෙහෙණින් වහන්සේ නිසා සිලයෙන් ද, ගුණයෙන්ද පිරිපුන් මෙහෙණින් වහන්සේ විසිනාමක් පමණ බුදු සසුනට ලැබූණ.

හංවැල්ලේ උත්තමා මෙහෙණින් වහන්සේ
මහනුවර උපේක්ඛා මෙහෙණින් වහන්සේ
පැල්මඩ්ල්ලේ මෙත්තා මෙහෙණින් වහන්සේ
අකුරස්සේ ධම්මදින්න මෙහෙණින් වහන්සේ

උතුගම වාලා මෙහෙණින් වහන්සේ
 බලපිටියේ උත්තරා මෙහෙණින් වහන්සේ
 රත්නපුරේ කුසලා මෙහෙණින් වහන්සේ
 මාතර අමිතා මෙහෙණින් වහන්සේ
 කහහේන් මෙත්තිකා මෙහෙණින් වහන්සේ
 වලපන් උපසමා මෙහෙණින් වහන්සේ
 තදිමාලේ බේමා මෙහෙණින් වහන්සේ
 ඉඩුල්ගොඩ ව්‍යරා මෙහෙණින් වහන්සේ
 ඇතුළු මෙහෙණින් වහන්සේලා රසක් ගෝතමී මෙහෙණින්
 වහන්සේගේ දිජ්‍යාවන් වශයෙන් සපුන් මෙහෙයේ යෙදෙති.

දිල්ජානි දියණිය සමග

තුතන ශ්‍රී ලංකා මෙහෙණි සපුළුන් දියුලන ආර්යයන් වහන්සේ නමක වන පූර්ෂ කොට්ඨාවත්තේ ගෝතම් මහ මෙහෙණින් වහන්සේ පැවැදි වීමට පෙර සිට ම සියල්ල අත්හළ උත්තමාවකි.

සංසාර රෝගයෙන් පිඩා විදින අයට මෙන් ම කායික මානසික ආබාධවලින් පිඩා ලබන අයට ද පිහිට වූ මෙතුමිය කරුණාවේ මුර්තියක් වුවාය.

ද්‍රව්‍යෙෂ් වැඩි කාලයක් සමවත් සුවයෙන් ගත කරන උන්වහන්සේ අද රෝගීන්ට ප්‍රතිකාර කරනුයේ සීමිතවය. එට හේතුව සංසාර රෝගයෙන් සත්ත්වයා මුදා ගැනීමට මුල් තැන දෙන්නැයි දායකයන් සහ යෝගීන් කරන ඉල්ලීමය.

එසේ වුවත් අදත් උන්වහන්සේගේ පිහිට පතමින් උන්වහන්සේ වැඩ සිටින තැන්වලට රෝගීහු එති. කමටහන් ලබා ගනිමින්, තිවත් මග පාදා ගැනීමට අදත් සිංගප්පූරුවෙන්, මැලේසියාවෙන් මෙන්ම යුරෝපා රටවලින්ද, සැදැහැනියෝ ගෝතම් මෙහෙණින් වහන්සේ හමුවීමට කණ්ඩායම් වශයෙන් සැදී ශ්‍රී ලංකාවට එති.

මහත් සැනසිල්ලෙන් යුතුව ඔවුහු ආපසු සිය රටවලට යති.

සිය මවට, පියාට, නැගීට, මල්ලීට, සැමියාට, ප්‍රතුන් දෙදෙනාට, දුවට, නැන්දනියට උන්වහන්සේ තමා ලද දහම් අමාව පිදුහ. ඔවුන් ද දහම් ආර්ය මාර්ගයට යොමු කළහ. ඔවුන්ට සියලු යුතුකම් ඉටු කළහ.

උන්වහන්සේ නිසා පැවැදි වූ ශිෂ්‍යාවෝද සුවයෙයි. වැඩි දෙනෙක් ආර්ය මාර්ගයේය. උන්වහන්සේ සිංගප්පූරුවේදී, මැලේසියාවේදී ඇසුරු කළ දායක දායිකාවෝ ද සුවයෙයි. වැඩි දෙනෙක් ආර්ය මාර්ගයේය.

මුළු ලොවම සුවපත් ව සිටිනු දැකීම, මුළු ලොවම ආර්ය මාර්ගයේ ගමන් කරනු දැකීම උන්වහන්සේගේ ප්‍රථමනාවය.